

๒๗๘.๒๕๖๖

๖๖๖๖

๖๖๖

ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา
จังหวัดสมุทรปราการ

ปริญญานิพนธ์

ของ

ธีระ แทนศิริ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม ๒๕๔๑

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖ ๑๖ ๖๖๖

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุดา ทัพสุวรรณ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 15 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ทุกประการได้ ด้วยความกรุณาจาก จากอาจารย์จูงใจ แสงพันธ์ุ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำ และให้ข้อเสนอแนะ ด้วยความเอาใจใส่ ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดา ทัพสุวรรณ กรรมการสอบที่ได้ กรุณาให้ข้อคิดเห็นและข้อสังเกตต่าง ๆ ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณนายวิทย์วัชรอาจ พรหมทา ศึกษาธิการอำเภอเมืองสมุทรปราการ นายประเสริฐ แก้วเพชร ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ นายบุญเลิศ เทพแก้ว ศึกษาธิการ อำเภอเมืองปทุมธานี ดร.บุญส่ง อัจฉาณรงค์ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์ ดร.กรรณิการ์ ภิญาคง ผู้เชี่ยวชาญของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่กรุณาตรวจ แบบสอบถามเพื่อหาความเที่ยงตรง

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในจังหวัด สมุทรปราการ ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษาทุกท่าน คณะครูโรงเรียนศิริวิทยา เพื่อนิสิตภาคพิเศษรุ่น 4 วิชานอกการบริหารการศึกษา ที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือมา โดยตลอด

ขอขอบคุณ คุณอภิชาติ ศรีวิชัย ผู้ช่วยติดตามและจัดเก็บแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ เรือโทโชติ แทนศิริ และนางวิจิตรา แทนศิริ คุณพ่อคุณแม่ ผู้ซึ่งให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ลูกจนกระทั่งบรรลุความสำเร็จได้ด้วยดี

ธีระ แทนศิริ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
	ความสำคัญของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	การบริหารงานกิจกรรมนักเรียน	10
	ความหมายของงานกิจกรรมนักเรียน	10
	ประวัติและพัฒนาการของงานกิจกรรมนักเรียน	12
	ลักษณะของงานกิจกรรมนักเรียน	16
	ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน	17
	ความสำคัญของงานกิจกรรมนักเรียน	18
	จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักเรียน	19
	หลักการจัดกิจกรรมนักเรียน	20
	ประเภทของกิจกรรมนักเรียน	21
	บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนและครูต่อการบริหารงาน กิจกรรมนักเรียน	32
	ปัญหาในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน	33
	การบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนเอกชน	35
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
	สมมุติฐานของการวิจัย	44

3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	45
	ประชากร	45
	กลุ่มตัวอย่าง	45
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	46
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	47
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
	การจัดกระทำกับข้อมูล	48
	การวิเคราะห์ข้อมูล	49
	สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	50
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
	การวิเคราะห์ข้อมูล	51
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
	ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	52
	ตอนที่ 2 สภาพการปฏิบัติและปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ	53
	ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียน เอกชนของระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน และขนาดของโรงเรียนต่างกัน	81
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	98
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	98
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	98
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	98

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	99
การวิเคราะห์ข้อมูล	99
✓ สรุปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล	100 ¹¹⁰
อภิปรายผล	109
ข้อเสนอแนะทั่วไป	114
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	115
 บรรณานุกรม	 117
 ภาคผนวก	 123
 ประวัติย่อของผู้วิจัย	 141

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่ง ภาระสภาระณั และขนาดของโรงเรียน	52
2 ค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการปฏิบัติงานกิจกรรม นักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู จำแนกรายด้าน และรายชื่อ	54
3 ค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรม นักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู จำแนกรายด้าน และรายชื่อ	66
4 ค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานกิจกรรม นักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู จำแนกตามภาระสภาระณั	78
5 ค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานกิจกรรม นักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	80
6 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะผู้บริหารโรงเรียน ที่มีภาระสภาระณัต่างกัน	83
7 ผลวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ตามทัศนะผู้บริหารโรงเรียน ที่มีภาระสภาระณัต่างกันเป็นรายคู่	85
8 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครู ที่มีภาระสภาระณัต่างกัน	87
9 ผลวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนด้านกิจกรรมส่งเสริม วินัยในโรงเรียนตามทัศนะของครูที่มีภาระสภาระณัต่างกันเป็นรายคู่	89
10 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	90

11	ผลวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ตามทัศนะของ ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันเป็นรายคู่	91
12	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครู จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	94
13	ผลวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในกิจกรรม 5 ด้าน ตามทัศนะของครู ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกันเป็นรายคู่	96

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องรับผิดชอบและดำเนินการนั้น อาจกล่าวได้ว่า ต้องรับผิดชอบในงานทุกด้านของโรงเรียน ซึ่งความรับผิดชอบแต่ละงานจะมากน้อยก็ขึ้นอยู่กับ ลักษณะของงานแต่ละประเภท สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2528 : 5) ได้ระบุงานบริหารโรงเรียนไว้ 6 ด้าน คือ งานวิชาการ งานกิจการนักเรียน งานบุคลากร งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ งานความสัมพันธ์กับชุมชน จากงานด้านต่าง ๆ ในโรงเรียนดังกล่าว สมิท และคนอื่น ๆ (สุทิน แทนนัย, 2535 : 82 ; อ้างอิงมาจาก Smith and others, 1967 : 173) ได้จัดลำดับความสำคัญและให้น้ำหนักของงานเป็น ร้อยละไว้โดยแยกเป็นงาน 7 ประเภทดังนี้ งานวิชาการร้อยละ 40 งานบุคลากรร้อยละ 20 งานบริหารกิจการนักเรียนร้อยละ 20 งานบริหารการเงินร้อยละ 5 งานอาคารสถานที่ร้อยละ 5 งานความสัมพันธ์กับชุมชนร้อยละ 5 และงานบริหารทั่วไปร้อยละ 5

แม้ว่าโดยทั่วไปจะ เห็นพ้องต้องกันว่าความนิยมของผู้ปกครองนักเรียนต่อชื่อเสียงของ โรงเรียนเอกชนจะมีมากหรือน้อย เพียงใดขึ้นอยู่กับผลงานทางด้านวิชาการหรือผลสัมฤทธิ์ทาง วิชาการเป็นหลัก แต่ผู้บริหารโรงเรียนก็จำเป็นต้องตระหนัก และให้ความสำคัญกับงานทุก ๆ ด้านไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน เพราะงานทุกด้านของโรงเรียนเปรียบเสมือนกับอวัยวะของร่างกาย ที่มีความสำคัญในทุกส่วนที่จะต้องส่งเสริมซึ่งกันและกันคือ งานทุกด้านของโรงเรียนก็ย่อมมีผล ต่อพฤติกรรม การเรียนรู้และการสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนจะขาดหรือหย่อนในด้าน ใดด้านหนึ่งย่อมทำให้พัฒนาการ เรียนรู้ไม่สมบูรณ์

ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและ เกิดขึ้นอยู่เสมอ โดยเฉพาะ ในปัจจุบันความเปลี่ยนแปลงทางสังคมค่อนข้าง เป็นไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการปรับตัวของ นักเรียนและการจัดประสบการณ์ให้กับนักเรียนเฉพาะแต่การเรียนในห้องเรียนแต่เพียงอย่าง เดียว ไม่เป็นการเพียงพอที่จะทำให้นักเรียนนำไปปรับใช้กับชีวิตจริงในสังคมได้อย่างสมดุลและ มีความสุข การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมเสริมทักษะ และกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ต่าง ๆ ให้กับนักเรียนจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ในชีวิตจริงของนักเรียนนั้นมิได้ใช้เฉพาะทฤษฎีและงาน

วิชาการในตำราเท่านั้น หากแต่ต้องอาศัยการปรับตัว การแก้ปัญหา การวิเคราะห์วินิจฉัยตนเอง จากประสบการณ์ ทักษะที่เคยพบมา กิจกรรมนักเรียนหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรดังกล่าว จึงต้องเป็นสิ่งเติมเต็มประสบการณ์การเรียนรู้ชีวิตที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง (สมศักดิ์ คงเที่ยง, 2529 : 9 - 10)

งานบริหารกิจการนักเรียนมีกิจกรรมมากมายหลายอย่าง เช่น การจัดทำทะเบียนประวัติการปกครองนักเรียนและวินัย การจัดบริการต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุด การแนะแนว สุขภาพและการตรวจร่างกาย การบริการอาหารกลางวัน รักษาความปลอดภัยและบริการรถรับส่งนักเรียน (กิติมา ปริดีติก, 2532 : 167 - 168) และนอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่ส่งเสริมหลักสูตรอื่น ๆ เช่น สถานักเรียน ชุมชมหรือชมรมต่าง ๆ นิทรรศการ การแสดงละคร ดนตรี การกีฬา การประชุม เป็นต้น งานกิจกรรมนักเรียนเป็นงานที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้และสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน เช่น คุณสมบัติในด้านการมีวินัยในตนเองความซื่อสัตย์สุจริต เชื้อมั่นในตนเอง ความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม พึ่งเป็น พุดเป็น ทำเป็น มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักยกย่องผู้อื่น อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ด้วยดี เป็นผู้ตามที่ดี ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี (กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์, 2531 : 6 - 7)

งานกิจกรรมนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของงานกิจการนักเรียนที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เป็นภารกิจหลักเพราะถือว่าเป็นนโยบายโดยตรงของรัฐบาลที่มอบหมายให้โรงเรียนไปดำเนินการจัดเป็นแผนปฏิบัติงานโรงเรียน เพื่อที่จะมุ่งพัฒนานักเรียนให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

กิจกรรมเป็นส่วนที่จะช่วยส่งเสริมความรู้ความสามารถทางวิชาการ ช่วยแก้ไข้ปัญหาการปกครอง ช่วยให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานตามที่ตนถนัดและสนใจพัฒนาความรู้ในสิ่งใหม่ ๆ สอนให้เป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย รู้จักริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี ได้ฝึกทักษะการทำงานร่วมกันและช่วยทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนกับครู นักเรียนกับโรงเรียน ตลอดจนโรงเรียนกับชุมชนอีกด้วย (กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์, 2531 : 455)

การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาของประเทศไทยนั้น มีโรงเรียนที่จัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาอยู่ในหลายหน่วยงาน อาทิเช่น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัยและเทศบาล เป็นต้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนเอกชนที่อยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชนที่จัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่อนุบาลจนถึงระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีทั้งการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน ซึ่งทั้งสองระบบดังกล่าวนี้ต้องจัดกิจกรรมการเรียนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับการอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น แต่เป็นที่รู้กันทั่วไปว่ามักมุ่งเน้นความรู้ทางด้านวิชาการเป็นหลัก เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานของตนมีพื้นฐานทางด้านวิชาการ เป็นเลิศในการสอบแข่งขัน เข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป โรงเรียนเอกชนที่มีความพร้อมก็สามารถดำเนินการในเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งการสร้างชื่อเสียงและดึงดูดความสนใจของผู้ปกครองและนักเรียนได้มาก จะนำไปสู่การเพิ่มจำนวนนักเรียนให้มากขึ้น แต่การมุ่งเน้นงานทางด้านวิชาการแต่เพียงอย่างเดียวย่อมจะมีผลให้การพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนที่ไม่สมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ดังนั้นหากสถานการณ์ยังคงเป็นเช่นนี้ผลที่ตามมาก็คือ ผู้เรียนจะมีความรู้ทางด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่จะด้อยในด้านอื่นอีกหลายด้าน อาทิเช่น ขาดทักษะการดำรงชีวิตที่เหมาะสม ความมีวินัยในตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละต่อส่วนรวม สุขภาพพลานามัย การทำงานเป็นหมู่คณะ ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อสังคมและประเทศชาติในอนาคต งานกิจกรรมนักเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้นเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยเติมเต็มในส่วนที่ขาดดังกล่าวให้กับนักเรียนเป็นผู้มีคุณภาพตามที่สังคมต้องการ และสามารถอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นโรงเรียนเอกชนจึงควรที่จะให้ความสำคัญกับงานกิจกรรมนักเรียน โดยเฉพาะในเรื่องการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ควบคู่กันไปกับงานทางด้านอื่น ๆ

การจัดกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนเอกชนโดยทั่วไปจะจัดกิจกรรมในลักษณะตามความพร้อมและศักยภาพของแต่ละโรงเรียนกล่าวคือ โรงเรียนที่มีความพร้อมทางการเงิน สถานที่ บุคลากร ก็สามารถจัดกิจกรรมได้หลายอย่างและให้ความเข้มข้นของกิจกรรมมาก ส่วนโรงเรียนที่มีความพร้อมน้อยก็จะจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ไม่ครบหรือให้เจ้าหน้าที่ในการจัดลดลง อย่างไรก็ตามโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่จะจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2532 : 26 - 27) กำหนดโดยจัดกิจกรรมหลายลักษณะตามความเหมาะสมของระดับการศึกษา อายุ และหลักสูตร ซึ่งแบ่งเป็นกิจกรรมด้านการปกครองและกิจกรรมด้านชุมชน ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่ส่งเสริมการปกครอง
2. กิจกรรมเกี่ยวกับการบำเพ็ญประโยชน์
3. กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนาและประเพณี
4. กิจกรรมเกี่ยวกับสังคม
5. กิจกรรมเกี่ยวกับกีฬา
6. กิจกรรมเกี่ยวกับการรื่นเริงหรือนันทนาการ
7. กิจกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
8. กิจกรรมเกี่ยวกับการลูกเสือเนตรนารี
9. กิจกรรมทางวิชาการ

อนึ่ง การจัดกิจกรรมดังกล่าวเป็นไปตามความพร้อมของโรงเรียนเอกชนนั้น โดยภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณค่อนข้างน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาล ดังนั้นจึงมีโรงเรียนเอกชนที่ขาดความพร้อมด้านทรัพยากรจำนวนมากที่ยังละเลยงานด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน ซึ่งหากสถานการณ์ยังคงเป็นเช่นนี้ต่อไป ผลที่ตามมาก็คือ นักเรียนจะขาดทักษะทางด้านอื่น ๆ ที่พึงประสงค์ ซึ่งความต้องการพัฒนานักเรียนให้มีลักษณะตามหลักสูตรในด้านทักษะการดำรงชีวิตที่เหมาะสม ความมีระเบียบวินัยในตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละต่อส่วนรวม สุขภาพพลานามัย การทำงานเป็นหมู่คณะที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติในอนาคตก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ ดังจะเห็นได้จากรายงานประจำปีงบประมาณ 2539 ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนเอกชนว่าปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มาจากการขาดงบประมาณสนับสนุน บุคลากรจากหน่วยงานราชการที่ได้รับมอบหมายมีจำนวนน้อยและมีงานที่ต้องทำประจำอยู่ ขาดความพร้อมของโรงเรียนและครู และโรงเรียนไม่ค่อยเห็นความสำคัญของงานด้านกิจกรรม (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ. 2539 : 8 - 9)

อย่างไรก็ตามแม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะมีการจัดทำกิจกรรมสำหรับนักเรียนตามนโยบายของรัฐบาล หรือการจัดทำรายละเอียดมาตรฐานคุณภาพงานด้านกิจกรรมนักเรียนมากมาย ซึ่งส่วนใหญ่โรงเรียนที่สามารถจัดได้จะจัดกิจกรรมตามความพร้อม ความถนัดของครูและโรงเรียนเอง จึงค่อนข้างจะเป็นปัญหาในด้านการปฏิบัติ และยังส่งผลมาที่ตัวนักเรียนในที่สุด เพราะไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ควรจะได้รับตามวัยอันสมควร

จากสภาพการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงประสงค์จะศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในส่วนของการจัดกิจกรรมในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีจำนวนโรงเรียนเอกชนมากจังหวัดหนึ่ง เพื่อจะได้เป็นข้อมูลและแนวทางในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมาย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับของปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนกับครูโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ โดยจำแนกตามประเภทและขนาดของโรงเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงระดับปัญหาของการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนสำหรับผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับงานการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าในขอบเขต ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่จะศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ตามกิจกรรมที่ควรส่งเสริมให้มากขึ้นในโรงเรียนรวม 6 กิจกรรม คือ

- 1.1 กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย
- 1.2 กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน
- 1.3 กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน
- 1.4 กิจกรรมกีฬา
- 1.5 กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน
- 1.6 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 82 คน และครูจำนวน 969 คน จาก 41 โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่าง
 - 2.2.1 ผู้บริหาร โรงเรียนละ 2 คน (จำนวน 82 คน)
 - 2.2.2 ครู โรงเรียนละ 6 คน (จำนวน 246 คน)
 รวมทั้งสิ้น 328 คน
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งได้ดังนี้
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ทักษะของผู้บริหารโรงเรียนและครู จำนวนดังนี้
 - 3.1.1 ประสบการณ์ในการทำงานเป็นผู้บริหารโรงเรียนหรือครู
 - 3.1.1.1 ไม่เกิน 5 ปี
 - 3.1.1.2 5 - 10 ปี
 - 3.1.1.3 เกินกว่า 10 ปี
 - 3.1.2 ขนาดโรงเรียน แบ่งเป็น 3 ขนาด คือ
 - 3.1.2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก
 - 3.1.2.2 โรงเรียนขนาดกลาง
 - 3.1.2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม คือ
 - 3.2.1 กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย
 - 3.2.2 กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

- 3.2.3 กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน
- 3.2.4 กิจกรรมกีฬา
- 3.2.5 กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน
- 3.2.6 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษา ระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2540
2. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ ในโรงเรียนเอกชน
3. ครู หมายถึง บุคลากรที่มีหน้าที่สอนในโรงเรียนเอกชน
4. ประสบการณ์ หมายถึง ช่วงเวลาที่ปฏิบัติงานด้านบริหารโรงเรียนหรือปฏิบัติงานด้านการสอนตั้งแต่เริ่มบรรจุ แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ไม่เกิน 5 ปี, 5 - 10 ปี และเกินกว่า 10 ปี
5. ทักษะ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนใน 6 กิจกรรม ของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ
6. สภาพ หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม
7. ปัญหาการบริหาร หมายถึง ทักษะที่มีต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวางที่ทำให้การบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ของผู้บริหารโรงเรียน และครูไม่เป็นไปตามเป้าหมาย
8. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง ลักษณะของสถานศึกษาซึ่งกำหนดจากจำนวนนักเรียนในโรงเรียนเอกชน แบ่งได้ 3 ขนาด คือ
 - 8.1 โรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนน้อยกว่า 280 คน
 - 8.2 โรงเรียนขนาดกลาง มีนักเรียนระหว่าง 280 - 500 คน
 - 8.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียนมากกว่า 500 คนขึ้นไป
9. งานกิจกรรมนักเรียน หมายถึง งานการศึกษาที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อมุ่งส่งเสริมนักเรียนให้เป็นผู้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยใช้กิจกรรม 6 ด้าน คือ
 - 9.1 กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย หมายถึง งานการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมและปลูกฝังกระบวนการพัฒนาตามระบอบประชาธิปไตย เช่น กิจกรรมสภานักเรียน กิจกรรมกลุ่ม

9.2 กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน หมายถึง งานการศึกษาที่มุ่งจะปลูกฝังระเบียบวินัยให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ให้รู้จักเคารพกฎและข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียน รวมถึงรู้จักควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบวินัย และประเพณีอันดีงาม รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม

9.3 กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน หมายถึง งานการศึกษาที่มุ่งให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสหกรณ์เบื้องต้น สร้างนิสัยการบริโภคที่ประหยัด มีคุณค่าและการแบ่งปัน ผลกาไรที่เป็นธรรม

9.4 กิจกรรมกีฬา หมายถึง งานการศึกษาที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ แข็งแรง มีทักษะพื้นฐานทางด้านกีฬา เช่น กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมกีฬาที่รู้จักกฎ - กติกากีฬา

9.5 กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน หมายถึง งานการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการปลูกฝังคุณลักษณะนิสัยที่ดีทั้งกาย วาจา การประพฤติปฏิบัติตามกรอบวัฒนธรรมไทย

9.6 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน หมายถึง งานการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาให้เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม

บทที่ 2
เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ

ดังนี้

1. การบริหารงานกิจกรรมนักเรียน
 - ความหมายของงานกิจกรรมนักเรียน
 - ประวัติและพัฒนาการของงานกิจกรรมนักเรียน
 - ลักษณะของงานกิจกรรมนักเรียน
 - ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน
 - ความสำคัญของงานกิจกรรมนักเรียน
 - จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักเรียน
 - หลักการจัดกิจกรรมนักเรียน
 - ประเภทของกิจกรรมนักเรียน
 - บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารและครูต่อการบริหารกิจกรรมนักเรียน
 - ปัญหาในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน

2. การบริหารกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนเอกชน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - งานวิจัยภายในประเทศ
 - งานวิจัยต่างประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. การบริหารงานกิจกรรมนักเรียน

ความหมายของงานกิจกรรมนักเรียน

คำว่า "กิจกรรมนักเรียน" มีผู้เรียกชื่อแตกต่างกันทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับประเทศไทยนั้นเดิมเรียกกิจกรรมนี้ว่า "กิจกรรมเสริมหลักสูตร" และปัจจุบันเรียกว่า "กิจกรรมนักเรียน" คำนี้เป็นคำที่วงการศึกษาของไทยกำลังใช้กันอยู่ นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของงานกิจกรรมนักเรียนไว้อีกหลายท่าน ดังต่อไปนี้

สตรีปี (วิมล เอ็มโอช. 2529 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Stroup. 1965 : 30) กล่าวว่ากิจกรรมนักเรียนคือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่าง ๆ ของนักเรียนภายใต้การแนะนำอย่างถูกวิธี มีระบบและอยู่ในความรับผิดชอบของสถานศึกษาโดยไม่เกี่ยวข้องกับระบบคะแนนแต่อย่างใด

กูด (วิมล เอ็มโอช. 2529 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Good. 1973 : 9) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียนก็คือ โปรแกรมการจัดดำเนินงานซึ่งนักเรียนหรือสถาบันการศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อสร้างความเพลิดเพลินเพิ่มพูนความรู้ให้โอกาสนักเรียนได้แสดงความสนใจ ความสามารถไม่มีการให้คะแนน ต้องจัดหาเงินเพื่อดำเนินการเอง และอยู่ภายใต้การควบคุมของสถานศึกษา

วิชัย ราษฎร์ศิริ (2522 : 120) กล่าวว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรเดิม เรียกว่า "กิจกรรมนอกหลักสูตร" (Extra - Curricular Activities) "กิจกรรมร่วมหลักสูตร" (Co Curricular Activities) ในปัจจุบันเรียกว่า "กิจกรรมนักเรียน" (Student Activities) ซึ่งหมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กนอกเหนือไปจากกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนในหลักสูตรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อสนองความสนใจและเพื่อส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ อุปนิสัยของนักเรียนให้เหมาะสมกับสังคมประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น

ภิญโญ สาธร (2523 : 410 - 411) ได้ให้ความหมายว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึง บรรดากิจกรรมร่วมหรือนอกหลักสูตรทั้งหลายที่ให้การศึกษากับนักเรียนนอกห้องเรียน (Extra - class Activities) ปริมาณและคุณภาพของกิจกรรมนักเรียนมีเพียงใด ขึ้นอยู่กับโรงเรียนแต่ละแห่ง และความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ทั้งนี้ต้องอาศัยความสามารถของผู้บริหารคือครูใหญ่ และครูที่ปรึกษาของนักเรียนอีกด้วยอย่างไม่มีปัญหา

กรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2524 : 1) ได้ให้ความหมายว่า "กิจกรรม" คือ การทำงานและการกระทำทุกอย่างในโรงเรียน การเรียนวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตรในห้องเรียน เช่น การอ่านการเขียน เหล่านี้ก็นับว่าเป็นกิจกรรมและยังได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมในโรงเรียนไว้ว่ากิจกรรมอาจอยู่ในหลักสูตรหรือนอกหลักสูตรก็ได้ ถ้ากิจกรรมใดกำหนดไว้ในหลักสูตรบังคับว่าต้องเรียน ต้องทำ ก็เรียกว่า "กิจกรรมในหลักสูตร" กิจกรรมในที่นี้มิได้กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือไม่ได้บังคับว่าจะต้องเรียนแต่บุคคลในโรงเรียนร่วมกันจัดให้มีขึ้น โดยมุ่งให้เป็นสิ่งส่งเสริมการเรียนรู้ในชั้นให้ผลดีกว่า เดิมกิจกรรมนี้ก็เรียกว่า "กิจกรรมนอกหลักสูตรหรือกิจกรรมพิเศษ" ถึงแม้ว่าจะมีคำที่ใช้ที่เรียกกิจกรรมนี้ว่าเรียนแตกต่างกันหลายคำแต่คำเหล่านี้ก็มีความหมายอย่างเดียวกัน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่นักเรียนสมัครใจเข้าร่วม ดำเนินการเองโดยความเห็นชอบ และสนับสนุนของครู อาจารย์ และอยู่ภายใต้การควบคุมของสถาบันการศึกษา
2. จัดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้ ให้โอกาสนักเรียนได้แสดงความสามารถและความสามารถรวมทั้งเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของนักเรียนเพิ่มเติมจากที่บ่งไว้ในหลักสูตร
3. จัดขึ้นโดยไม่กำหนดให้มีหน่วยกิต หรือคะแนน และสิทธิที่ได้จะไม่ถือว่าเป็นสำเร็จการศึกษา
4. มีบรรยากาศเป็นกันเองยิ่งกว่าในห้องเรียน

สุรพันธ์ ยันต์ทอง (2526 : 260 - 261) กล่าวว่ากิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นด้วยความร่วมมือของนักเรียนเอง เพื่อสนองความต้องการและความเข้าใจ อันเป็นแนวทางเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของนักเรียน กิจกรรมที่จัดขึ้นอาจไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียนแต่อาจจะส่งเสริมกิจกรรมในห้องเรียน ให้มีประโยชน์และคุณค่ามากขึ้นก็ได้ ส่วนมากจะจัดให้มันนอกเวลาเรียนมีบรรยากาศเป็นกันเองและมีครูที่ปรึกษาปฏิบัติงาน

เอกชัย กี่สุพันธ์ (2527 : 204) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น และดำเนินการโดยนักเรียนเองด้วยความสมัครใจ โดยมีครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำ อันไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน

เชวาน์ มณีวงษ์ (2528 : 117) ให้ความหมายว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นนอกเหนือจากกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตร เพื่อส่งเสริมประสบการณ์ชีวิต การปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข โดยไม่เกี่ยวกับคะแนนในการวัดผลการศึกษา

กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2531 : 18 - 20) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักเรียนว่า เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนร่วมกันจัดขึ้นนอกเวลาเรียนและนอกเหนือจากหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนดขึ้นให้เรียนตามปกติ ทั้งนี้ด้วยความสมัครใจของนักเรียนเองและด้วยความช่วยเหลือเอื้ออำนวยความสะดวกจากโรงเรียนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมแต่ละอย่างบรรลุความสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ธีรวุฒิ ประทุมทรัพย์ (2534 : 36) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักเรียนว่าเป็นประสบการณ์ส่วนหนึ่งของหลักสูตรไม่ได้จัดขึ้นในห้องเรียนตามปกติเหมือนวิชาอื่น ๆ มุ่งให้นักเรียนได้ประสบการณ์เพื่อพัฒนาตนเองจัดเป็นของนักเรียน โดยนักเรียนและเพื่อนนักเรียน

สมพงษ์ มั่นระวัง (2535 : 235) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักเรียนว่าเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักเรียน และเพื่อนนักเรียนได้รับความเห็นชอบสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งกิจกรรมที่เป็นไปด้วยความสมัครใจของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ และเป็นกิจกรรมที่ไม่มีค่าหน่วยกิตและไม่มีคะแนนให้

จากความหมายของกิจกรรมนักเรียนดังกล่าว ผู้วิจัยขอสรุปถึงความหมายของงานกิจกรรมนักเรียน ดังนี้ กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นทั้งในและนอกเวลาเรียน ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือไม่ได้บังคับไว้ว่าจะต้องเรียน เพื่อสนองความต้องการและความสนใจอันเป็นแนวทางสร้างเสริมประสบการณ์และพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของนักเรียน โดยมุ่งส่งเสริมนักเรียนที่เข้าร่วมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ประวัติและพัฒนาการของงานกิจกรรมนักเรียน

จาค็อบสัน (พกา บุญเรือง. 2526 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Jacobson. 1963 : 272 - 213) ได้กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียนนั้นไม่ใช่ของใหม่ เพราะมีมาพร้อม ๆ กับการจัดการศึกษา แต่ไม่ได้เรียกชื่อดังที่เรียกกันอยู่ในปัจจุบันเท่านั้น ตามประวัติการศึกษา การกีฬา

ดนตรี ปาฐกถา โต้วาทิ ชุมนุ่มต่าง ๆ การมีส่วนร่วมในการปกครองได้เคยจัดทำกันในโรงเรียนของชาวเอเชนส์ และสเปนดาร์ ในต้นศตวรรษที่ 20 สหรัฐอเมริกาเริ่มเห็นความสำคัญ เมื่อทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวของจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) เกิดขึ้น จอห์น ดิวอี้ ให้ข้อคิดว่าการศึกษาคือการรวบรวมประสบการณ์ หมายถึงผลที่เกิดจากการที่นักเรียนสัมผัสกับสิ่งแวดล้อม หน้าที่ของครูคือ จะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าให้แก่เด็ก นักการศึกษาของอเมริกันได้มองเห็นความสำคัญของเรื่องนี้มากและความคิดนี้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายในวงการศึกษา นับได้ว่ากิจกรรมนักเรียนได้เริ่มต้นขึ้นแล้วและมีความสำคัญเพิ่มขึ้นตามลำดับ จนได้รับความสนใจจากนักศึกษา และโรงเรียนในสหรัฐอเมริกาโดยทั่วไป

ในปี ค.ศ. 1919 ดร.เอลเบิร์ต เค. เฟรดเวลล์ (Dr.Elbert K. Fretwell) ได้เปิดสอนวิชา Extra - Curricular Activity ขึ้นที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย และเฟรดเวลล์ ได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาของกิจกรรมนักเรียน หลังจากนั้นโรงเรียนต่าง ๆ ก็เริ่มต้นตัวและเห็นความสำคัญของกิจกรรมนักเรียนมากขึ้นตามลำดับ

ประมาณปี ค.ศ. 1920 เป็นระยะที่มีความตื่นตัวในเรื่องของกิจกรรมนักเรียนมาก สมาชิกของชุมนุมต่าง ๆ ได้มีการเรียกร้องและชักจูงให้คนทั่วไปยอมรับว่ากิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียน โดยการเสนอเป็นบทความในวารสารของภาควิชาในวิทยาลัย

ในระหว่างปี ค.ศ. 1925 - 1940 ได้มีหนังสือเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนที่จัดพิมพ์ขึ้นถึง 40 เล่ม ที่สำคัญ เช่น Student Council in the Secondary School ซึ่งเป็นหนังสือที่กล่าวถึงการจัดกิจกรรมสภานักเรียนการจัดประชุม การละคร และกิจกรรมอื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งสมาคมแห่งชาติอีกหลายสมาคม โดยกลุ่มที่มีความสนใจในกิจกรรมนั้น ๆ เช่น กิจกรรมการละคร การโต้วาทิ การทำหนังสือพิมพ์ กีฬา และยังมีองค์การต่าง ๆ ซึ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ออกมา พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดการสัมมนา และการประชุมในโอกาสที่เหมาะสม ในแนวทางปฏิบัติแล้ว สมาคมและองค์การเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญของแผนงานของโรงเรียน ซึ่งนับว่ามีผลสำเร็จอย่างดี

สิ่งพิมพ์และการสัมมนาเหล่านี้ได้สะท้อนให้เกิดผลในทางปฏิบัติ นักการศึกษาได้ยอมรับคุณค่าของกิจกรรมเหล่านี้ โดยไม่ถือว่ากิจกรรมนักเรียนเป็นเพียงเครื่องประดับ เพราะทาความคลั่งไคล้หลงใหลให้กับนักเรียนต่อไปอีก กิจกรรมเหล่านี้จึงเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน ครู และผู้บริหารในปัจจุบันจึงยอมรับ และมีการปรึกษาหารือกัน ในการแก้ปัญหาของการจัดกิจกรรม

นักเรียน มีการวางโครงการ จัดกิจกรรม มีการบริหารโครงการ และมีการประเมินผล นั่นคือ กิจกรรมนักเรียน ได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรนั่นเอง

สำหรับประเทศไทย แม้ว่าแต่เดิมการเรียนการสอนจะหนักไปในเรื่องเนื้อหาวิชาเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็อาจกล่าวได้ว่ามีกิจกรรมนักเรียนมานานแล้วเช่นกัน กิจกรรมที่คาดว่าจะจะเป็นกิจกรรมแรกก็คือ การไหว้ครูในการเรียนวิชาต่าง ๆ เช่น กระบี่ กระบอง ดาบคู่ ดาบเดี่ยว และมวย ซึ่งวิชาเหล่านี้ต้องมีการไหว้ครู หรือยกย่องครูก่อนเสมอ เมื่อเรียนจบกระบวนความแล้วก็ต้องมีการไหว้ครูอีก ซึ่งจัดว่าเป็นพิธีสำคัญและศักดิ์สิทธิ์ ในปัจจุบันนี้การไหว้ครูของวิชาเหล่านี้ก็ยังมีปรากฏอยู่และเมื่อประเทศไทยได้ประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2466 นั้น ก็ได้มีการกำหนดระเบียบปฏิบัติให้นักเรียนจัดกิจกรรมการไหว้ครูขึ้นทุกปีอีกด้วย จนเป็นที่ยอมรับว่ากิจกรรมการไหว้ครูเป็นประเพณีที่ดีงามปฏิบัติสืบต่อกันมา ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การทัศนศึกษา การอภิปราย การตั้งสถานนักเรียน เป็นผลจากการที่การศึกษาฝ่ายตะวันตก เข้ามามีบทบาทเกี่ยวกับการเรียนการสอนในประเทศไทย

ธนู แสงศักดิ์ (พกา. บุญเรือง. 2526 : 10 ; อ้างอิงมาจาก ธนู แสงศักดิ์. 2513 : 3 - 8) ได้รวบรวมวิวัฒนาการของการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้ดังนี้คือ

ระยะเริ่มแรกทีเดียว เป็นระยะที่ไม่ค่อยมีใครรู้จักและสนใจกิจกรรมนักเรียนเท่าใด ครูยังคงเชื่อมั่นว่าหน้าที่ของครูก็คือการสอนและบรรยายในห้องเรียนเท่านั้น ไม่ยอมรับรู้และยอมรับบทบาทของนักเรียนที่ได้ทำนอกเหนือจากแวดวงวิชาครูไม่สนใจทางด้านสังคมของนักเรียน แต่เนื่องจากนักเรียนเห็นว่าสิ่งเหล่านี้สำคัญสำหรับตน จึงได้พยายามจัดและส่งเสริมกิจกรรมเหล่านั้นเอง และในหลาย ๆ โรงเรียนกิจกรรมนักเรียนก็เริ่มมีผลต่อสถาบัน คือ กิจกรรมนักเรียนได้ใช้เวลามาก ทำให้ความสำคัญด้านวิชาการลดลงจากเดิม ผู้บริหารจึงมีปฏิริยาคัดค้าน และต่อต้านกิจกรรมนักเรียน แต่ครูสนใจและให้การสนับสนุน เพราะความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนดีขึ้น

ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ระหว่าง พ.ศ. 2480 - 2490 การพัฒนาการศึกษาแผนใหม่ขาดตอนไป เพราะเราเกือบไม่ได้ติดต่อกับประเทศใด การค้นคว้าทางการศึกษาเกือบไม่มีเลยแนวทางการจัดการศึกษามีแนวโน้มไปเป็นแบบยุโรป กิจกรรมนักเรียนเน้นหนักไปในเรื่องยุวชนทหาร การกีฬา และเนตรนารี

ต่อมาระยะ พ.ศ. 2490 - 2500 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นระยะที่มีการสำรวจภาวะการศึกษา มีการส่งเสริมครูไปศึกษาต่อต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสหรัฐอเมริกา นักการศึกษาไทยที่กลับจากสหรัฐอเมริกา เริ่มเผยแพร่แนวความคิดที่ได้ไปพบเห็นมาแก่วงการศึกษารอบประเทศ นับว่าเป็นยุคใหม่ของการพัฒนาการศึกษา สิ่งที่น่าเผยแพร่นี้เรียกว่าการศึกษาแบบใหม่เป็นต้นว่า หลักการเรียนการสอนแบบใหม่ การวัดผล การแนะแนว การนิเทศการศึกษา การบริหารโรงเรียน การจัดระบบโรงเรียน กิจกรรมนักเรียน การฝึกหัดครู การอาชีวศึกษา อดสาหกรรมศิลป์ ศิลปปฏิบัติ การประถมศึกษา การมัธยมศึกษา จิตวิทยา การศึกษาและการสอนวิชาเฉพาะสาขาต่าง ๆ

สำหรับการบริหารโรงเรียนนั้น ทุกคนเห็นว่าควรพัฒนาพื้นฐานการศึกษา เพื่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย จึงมีการริเริ่มจัดตั้งสภานักเรียนและชุมนุมต่าง ๆ ให้เหมือนกับที่จัดตั้งขึ้นในโรงเรียนของสหรัฐอเมริกา โดยมีได้คำนึงว่าไทยกับสหรัฐอเมริกาแตกต่างกัน สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศใหญ่ใช้หลักการปกครองโดยระบอบรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชน และเพื่อประชาชน เป็นการฝึกหัดการทำงานร่วมกัน เพื่อใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างถูกต้อง นักการศึกษาไทยที่นำวิธีการเข้ามามีได้เตรียมการ หรือดัดแปลงให้เหมาะสมเสียก่อน อีกทั้งผู้เชี่ยวชาญอเมริกันหลายคนต่างก็อยากให้ทำอย่างอเมริกา เพราะได้ทำสำเร็จมาแล้วในญี่ปุ่น เกาหลี และไต้หวัน แต่ก็ได้ดัดแปลงใช้ได้ไม่นานยี่สิบ สำหรับประเทศไทยในระยะนั้นได้มีการจัดตั้งสภานักเรียน (Student Council) ขึ้นด้วย

ระยะ พ.ศ. 2500 - 2510 เป็นระยะของการทดลองปฏิบัติตามแนวความคิดใหม่มีความเชื่อว่าการให้การศึกษาเป็นการวางรากฐานเพื่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นกิจกรรมเด่น ๆ คือ สภานักเรียน ชุมนุมต่าง ๆ ก็ได้จัดขึ้นในโรงเรียน และถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

ระยะ พ.ศ. 2510 - 2519 ถือเป็นระยะที่กิจกรรมนักเรียนเป็นที่รู้จักกันดีทั่วไปเป็นยุคที่นิสิต นักศึกษา ถือว่าประชาธิปไตยเบ่งบาน มีการปรับปรุงสภานักเรียนและชุมนุมต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง แต่ในตอนหลังสภานักเรียนได้กลายเป็นสหพันธนักศึกษา (Student Union) ศูนย์นิสิตนักศึกษา ศูนย์นักเรียน ฯลฯ ซึ่งมีการเมืองเข้ามาแทรกแซง โดยเฉพาะใน พ.ศ. 2516 - 2518 เป็นระยะที่เกิดความเข้าใจไขว้เขว นักเรียน นิสิต นักศึกษาในโรงเรียน ในมหาวิทยาลัยและในวิทยาลัยต่างๆ มีส่วนในการปกครองประเทศด้วย มีการจัดกิจกรรมทาง

การเมือง เรียกร้องให้รัฐบาลสนองความต้องการของประชาชน จนผู้นำรัฐบาลในสมัยนั้นต้องห้ามจัดกิจกรรมนักเรียนไประยะหนึ่ง

ระยะ พ.ศ. 2520 - ปัจจุบัน การจัดกิจกรรมนักเรียนได้เป็นไปตามแนวนโยบายของรัฐ ระยะหลังนี้ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเข้ามามีบทบาทในการจัดกิจกรรมของนักศึกษามากขึ้น มีการอนุญาตให้จัดกิจกรรมได้ตามสมควร เช่น การกีฬา ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา มีการชี้แนะกิจกรรมที่ควรจัดโดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด มีการให้ทุนอุดหนุนในการจัดกิจกรรมในทางที่ส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีร่วมมือ ร่วมใจ เช่น การกีฬา การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การอาสาพัฒนาชนบท ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ฯลฯ ส่วนการจัดกิจกรรมในระดับมัธยมศึกษาชั้น ก็อยู่ภายใต้ความเห็นชอบของผู้บริหารโรงเรียนและอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนักเรียน โดยคำนึงถึงความเหมาะสม และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวยให้

ลักษณะของงานกิจกรรมนักเรียน

กิจกรรมนักเรียนในระดับประถมศึกษาส่วนมากเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นในเรื่องของการเป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของสังคม ความร่วมมือในการทำงานเป็นหมู่คณะ และเป็นกิจกรรมที่มุ่งสร้างความพึงพอใจ ความสุขใจให้แก่นักเรียน นอกจากนั้นยังสร้างน้ำใจและความผูกพันระหว่างนักเรียนกับโรงเรียนอีกด้วย ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. จะไม่นับรวมเข้ากับการศึกษาในหลักสูตร ไม่มีหน่วยกิตหรือคะแนนทางวิชาการ
2. กิจกรรมเหล่านั้นเป็นไปโดยสมัครใจทั้งผู้ร่วมกิจกรรมและผู้จัด ผู้รับผิดชอบ และมีเสรีภาพในการเลือกกิจกรรมที่ตนจะเข้าร่วม
3. กิจกรรมเหล่านั้นต้องได้รับการยินยอม หรืออนุมัติจากโรงเรียนแห่งนั้น คือรับความเห็นชอบตามอำนาจหน้าที่ของโรงเรียน
4. อาจมีผู้อุปถัมภ์จากภายนอกโรงเรียนที่โรงเรียนแห่งนั้นเห็นชอบด้วย
5. ให้ความเสมอภาค และยุติธรรมต่อนักเรียนอย่างเหมาะสมตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และกำลังทางด้านเศรษฐกิจของนักเรียน (ผกา บุญเรือง.

ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน

การจัดกิจกรรมนักเรียนในสถานศึกษา มีประโยชน์ต่อนักเรียนมากมายหลายด้าน และถือว่างานกิจกรรมนักเรียนเป็นงานที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่างานด้านอื่น ๆ ของโรงเรียน มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้ดังนี้

ชาอุทัย อินทรประวัตติ (2521 : 5 - 8) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้ดังนี้

1. ผลประโยชน์ต่อตัวนักเรียนโดยตรง
 - 1.1 เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ
 - 1.2 ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 - 1.3 เกิดความรู้จักตนเองดีขึ้น
 - 1.4 มีโอกาสพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
 - 1.5 มีโอกาสได้พัฒนาบุคลิกภาพแห่งการเป็นผู้นำ
 - 1.6 ได้มีโอกาสฝึกให้มีความรับผิดชอบ
 - 1.7 ได้สนองความสามารถและความสนใจของตนเอง
 - 1.8 ได้เรียนรู้ถึงทักษะที่จำเป็นในการอยู่ร่วมกัน เช่น การประชุม

การอภิปรายการทำงานร่วมกัน เป็นต้น

- 1.9 ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง
2. ผลประโยชน์ที่จะเกิดแก่โรงเรียนและชุมชน
 - 2.1 ก่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างนักเรียนและครู
 - 2.2 ขจัดอคติลำเอียงอันเกิดจากความแตกต่างในด้านเชื้อชาติ ศาสนา

วัฒนธรรมภาษาพูด หรือฐานะทางเศรษฐกิจของนักเรียน นักเรียนที่มีมมด้อยในทางสังคม อาจจะเป็นที่ยอมรับได้หากเขามีความสามารถในทางกีฬา ดนตรีและอื่น ๆ ซึ่งสามารถจะแสดงออกมาในการร่วมกิจกรรมนักเรียน

- 2.3 ทำให้นักเรียนมีความรักและความผูกพันกับโรงเรียนและชุมชนมากขึ้น

นักเรียนที่เรียนหนังสืออย่างเดียวโดยไม่เคยร่วมกิจกรรมใด ๆ ของโรงเรียนเลย ก็ย่อมมีความรักโรงเรียนน้อยกว่านักเรียนที่เป็นตัวแทนของโรงเรียนเข้าแข่งขันกีฬา เล่นดนตรี หรือได้วาทีกับโรงเรียนอื่น ๆ และเขาจะมีความรัก มีความเข้าใจต่อชุมชนมากยิ่งขึ้น ถ้าเขาเคยร่วมอาสาพัฒนาชุมชนหรือเคยทัศนศึกษาหาความรู้จากการไปพักผ่อนในป่าในภูเขาเขามาก่อนด้วย

2.4 ส่งเสริมเอกลักษณ์ และศิลปวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมดนตรีไทย

นาฏศิลป์ ราชไทย ศิลปกรรมไทย วาทกรรม ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรม และขนบส่งเสริม มารยาทไทยซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยดำรงและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ ของชาติไทยให้ได้ผลดียิ่งขึ้น การเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติก็ควรจะช่วยให้บ้างแต่คงจะไม่ สมบูรณ์หากขาดกิจกรรมนักเรียนดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

3. กิจกรรมนักเรียนทำให้หลักสูตรสมบูรณ์ขึ้น

3.1 นักเรียนได้มีโอกาสทดลอง สืบหาความสามารถของตนเอง

3.2 สามารถนำหลักการและทฤษฎีที่ได้ศึกษามากจากห้องเรียนไปปฏิบัติ เช่น นักเรียนเรียนหลักการเขียนโคลงกลอนหรือเรื่องสั้นในวิชาภาษาไทยมาแล้ว ก็จะมีโอกาสได้ แสดงความสามารถในการเขียนลงในหนังสือพิมพ์ของโรงเรียนได้

3.3 ให้นักเรียนได้พัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริง ตัวอย่าง เช่น หลักสูตรพลาณามัยต้องการให้นักเรียนได้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา หากโรงเรียนไม่จัดให้มี กิจกรรมกีฬา ไม่ว่าจะกีฬาภายในหรือกีฬาระหว่างโรงเรียนขึ้นเลยแล้ว ก็คงจะให้นักเรียน พัฒนาจิตใจไปสู่จุดมุ่งหมายนั้นได้ยาก หรือการแสดงละครเรื่องพระลอ คงจะช่วยให้นักเรียน มีความซาบซึ้งในรสวรรณคดีได้ดีกว่าการศึกษาจากตำราแต่เพียงอย่างเดียวอย่างแน่นอน

4. ช่วยเหลือการบริหารโรงเรียน

4.1 ทำให้บุคลากรในโรงเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเกิดความเข้าใจดี ต่อกัน

4.2 ทำให้ครูมีความใกล้ชิดกับนักเรียนและเข้าใจนักเรียนดีขึ้น

4.3 การที่นักเรียนต้องมีความรับผิดชอบส่วนหนึ่งในกิจการ และชื่อเสียงของ โรงเรียนทำให้ลดปัญหาด้านความประพฤติของนักเรียนลงไปได้มาก

ความสำคัญของงานกิจกรรมนักเรียน

พกา บุญเรือง (2526 : 7) ได้กล่าวถึงความสำคัญผลงานกิจกรรมนักเรียนไว้ดังนี้ กิจกรรมนักเรียนมีความสำคัญมากทั้งเกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง สังคมและต่อโรงเรียน เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างเสริม เพิ่มพูนประสบการณ์ให้กับตัวนักเรียน ทำให้นักเรียนได้พัฒนา ตัวเองในด้านต่าง ๆ คือ ด้านสติปัญญา ความสามารถ บุคลิกภาพ ทัศนคติ ช่วยสร้างเสริม

ลักษณะดีเด่นของความเป็นประชาธิปไตย ฝึกให้เด็กรู้จักปกครองตัวเอง ฝึกการเป็นผู้นำและการเป็นสมาชิกที่ดี ซึ่งทำให้เป็นประโยชน์กับสังคมและชุมชน เพราะเด็กจะออกไปเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในภายหน้า นอกจากนี้ยังมีความสำคัญเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการเรียนการสอนให้ความหมายยิ่งขึ้น กล่าวคือ ถ้าโรงเรียนมีงานให้นักเรียนทำ และยอมรับความสามารถของนักเรียนโดยให้นักเรียนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของโรงเรียน สิ่งเหล่านี้จะเป็นสื่อสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและจะทำให้สิ่งต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยดี

จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักเรียน

พกา บุญเรือง (2526 : 8) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้ดังนี้

1. เพื่อให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย
2. เพื่อให้มีความจงรักภักดีต่อสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
3. เพื่อให้ความเข้าใจและเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมี

พระมหากษัตริย์เป็นประมุข

4. เพื่อให้มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามลัทธิ และหน้าที่ภายในขอบเขตของ

กฎหมาย

5. เพื่อให้มีความซาบซึ้งในคุณค่า ดำรงไว้และส่งเสริมเอกลักษณ์วัฒนธรรมอันดี

ของชาติไทย

6. เพื่อให้เกิดความรัก และความสามัคคีในหมู่คณะ

7. เพื่อส่งเสริมทักษะ ความถนัด และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

8. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ และรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิด

ประโยชน์

9. เพื่อให้รู้จักบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม และสร้างความมั่นคงของชาติ

10. เพื่อให้เป็นผู้มีคุณธรรม และจริยธรรมอันดีงาม

11. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา

หลักการจัดกิจกรรมนักเรียน

1. จะต้องยึดหลักประชาธิปไตย คือการเคารพมติของผู้อื่น โดยเฉพาะเด็กที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นมา ครูเป็นเพียงผู้คอยแนะแนวทางให้เท่านั้น ไม่มีสิทธิสั่งการบังคับตามใจตนเอง
2. นักเรียนแต่ละคนควรทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจ และถนัดที่สุดเท่านั้น ไม่ควรทำกิจกรรมหลายอย่าง เพราะผลงานจะไม่เกิดขึ้น
3. การทำกิจกรรมควรจะยึดถือการพัฒนาของผู้จัดมากกว่าที่จะยึดถือผลงานที่เสนอออกมา
4. กิจกรรมไม่ควรเน้นที่ระเบียบข้อบังคับ จะมีได้เพียงตามความจำเป็นเท่านั้น ระเบียบข้อบังคับควรเป็นตามความจำเป็นของเด็กเอง ควรยึดถือทางจิตใจมากกว่า
5. นักเรียนควรมีบทบาทในกิจกรรมมากที่สุด เพราะเป็นงานของนักเรียนคิดริเริ่มขึ้นมา ครูเพียงช่วยส่งเสริม
6. การจัดกิจกรรมนักเรียนควรคำนึงถึงประโยชน์ที่เด็กจะได้รับมากที่สุด เพราะกิจกรรมบางอย่างผลได้ไม่เท่าผลเสียทำให้สิ้นเปลืองเวลา แรงงาน และทรัพย์สินอีกด้วย (ประดิษฐ์ ชวบเจริญ และคนอื่น ๆ. 2521 : 164 - 165)

วินัย จินดาวรรณ (2524 : 51) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมในโรงเรียนนั้น ควรพิจารณาในแง่ที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนหลาย ๆ ด้านพร้อมกันไป ทั้งนี้เพราะการเรียนในชั้นมีหลายวิชาซึ่งแต่ละวิชาก็มีความสำคัญต่อผู้เรียนทั้งสิ้น จึงมีผู้กล่าวว่า การให้การศึกษาแก่เด็กเพื่อให้เด็กพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ทางโรงเรียนควรคำนึงถึงกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนด้วย เพราะเนื้อหาวิชาทุกแขนงต่างก็มีความสำคัญยิ่ง เพราะทำให้เกิดผลสมเจตนาธรรม และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

นอกจากนี้ยังได้ เสนอแนวความคิดที่ควรคำนึงในการจัดกิจกรรมนักเรียน คือ

1. พิจารณาดูสภาพโรงเรียน อาคารสถานที่ จำนวนครูมีความเหมาะสมเพียงใด และจะต้องจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม
2. กิจกรรมที่จัดต้องมีความมุ่งหมายอย่างชัดเจน

3. โรงเรียนต้องพิจารณาจัดกิจกรรมที่เด็กส่วนมากสนใจ และไม่บังคับฝืนใจเรียน
4. พยายามให้เด็กได้แสดงออกซึ่งความต้องการตามธรรมชาติ
5. ส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกซึ่งความต้องการตามธรรมชาติ
6. เด็กไม่ควรได้รับสิทธิพิเศษที่จะไม่ต้องเรียนหนังสือเพื่อไปเข้าร่วมกิจกรรม
7. พยายามอบรมนักเรียนที่ได้รับเลือกเป็นผู้นำในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้รู้หน้าที่และประโยชน์แก่นักเรียนอย่างแท้จริง
8. โรงเรียนควรวางระเบียบและควบคุมการจัดกิจกรรมแต่ละประเภท เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนอย่างแท้จริง
9. คัดเลือกครูที่เหมาะสมเพื่อวางตัวให้รับผิดชอบกิจกรรมแต่ละประเภท
10. ครูควรเป็นที่ปรึกษาของเด็กเท่านั้น แนะนำฝึกเตือนเด็กให้ทำงานถูกต้อง
11. โรงเรียนควรอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมโดยช่วยจัดสรรเงินวัสดุอื่น ๆ ที่จำเป็น เพื่อส่งเสริมกิจกรรมนั้น ๆ ให้บรรลุสำเร็จตามเป้าหมาย
12. การปฏิบัติเรื่องการเงินในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ นั้นควรจัดทำอย่างรอบคอบ ยุติธรรม

ประเภทของกิจกรรมนักเรียน

ประเภทของกิจกรรมนักเรียนในงานวิจัยนี้ มุ่งเน้นกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับประถมศึกษาเท่านั้น ซึ่งกิจกรรมที่โรงเรียนประถมศึกษาควรส่งเสริมให้จัดขึ้นได้มีผู้กล่าวไว้หลายท่านดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2528 : 22 - 23) ได้สรุปข้อบ่งชี้ของการบริหารกิจการนักเรียนประถมศึกษาว่ามีหลายกิจกรรม กิจกรรมที่สำคัญนั้นได้แก่กิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีขึ้นในโรงเรียน

1. กิจกรรมที่ส่งเสริมประชาธิปไตย
2. กิจกรรมที่เสริมสร้างวินัยในโรงเรียน
3. จัดตั้งชุมนุมต่าง ๆ
4. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน
5. การจัดทัศนศึกษา
6. การจัดกีฬา

7. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน

8. การบำเพ็ญประโยชน์ ต่อโรงเรียนและชุมชน

ในทัศนะของเสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2520 : 11 - 24) ได้มองงานกิจการนักเรียนในเชิงการบริการ และจัดเป็นข้อสรุปภารกิจหลักของงานว่า ขอบเขตการบริหารกิจการนักเรียนในส่วนของการจัดกิจกรรมดังนี้

1. สโมสรนักเรียน
2. กิจกรรมที่นักเรียนปกครองกันเอง
3. กิจกรรมกีฬาและกรีฑา
4. กิจกรรมด้านสังคมและวัฒนธรรม
5. ความสัมพันธ์กับชุมชน
6. การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียน
7. การสอนพิเศษ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2528 : 799) ได้กำหนดขอบข่ายงานการบริหารกิจการนักเรียนครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

งานการจัดกิจกรรมนักเรียน คือ งานที่ช่วยส่งเสริมให้การเรียนในหลักสูตรสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อีกทั้งช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์กว้างขวางขึ้นด้วย ได้แก่

1. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย
2. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมวิชาการ ได้แก่
 - 2.1 การจัดสิ่งพิมพ์ของนักเรียน
 - 2.2 การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างลักษณะนิสัยด้านศิลปะ
 - 2.3 การจัดทัศนศึกษา
 - 2.4 การจัดสหกรณ์ในโรงเรียน
 - 2.5 การจัดกีฬา

ในส่วนของกิจกรรมนักเรียน กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2531 : 26 - 27) จัดกิจกรรมได้หลายลักษณะตามความเหมาะสมของระดับการศึกษา อายุ และหลักสูตรเป็นเกณฑ์ ซึ่งแบ่งเป็นกิจกรรมที่ควรจัดคือ กิจกรรมด้านการปกครอง กิจกรรมด้านชุมชน ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่ส่งเสริมการปกครอง
2. กิจกรรมเกี่ยวกับการบำเพ็ญประโยชน์
3. กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา และประเพณี
4. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม
5. กิจกรรมเกี่ยวกับกีฬา
6. กิจกรรมเกี่ยวกับการรื่นเริงหรือบันเทิงนาการ
7. กิจกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
8. กิจกรรมเกี่ยวกับลูกเสือเนตรนารี
9. กิจกรรมทางวิชาการ

นอกจากนี้รัฐยังได้กำหนดนโยบาย เร่งอบรมปลูกฝังให้ประชาชนมีจิตสำนึกถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็กและเยาวชน ในด้านคุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เน้นประโยชน์ส่วนรวม โดยเน้นความร่วมมืออย่างจริงจังและใกล้ชิดของสถาบันการศึกษา ศาสนา สังคมและครอบครัว ตลอดจนการรณรงค์ให้ประชาชน องค์กรสถาบันต่าง ๆ และชุมชนเข้าร่วมในกิจกรรมการอนุรักษ์ส่งเสริมและ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในฐานะหน่วยงานของรัฐจึงเห็นควรวិเคราะห์การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ โดยในปีงบประมาณ 2539 ได้กำหนดให้มีโครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียนตามนโยบายของรัฐบาล มีเป้าหมายเพื่อการอนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่วัฒนธรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาสังคมประชาธิปไตยโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จะจัดสรรงบประมาณไปให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทั่วประเทศ เพื่อดำเนินการในการจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนตามความพร้อม และเหมาะสมกับสภาพของแต่ละจังหวัดโดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อรณรงค์ให้นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของขนบธรรมเนียม ประเพณีและศิลปวัฒนธรรม อันดีงามของชาติ
2. ปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนตระหนักและร่วมมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. เป็นการปลูกจิตสำนึกในเรื่องคุณค่าของสถาบันของชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์เป็นประมุข

เพื่อให้การดำเนินโครงการดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชนจึงได้จัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

การอนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย

1. จัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันไหว้ครู วันแม่แห่งชาติ
2. จัดประกวดเขียนพินทุบายและการจัดโต๊ะหมู่บูชา
3. จัดแสดงปาฐกถาธรรม พังพระธรรมเทศนา เวียนเทียน และจัดเข้าค่ายธรรมะ
4. จัดอุปสมบทหมู่
5. จัดประกวดภาพวาดวัฒนธรรมท้องถิ่น การแต่งกายตามประเพณี
6. จัดการแสดงวัฒนธรรมท้องถิ่น การแต่งกายตามประเพณี
7. จัดประกวดการทำอาหารพื้นบ้าน
8. จัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน
9. จัดประกวด บทความ คำขวัญ คัดลายมือ วาดภาพ ร้องเพลงไทย ร้องเพลง

กล่อมลูก การอ่านทานองเสนาะ

10. จัดโครงการอนุรักษ์มรดกไทย
11. จัดนิทรรศการและบรรยายเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลป

วัฒนธรรมไทย

12. จัดฝึกอบรมและประกวดมารยาทไทย
13. รณรงค์ให้โรงเรียนจัดกิจกรรมและคัดเลือกเป็นโรงเรียนดีเด่น

การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ปลูกต้นไม้เฉลิมพระเกียรติฯ
2. ปลูกป่าเนื่องในวันต้นไม้แห่งชาติ
3. ปลูกป่าถาวร

4. จัดทำสวนหย่อม สวนสมุนไพร และการกำจัดวัชพืช
5. จัดทำความสะดวกสบายบริเวณวัด โรงเรียน จัดสัปดาห์รณรงค์รักษาความสะอาด
6. จัดประกวด บทความ คำขวัญ การวาดภาพ
7. จัดแข่งขันตอบปัญหา แข่งขันการพูด
8. จัดนิทรรศการและบรรยายเกี่ยวกับเรื่องการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ
9. จัดประชุมผู้บริหารเกี่ยวกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
10. จัดแสดงละครเรื่องสิ่งแวดล้อม
11. รณรงค์ให้โรงเรียนจัดกิจกรรมและคัดเลือกเป็นโรงเรียนดีเด่น

การพัฒนาสังคมประชาธิปไตย

1. การเลือกตั้งประธานนักเรียน กรรมการนักเรียน หัวหน้านักเรียน
2. จัดนิทรรศการและอภิปราย เกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การ

พัฒนาสังคมประชาธิปไตย

3. จัดตั้งกลุ่มโรงเรียน ชมรมการศึกษาเอกชน สถานักเรียน สหกรณ์โรงเรียน
4. แข่งขันตอบปัญหาประชาธิปไตย
5. จัดประกวดเรียงความ คำขวัญ การวาดภาพ แข่งขันโต้วาที
6. โครงการส่งเสริมวัฒนธรรม มุ่งมั่นประชาธิปไตย บรรยายเกี่ยวกับระบอบ

ประชาธิปไตย

7. จัดอภิปราย เรื่อง การพัฒนาประชาธิปไตยของประเทศ
8. ประชุมชี้แจงแนวทางประชาธิปไตย อบรมประชาธิปไตย บรรยายเกี่ยวกับ

ระบอบประชาธิปไตย

9. กิจกรรมร้องเพลง เพื่อปลูกจิตสำนึกในการรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
10. ฝึกการเป็นผู้นำ การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น การแสดง

ออกโดยเสรี

11. โครงการประชาธิปไตยในโรงเรียน
12. จัดทำเอกสารเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย
13. รณรงค์ให้โรงเรียนจัดกิจกรรมและคัดเลือกเป็นโรงเรียนดีเด่น

จากความหมายและขอบเขตของการบริหารกิจกรรมนักเรียนดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่างานบริหารกิจกรรมนักเรียนเป็นงานที่นอกเหนือจากงานการเรียนการสอนปกติในชั้นเรียน และเป็นงานที่ส่งเสริมสนับสนุนช่วยให้งานการเรียนการสอนปกติในชั้นเรียนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและเห็นว่างานบริหารกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนที่สำคัญและควรศึกษามี 6 กิจกรรม คือ

1. กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย

กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยหมายถึงกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ดำรงชีวิตอย่างมีระบบระเบียบรู้จักใช้สิทธิ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ พร้อมทั้งกล้าแสดงออกซึ่งความคิดเห็น และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยใจเป็นธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ

ในสังคมประชาธิปไตยโรงเรียนจะต้องมีส่วนในการฝึกให้นักเรียนรู้จักบทบาทและหน้าที่ของการเป็นสมาชิกที่ดีในสังคม อีกทั้งส่งเสริมสร้างเจตคติที่ดีของนักเรียนต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งโรงเรียนอาจทำได้โดยการให้นักเรียนมีประสบการณ์ตรงในการใช้หลักของประชาธิปไตยโดยการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการของนักเรียนโดยตรง ในกรณีนี้โรงเรียนจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนสร้างองค์กรของตนเองขึ้นมาโดยมีครูเป็นที่ปรึกษา ซึ่งองค์กรนี้ใช้ชื่อว่า "คณะกรรมการนักเรียน" หรือ "สภานักเรียน" (เยื่อน ชูตินันท์, 2531 : 31 ; อ้างอิงมาจาก วีรชัย โชคไพฑูรย์, 2529 : 66)

กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย มีแนวปฏิบัติดังนี้

1. ตั้งคณะกรรมการ
2. กำหนดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย เช่น การปกครองให้นักเรียนมีส่วนร่วม ตั้งสภานักเรียน หรือคณะกรรมการนักเรียนในโรงเรียน จัดตั้งคณะกรรมการในห้องเรียน การอภิปรายความเห็นในเรื่องต่าง ๆ ของโรงเรียน
3. เปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายความเห็นต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น เกี่ยวกับการเรียนการสอน การให้บริการต่าง ๆ ของโรงเรียน
4. การจัดให้มีกิจกรรมรางวัลเพื่อประชาธิปไตย
5. กำหนดวิธีติดตามและประเมินผล

2. กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ได้ให้ความหมาย "วินัย" หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ ส่วนสำนักวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้ให้ความหมายว่า วินัย หมายถึง การควบคุมตนเอง ให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับ ระเบียบแบบแผนและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เพื่อความสุขในชีวิตของตนเองและความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ความหมายดังกล่าว จะเน้นถึงเรื่องของการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบข้อบังคับ ซึ่ง ชม ภูมิภาค (ปรีดา รุ่งโรจน์. 2532 : 62 ; อ้างอิงมาจาก ชม ภูมิภาค. 2525) ให้ความเห็นว่า การปฏิบัติตามระเบียบหรือกฎเกณฑ์นั้น มิใช่เพราะกลัวถูกลงโทษ หรือ ถูกตำหนิติเตียน แต่สิ่งที่บังคับให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือระเบียบนั้นก็คือ จิตใจของตนเอง เป็นเครื่องเตือนใจ ไม่ว่าจะอยู่ต่อหน้าหรือลับหลัง การปฏิบัติเช่นนี้ คือ การมีวินัยในตนเอง เช่นเดียวกัน สุโท เจริญสุข (ปรีดา รุ่งโรจน์. 2532 : 60 ; อ้างอิงมาจาก สุโท เจริญสุข. 2520) กล่าวว่าพฤติกรรมที่อยู่ในการควบคุมอันก่อให้เกิดผลดีและความก้าวหน้าทั้งมวล พฤติกรรมที่อยู่ในความควบคุมนี้รวมถึงการควบคุมตนเองด้วย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (ปรีดา รุ่งโรจน์. 2532 : 63 ; อ้างอิงมาจาก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2525 : 17) เสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างเสริมวินัยไว้ดังนี้

1. ความมีระเบียบวินัยขึ้นอยู่กับการศึกษาอบรมเป็นสำคัญ ต้องใช้เวลาและค่อยเป็นค่อยไป โดยใช้วิธีจูงใจดีกว่าวิธีบังคับ

2. การมีระเบียบวินัยย่อมสอดแทรกเข้าไปได้เสมอเกือบทุกวิชา

3. ควรฝึกจนเกิดเป็นนิสัย เพื่อให้เกิดความเคยชิน

4. ความมีวินัยในตนเอง คือ วินัยสูงสุดที่พึงปรารถนา

โครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนทั่วประเทศ เป็นโครงการตามนโยบายของรัฐบาล ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม และวินัยแห่งชาติ มีกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยดำเนินการและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นหน่วยประสานงาน โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่นักเรียนอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาทั่วประเทศ โดยเน้นการดำเนินการทางวินัย รวม 4 เรื่อง คือ

1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย
2. การเดินแถวไป - กลับ ระหว่างบ้านกับโรงเรียน
3. การเข้าแถวขึ้นรถโดยสารประจำทาง
4. การปฏิบัติตามกฎจราจร

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ให้โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดดำเนินการจัดทำกิจกรรมสร้างเสริมวินัยนักเรียน ตามโครงการสร้างวินัยนักเรียนทั่วประเทศ เพื่อฝึกนักเรียนให้ปฏิบัติจริงจริงจัง เป็นนิสัยที่มีค่านิยมในการสร้างระเบียบวินัยในการดำเนินการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการในรูปคณะกรรมการ แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยตามสายเส้นการเดินทาง จัดให้มีหัวหน้าในการเดินทาง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานกล่าวโดยสรุป กิจกรรมสร้างเสริมวินัยนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ควรจัดให้มีขึ้นในโรงเรียน ซึ่งควรอบรมโดยใช้วิธีการจูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญและฝึกให้นักเรียนปฏิบัติจนเป็นนิสัยและเคยชิน และควรให้นักเรียนร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินการด้วย เพื่อฝึกความรับผิดชอบ ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ และแก้ไขสิ่งบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบวินัย และฝึกความเป็นประชาธิปไตย

กิจกรรมเสริมสร้างวินัยในโรงเรียน มีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1) ตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาและตัวแทนนักเรียนเป็นคณะกรรมการ
- 2) กำหนดวินัยที่ควรส่งเสริมนักเรียน เช่น การรักษาความสะอาดห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน การแต่งกาย การปฏิบัติตามกฎ การเข้าแถวตามลำดับก่อนหลังเมื่อรับบริการต่าง ๆ การเดินถนน และการปฏิบัติตามเวลาเดินทางกลับบ้าน เป็นต้น
- 3) กำหนดวิธีการรายงานผลและประเมินผล

3. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานให้ความหมายของการสหกรณ์ ว่างานร่วมมือกันเป็นวิธีจัดอย่างหนึ่งที่บุคคลพอใจร่วมมือกัน เพื่อบำรุงความเจริญในทางเศรษฐกิจโดยแบ่งกำไรเสมอกัน พระราชบัญญัติสหกรณ์ให้ความหมายของสหกรณ์ว่าคณะบุคคลซึ่งร่วมกันดำเนินการเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ชาลส์ ไกด์ (Charles Gide) ให้ความหมายว่า สหกรณ์ คือ สมาคมที่มุ่งจัดเสียซึ่งกำไร พระราชบัญญัติสหกรณ์ให้ความหมายว่า สหกรณ์เป็นวิธีการเศรษฐกิจแบบหนึ่ง ซึ่งบุคคลผู้อ่อนแอในงานเศรษฐกิจร่วมแรง

ร่วมบุญด้วยกัน และร่วมลงทุนกันจัดตั้งขึ้น โดยความสมัครใจตามหลักการช่วยตนเอง การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการประหยัดเพื่อให้เกิดความเจริญในทางเศรษฐกิจและสังคม (ปรีดา รุ่งโรจน์. 2532 : 54 ; อ้างอิงมาจาก ชวี เกชาวัต. 2519)

การจัดกิจกรรมสหกรณ์ในสถานศึกษาเป็นการสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในเรื่องของการสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย คือ รู้จักสิทธิและหน้าที่ รู้จักทำงานร่วมกันพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้ครูและนักเรียนมีความรู้และเข้าใจวิธีการสหกรณ์ที่ถูกต้อง โดยจัดตั้งยุวสหกรณ์ขึ้นในโรงเรียนเป็นแบบต่าง ๆ เพื่อให้สามารถนำประสบการณ์ไปใช้ในชุมชนได้ การจัดกิจกรรมสหกรณ์ในโรงเรียนทำได้ด้านเดียวหรือหลายด้าน อาจจะเป็นเรื่องตำราเรียน เครื่องเขียน อุปกรณ์ในสถานศึกษา เมล็ดพืช ปุ๋ย หรือเครื่องช่วยในการเลี้ยงสัตว์ในด้านการตลาด การสะสมทรัพย์ นอกจากนั้นสหกรณ์ยังช่วยในด้านการกุศลอีกด้วย เกี่ยวกับเรื่องการจัดกิจกรรมสหกรณ์ในโรงเรียนนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้มีระเบียบว่าด้วยการจัดกิจกรรมสหกรณ์ในสถานศึกษา พ.ศ. 2521 ได้ด้วย ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. กิจกรรมสหกรณ์ หมายถึง การจัดกิจกรรมตามประเภทต่าง ๆ ของการสหกรณ์ เช่น สหกรณ์การเกษตร สหกรณ์ประมง สหกรณ์ร้านค้า สหกรณ์นิคม สหกรณ์บริการ และสหกรณ์ออมทรัพย์
2. ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมสหกรณ์ขึ้นในสถานศึกษา โดยมีครู อาจารย์ นิสิต นักศึกษาและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ในสถานศึกษา เป็นสมาชิก
3. ในการจัดสหกรณ์ในสถานศึกษา ให้มุ่งถึงผลประโยชน์ทางการศึกษาเป็นประการสำคัญ
4. เงินที่ใช้ในกิจกรรมสหกรณ์ เรียกว่า "เงินกิจกรรมสหกรณ์" ไม่ใช่เงินบำรุงการศึกษา
5. ให้จัดทำบัญชีตามวิธีการของสหกรณ์แต่ละประเภท โดยอยู่ในความดูแลและควบคุมของสถานศึกษา
6. สถานศึกษาใดเลิกจัดกิจกรรมสหกรณ์เมื่อใด ให้รายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดีเจ้าสังกัดตามความในข้อ 7 ทราบ แล้วแต่กรณี
7. สถานศึกษาใดเริ่มกิจกรรมสหกรณ์เมื่อใด ถ้าอยู่ในส่วนภูมิภาคให้รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ ถ้าอยู่ในส่วนกลางให้รายงานต่ออธิบดีเจ้าสังกัดทราบ

8. ให้สถานศึกษารายงานผลการดำเนินงาน สถานะการเงินและงบดุลให้
ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีเจ้าสังกัดทราบทุกปี หลังการประชุมใหญ่ประจำปีในสถานศึกษา
แต่ระดับจะมีกฎข้อบังคับและระเบียบสำหรับการดำเนินการของสหกรณ์ ซึ่งอย่างไรก็ตามย่อม
ขึ้นอยู่กับลักษณะการจัดของแต่ละสถาบันการศึกษา

กิจกรรมสหกรณ์ มีแนวปฏิบัติดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ
2. สืบหาความคิดเห็นจากคณะครูในโรงเรียน
3. ให้มีการชี้แจงให้ครูและนักเรียนเข้าใจ
4. ให้จัดทำข้อบังคับ ระเบียบและอื่น ๆ
5. กำหนดวันรับสมาชิกและตั้งคณะกรรมการ
6. ให้มีการประชุมพิจารณากำหนดสินค้าและอื่น ๆ
7. กำหนดวิธีรายงานผลการดำเนินงาน

4. กิจกรรมกีฬา

กิจกรรมด้านกีฬาเป็นกิจกรรมที่แพร่หลายในทุกสถานศึกษา ผู้นำนักศึกษาในอดีต
มักมาจากนักกีฬา กิจกรรมด้านกีฬาเป็นกิจกรรมพัฒนาตนเอง ซึ่งเป็นการพัฒนาสุขภาพเป็นหลัก
รวมทั้งนำใจนักกีฬาและเป็นการพัฒนากลุ่มด้วย (ปรีดา รุ่งโรจน์. 2532 : 60 ;
อ้างอิงมาจาก คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2525)

กิจกรรมเกี่ยวกับกีฬา (Sports and Athletics) รวมถึงการแข่งขันกีฬา
ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียนด้วย การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนนั้น
มักจะเป็นสี่หรือเป็นคณะ โดยให้มีจำนวนและขนาดใกล้เคียงกัน ส่วนการแข่งขันระหว่างโรงเรียน
นั้นจะต้องให้นักเรียนเข้าใจว่าเป็นการแข่งขันเพื่อนำใจ (Spirit) ของนักกีฬา จุดมุ่งหมาย
ของกีฬาที่มุ่งจะเพาะความเป็นนักกีฬา รู้จักแพ้ชนะ สร้างกำลังใจและกายให้สมบูรณ์ (ปรีดา
รุ่งโรจน์. 2532 : 60 ; อ้างอิงมาจาก ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ และวันนอร์ มะทา.
2528)

การกีฬาเป็นการส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด ทุกคน
ต้องร่วมมือกันอย่างจริงจังกิจกรรมนี้จึงจะเกิดผลดี ในการจัดกิจกรรมกีฬา ผู้ที่มีความสำคัญที่สุด
ก็คือ นักเรียน ทั้งที่เป็นนักกีฬา และผู้ร่วมกิจกรรม ในการจัดกิจกรรมนี้ทำให้ทั้งกิจกรรมใน

โรงเรียน ระหว่างโรงเรียน ระหว่างกลุ่มโรงเรียน และในระดับสูงขึ้นไป นักเรียนผู้เป็น นักกีฬาจะต้องมีความรับผิดชอบ ต้องรักษาเวลาในการฝึกซ้อมอย่างจริงจัง ถ้าเป็นกิจกรรม ระหว่างชั้นเรียน ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมดำเนินการมากที่สุด ตั้งแต่การปรึกษาหารือกันว่าจะมี กีฬาประเภทใด ใครเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมนี้ (ปรีดา รุ่งโรจน์. 2532 : 61 ; อ้างอิงมาจาก สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2528 : 20)

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมที่โรงเรียนควรจัดทำ และให้นักเรียน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนี้ให้มากที่สุด เพราะจะเป็นการฝึกการมีน้ำใจเป็นนักกีฬาทั้งผู้เล่น กีฬา และผู้ร่วมกิจกรรมกีฬาฝึกความรับผิดชอบ รักษากฎและกติการวมทั้งรักษาเวลา มีโอกาส ร่วมงานอย่างใกล้ชิดกับนักเรียนในโรงเรียนและต่างโรงเรียน เป็นการส่งเสริมกิจกรรม ประชาธิปไตยในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

การจัดกิจกรรมกีฬา มีแนวปฏิบัติดังนี้

1. ประชุมครูและตัวแทนนักเรียนร่วมกัน เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ประเภท รูปแบบของกิจกรรมการกีฬาที่โรงเรียนจะต้องปฏิบัติ
 2. กำหนดตารางเวลาการแข่งขัน
 3. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ เช่น ประธานคณะกรรมการ กรรมการตัดสิน กรรมการประชาสัมพันธ์ กรรมการสถานที่และอุปกรณ์ กรรมการจัดหารางวัล กรรมการปฐมพยาบาล เป็นต้น
 4. กำหนดงบประมาณ
 5. กำหนดวิธีรายงานและประเมินผล
5. กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียน

เชาว์ มณีวงศ์ (เยื่อน ชูตินันท์. 2531 : 33 ; อ้างอิงมาจาก เชาว์ มณีวงศ์. ม.ป.ป. : 160 - 161) ได้สรุปความหมายของจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรม หมายถึง หลักปฏิบัติและแนวประพฤติอันยึดถือเป็นสากลของสังคม และสังคมยอมรับว่าถูกต้อง เหมาะสมต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อสังคม

จากการวิจัยต่าง ๆ พบประมวลเป็นความเห็นที่สอดคล้องต้องกันว่า วัยเด็กเป็น วัยที่สามารถก่อตั้ง ปกป้องและเปลี่ยนแปลงจริยธรรมได้ง่ายกว่าวัยที่สูงขึ้น สมคัพเพโทยที่ ว่า "ไม้อ่อนดัดง่าย ไม่แก่ดัดยาก"

ผู้บริหารสถานศึกษาทุกระดับเชื่อถือว่าเป็นผู้กุมบังเหียนความหันเหแปรผันแนวความคิดและปลูกฝังสิ่งที่ตั้งามลงใน "ไม้อ่อน" จึงต้องเร่งดำเนินการอย่างรัดกุมและได้ผล มิฉะนั้นเมื่อเกิดเป็น "ไม้แก่" ภายหลังแล้วจะทำให้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงได้ยาก

การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน มีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1) ตั้งคณะกรรมการ
- 2) ให้ประชุมร่วมกับเจ้าอาวาส
- 3) จัดทำโครงการ โดยให้ครอบคลุมด้านศีลธรรม จริยธรรม และกิจกรรม

สำคัญต่าง ๆ เช่น วันสำคัญทางศาสนาและวัฒนธรรม

4) กำหนดผู้ให้การอบรม เช่น ผู้บริหารโรงเรียน ครู เจ้าอาวาส พระภิกษุ และผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ ในชุมชน

5) กำหนดวิธีรายงานและประเมินผล

6. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน

สำนักงานโครงการรับความช่วยเหลือ (เยือน ชูตินันท์. 2531 : 34 ;

อ้างอิงมาจาก สำนักงานโครงการรับความช่วยเหลือ. 2528ข : 34) ได้ให้แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการ

การบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชนไว้ว่า ได้แก่ การจัดตั้งชุมนุมผู้บำเพ็ญประโยชน์

การกำหนดกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติ เช่น รักษาความสะอาดห้องเรียน บริเวณโรงเรียนลอกคูคลอง
ถางหญ้าให้แก่วัดหรือสาธารณสมบัติ เป็นต้น

บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน

การจัดกิจกรรมนักเรียนเป็นงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายทั้งในและ

นอกโรงเรียน การทำงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายถ้าจะให้สำเร็จได้ด้วยดี บุคคลทุกฝ่าย

ที่เกี่ยวข้องควรจะต้องรู้บทบาทหน้าที่ของตน พร้อมทั้งปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด จึงทำให้เกิด

การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ชาญชัย อินทรประวัติ (2521 : 20) ได้เสนอบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน ดังนี้

1. ผู้บริหารจะต้องแสดงให้ทุกฝ่ายเห็นว่า เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียน
2. การจัดกิจกรรมนักเรียนในวันเปิดมิใช่ของผิดปกติ หรือของต้องห้ามแต่

อย่างไร

3. ผู้บริหารจะต้องจัดหา หรือจัดให้มี เครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม
อย่างเพียงพอ

4. ผู้บริหารมีความจำเป็นที่จะต้องให้มีการสนับสนุนในด้านการเงิน

5. กิจกรรมนักเรียนเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของครูทุกคนในโรงเรียน

6. การใช้จ่ายเงินจะต้องมีการควบคุมให้เป็นไปตามระเบียบ

7. ผู้บริหารควรจะให้คำแนะนำและการดูแลที่เป็นประชาธิปไตยอย่างสม่ำเสมอ

8. ผู้บริหารจะต้องถือว่ากิจกรรมนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรและเป็นนโยบาย

ของโรงเรียนด้วย

9. ผู้บริหารจะต้องให้การสนับสนุนให้มีการประเมินผลโครงการจัดกิจกรรมนักเรียน

10. ผู้บริหารคือผู้รับผิดชอบสูงสุดต่อผลของกิจกรรมนักเรียน ถึงแม้ว่าจะมีผู้ช่วย

ฝ่ายกิจกรรมนักเรียนหรือครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนอยู่แล้วก็ตาม

ประภาพรธรรม สุวรรณสุข (2525 : 180) ได้เสนอบทบาทและหน้าที่ของครูต่อการจัด
กิจกรรมนักเรียน ดังนี้

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินงานของกิจกรรมนักเรียน
เป็นอย่างดี

2. สามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของกิจกรรมแก่นักเรียนได้

3. สามารถให้คำแนะนำแก่นักเรียน ให้รู้จักการเลือกเข้าไปเป็นสมาชิกของชุมนุม

4. สามารถสร้างความในใจของนักเรียนเพื่อให้มาร่วมกิจกรรมนักเรียนได้

5. เป็นผู้รายงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนได้ปฏิบัติไปแล้ว ต่อผู้บริหารโรงเรียน

6. ต้องอยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรมนักเรียน

7. คอยดูแลนักเรียนให้ปฏิบัติตามกิจกรรมไปตามแผนการที่ได้วางไว้

8. ถ้ามีสิ่งไม่พึงงามเกิดขึ้นในชุมนุม ครูจะต้อง เป็นผู้รายงานให้ผู้บริหารทราบ

9. มีส่วนร่วมในการดำเนินการประเมินผลของกิจกรรม

ปัญหาในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน

ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนเป็นปัญหาใหญ่ที่กระทบกระเทือนต่อ
การพัฒนาบุคลิกภาพ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ตลอดจนทักษะของนักเรียนตาม
ความแตกต่างของบุคคล หากโรงเรียนใดสามารถจัดกิจกรรมนักเรียนได้มีปัญหาน้อยที่สุดก็

หมายความว่า โรงเรียนนั้น ประสบความสำเร็จในการจัดการศึกษาตามเป้าหมายของแผนการศึกษาได้

ชาอุทัย อินทรประวัติ 2521 (2521 : 13 - 16) ได้สรุปปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนไว้ดังนี้

1. ปัญหาที่สำคัญที่สุดในการบริหารกิจกรรมนักเรียน คือครูที่ปรึกษา ปกติกิจกรรมใดที่ล้มเหลวมักจะมีสาเหตุมาจากครูที่ปรึกษา ทั้งนี้เพราะครูที่ปรึกษาขาดประสบการณ์ในการเป็นครูที่ปรึกษา นอกจากนี้ยังขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน แม้จะทำงานนี้ด้วยใจรักก็ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นผลดีได้ เพราะไม่ได้ผ่านการศึกษอบรมเพื่อก้าวมาเป็นครูที่ปรึกษา กิจกรรมนักเรียนโดยเฉพาะ

2. ปัญหาการจัดเวลาเพื่อจัดกิจกรรมนักเรียน ครูต้องใช้เวลามากในการให้ความช่วยเหลือ

3. ปัญหาผู้บริหารไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกกิจกรรมต่าง ๆ ตามความถนัดความสามารถ และความสนใจของนักเรียนอย่างทั่วถึง

4. เงินเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการกิจกรรม การบริหารกิจกรรมนักเรียนไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรเพราะขาดงบประมาณสนับสนุน ทำให้ขาดความคล่องตัว

สำหรับ นพพร พานิชสุข (2524 : 13 - 15) ให้ความเห็นว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารกิจกรรมนักเรียนมีดังนี้

1. เวลา ปัญหาแรกที่จะประสบในการบริหารกิจกรรมนักเรียนคือ เวลาในการใช้ในการจัดกิจกรรมมีน้อยเกินไป โรงเรียนจัดระดับวิชาเรียนประจำวันเต็มทีจนกระทั่งไม่มีเวลาเหลือที่จะจัดกิจกรรมนักเรียน นอกจากนี้ครูอาจารย์มีชั่วโมงสอนมากเกินไปจึงไม่มีเวลาที่จะสละเวลามาร่วมกิจกรรมนักเรียน

2. อุปกรณ์ ปัญหาอีกประการหนึ่งคือ อุปกรณ์ในการจัดมีน้อยเกินไปไม่เพียงพอับความต้องการของนักเรียน

3. เงิน เป็นปัจจัยสำคัญในการจัดกิจกรรมนักเรียน การบริหารกิจกรรมนักเรียนไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควรก็เพราะขาดเงินงบประมาณสนับสนุน ทำให้ขาดความคล่องตัวและเกิดอุปสรรคตามมาหลายประการ เช่น ทำให้ขาดเครื่องมือ อุปกรณ์การจัดกิจกรรมนักเรียน

4. ความร่วมมือ ปัญหาหนึ่งที่มีก่ประสบบอยู่เป็นประจำในการจัดกิจกรรมนักเรียน คือ การขาดความร่วมมือระหว่างครูอาจารย์กับนักเรียน เพราะนักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียน

5. การวางแผน การขาดการวางแผนงานร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนทำให้เกิดความสูญเปล่าและล้มเหลว เพราะไม่เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน

6. ทักษะและประสบการณ์ ครูผู้สอนส่วนมากไม่เคยผ่านการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนมาก่อน จึงปฏิบัติหน้าที่ไปเพราะมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ขาดทั้งทักษะและประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนักเรียน ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้สมบูรณ์แบบ

2. การบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนเอกชน

การศึกษาเอกชนมีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี โดยเริ่มในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ. 2199 - 2231) ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์กล่าวถึงโรงเรียนราษฎร์ 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนศรีอยุธยา โรงเรียนมัธยมพรหมและโรงเรียนสามเณร ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ก็มีโรงเรียนเอกชนที่ก่อตั้งขึ้นโดยชาวต่างชาติขึ้นอีก 3 แห่ง คือ โรงเรียนของนางมัททูน (Mrs. Mattoon) ซึ่งถือเป็นโรงเรียนราษฎร์แห่งแรก เมื่อปี พ.ศ. 2413 โรงเรียนกุลสตรีวังหลัง (โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย) เมื่อปี 2417 และโรงเรียนไทย - ฝรั่งเศส ก่อตั้ง ปี พ.ศ. 2420 ในระยะเริ่มแรกโรงเรียนราษฎร์ดำเนินการเป็นเอกเทศมิได้ถูกควบคุมโดยหน่วยงานของรัฐ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2448 กระทรวงศึกษาธิการจึงเข้ามามีบทบาทในการควบคุมงานด้านการศึกษาเอกชนในปี พ.ศ. 2461 รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์เป็นครั้งแรก โดยมีจุดประสงค์เพื่อตรวจนิเทศโรงเรียนราษฎร์ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2476 จัดตั้งเป็นกองโรงเรียนราษฎร์ สังกัดกรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และยกฐานะขึ้นเป็นกรมในปี พ.ศ. 2515 ชื่อว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2535 : 1 - 2) โรงเรียนเอกชนมีบทบาทและเป็นกำลังสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษาของรัฐบาลได้แบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาลไปได้เป็นอย่างมาก โรงเรียนชั้นเยี่ยมที่สุดของประเทศส่วนหนึ่งเป็นโรงเรียนเอกชน โรงเรียนเหล่านี้มีความพร้อมโดยเฉพาะด้านอาคารสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน และบุคลากรซึ่งต้องมีการลงทุนสูง จึงเป็นโรงเรียนที่อยู่ในความนิยมของผู้ปกครอง ถือว่าเป็นโรงเรียนที่มีเกียรติมีชื่อเสียง เป็นความภาคภูมิใจของผู้ปกครอง สังคม

ส่วนรวมต้องการโรงเรียนดีเยี่ยมเช่นนี้มาก ในแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ระยะเวลาที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ของกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญในการจัดการศึกษา เอกชน โดยกำหนดนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมให้ภาคเอกชน องค์กรและสมาคมต่าง ๆ จัดการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา ทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียนอย่างมีคุณภาพและให้มากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2535 : 74) และจากนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะเวลาที่ 7 ได้กล่าวถึงทิศทางของการพัฒนาการศึกษาเอกชนมุ่งเน้นในเรื่องคุณภาพของโรงเรียน ในทุกระดับทุกระดับ ให้โรงเรียนพัฒนาตนเองและประเมินตนเองอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2531 : 80) โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรม เสริมหลักสูตรทั้งนอกและในหลักสูตรกิจกรรมนักเรียนทุกระดับจะต้องถูกกำหนดให้มากขึ้นและ ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอควบคู่ไปกับการเรียนรู้ทางวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ม.ป.ป. : 5 - 7) ได้กำหนดภารกิจของ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนในด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนว่าการบริหารกิจกรรมนักเรียน ที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสำเร็จเป็นอย่างดีนั้นจะต้องอาศัยกระบวนการในการบริหารมา เป็นแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. การวางแผนงานจัดกิจกรรมนักเรียน ผู้บริหารจะต้องกำหนดนโยบายหรือโครงการ ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้อย่างเหมาะสม และชัดเจน กำหนด จุดประสงค์ วิธีปฏิบัติที่เข้าใจได้โดยง่าย และให้บุคลากรในโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการวางแผน ด้วย
2. การจัดหน่วยรับผิดชอบแต่ละกิจกรรม ผู้บริหารจะต้องกำหนดไว้ให้แน่นอนว่า กิจกรรมใดจะมอบให้หน่วยใดเป็นผู้รับผิดชอบ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการอย่างไร
3. การจัดบุคลากรเข้าประจำหน่วยงาน ผู้บริหารจะต้องจัดบุคคลเข้าประจำหน่วย งานต่าง ๆ โดยพิจารณาความรู้ ประสบการณ์ และความสามารถในการปฏิบัติงานนั้น
4. ควบคุมดูแลและติดตามการปฏิบัติงาน ผู้บริหารจะต้องมีระบบการควบคุมดูแล หรือติดตามการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อเริ่มดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ แล้วหากมีสิ่งใด ขกพร่อง หรือไม่เป็นไปตามแผนจะ ได้แก้ไขปรับปรุงได้

5. การจัดประสานสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงาน ผู้บริหารต้องพยายามใช้วิธีการต่าง ๆ ในการประสานให้หน่วยงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ สัมพันธ์สอดคล้องกันเป็นอันดี ไม่ให้เกิดความขัดแย้งหรือซ้ำซ้อนและดำเนินการไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน

6. การประเมินผลงาน ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานทั้งในระหว่าง การดำเนินกิจกรรมตามแผนหรือโครงการ และเมื่อจบสิ้นแผนหรือโครงการแล้ว เพื่อจะได้ทราบ ข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขแผนหรือโครงการครั้งต่อไป

7. การรายงานผล ผู้บริหารกำหนดแนวทางในการรายงานผลการปฏิบัติ เช่น รายงาน เป็นระยะเพื่อทราบความก้าวหน้าของงาน หรือวิธีรายงาน เช่น รายงานโดยลายลักษณ์อักษร เป็นต้น หน้าที่ของครูผู้สอนเกี่ยวกับงานด้านกิจกรรมนักเรียนนั้น สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชนกำหนดว่าครูมีหน้าที่ ดังนี้

1. ศึกษาถึงขอบข่ายและภารกิจของงานกิจกรรมนักเรียนให้เข้าใจ
2. ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บริหาร
3. ร่วมประชุมในการจัดกิจกรรมนักเรียน เสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับงาน กิจกรรมนักเรียน

4. ให้ร่วมมือกับนักเรียนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน
ปัญหาในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนเอกชนโดยทั่วไปยังไม่มีผู้ทำ วิจัยโดยตรงว่ามีปัญหาอย่างไร แต่ก็มีรายงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ (2539 : 8 - 9) ได้สรุปถึงปัญหา และอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้ดังนี้

1. เงินทุน เงินที่ได้การสนับสนุนจากทางสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนน้อยทำให้การจัดกิจกรรมแต่ละอย่างเป็นไปอย่างลำบาก และไม่ทั่วถึง
2. บุคลากร ที่มีหน้าที่ทางด้านส่งเสริมการศึกษามีน้อย ไม่เพียงพอที่จะไปนิเทศ และ ส่งเสริมกิจการนักเรียนทางด้านการจัดกิจกรรมเพราะต้องทำงานประจำที่ได้รับมอบหมาย
3. โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือเพราะเห็นว่า เป็นสิ่งที่สิ้นเปลืองเงิน และเวลาของนักเรียนโดยเฉพาะกิจกรรมทางด้านการแข่งขันกีฬา การแสดงของนักเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมส่วนรวมของหน่วยงานระดับอำเภอ และจังหวัด
4. กิจกรรมที่จัดขึ้น ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควรเพราะ เป็นการจัดตามความพร้อมของ โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานกิจกรรมนักเรียนเพียงพอ และยังไม่ มีฝ่ายกิจกรรมนักเรียนขึ้นมารับผิดชอบโดยตรง

ขอขำยและภารกิจตลอดจนนโยบายที่ทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชนและจังหวัดสมุทรปราการ ได้มอบหมายให้โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ จัดการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนนั้น ยังไม่ได้มีกรอบแนวปฏิบัติและขอขำยที่ชัดเจน ทำให้โรงเรียนไม่สามารถนำไปเป็นแบบแผนในการปฏิบัติจริงในโรงเรียนได้ กิจกรรมที่ทางจังหวัดจัดให้ก็มีจำนวนน้อยและไม่ทั่วถึง เนื่องจากสาเหตุปัญหาในเรื่องต่าง ๆ และขาดการติดตามผลที่เป็นรูปธรรมที่สามารถนำมาตรวจสอบได้ ทำให้เป็นปัญหาหนึ่งที่ทำให้งานบริหารกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร จึงน่าที่จะเป็นปัญหาในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าแล้วจะนำเสนอทั้งในส่วนของโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนของรัฐบาล เพื่อเป็นการเสนอข้อมูลในเชิงกว้างสามารถมองภาพเปรียบเทียบกันได้ โดยลำดับจากการวิจัยในประเทศและการวิจัยต่างประเทศ ดังนี้

งานวิจัยภายในประเทศ

วสันต์ พรหมบุญ (2522 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาโปรแกรมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานครพบว่า วิธีการจัดกิจกรรมผู้ริเริ่มในการจัดคือ ฝ่ายบริหาร เงินที่นำมาจัดกิจกรรมได้มาจากงบประมาณและเรียไรจากนักเรียน เวลาที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับชนิดของกิจกรรมหรือจัดในวันที่มีการเรียนการสอน ปัญหาในการจัดกิจกรรมคือ อาจารย์บางท่านไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ผู้ปกครองนักเรียนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรเท่าที่ควร และนักเรียนเห็นว่าต้องปรับปรุงกิจกรรมเสริมหลักสูตรอีกมากมาย

ปิยวดี ผิรังคะเปาระ (2522 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมนักเรียนประถมศึกษาพบว่า กิจกรรมที่จัดมากที่สุดคือ กิจกรรมลูกเสือและอนุกาชาติ รองลงมาคือ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมศาสนา กิจกรรมที่จัดน้อยที่สุดคือ กิจกรรมยุวกสิกร ยุวสหกรณ์ ผู้บริหารและครูมีความเห็นว่ากิจกรรมนักเรียนส่วนใหญ่มีประโยชน์มาก แต่นักเรียนมีความเห็นว่า

มีประโยชน์ปานกลาง นักเรียนส่วนใหญ่มีความพอใจในกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นพอสมควร และเห็นว่ากิจกรรมทำให้รักโรงเรียนมากขึ้น ผู้บริหาร ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนักเรียนด้านต่าง ๆ คือ ประโยชน์ของกิจกรรม หลักการในการจัดกิจกรรม วิธีดำเนินการจัดกิจกรรม วิธีประเมินผล และปัญหาที่พบเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วในแต่ละด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกด้าน ส่วนใหญ่เป็นความแตกต่างระหว่างผู้บริหารกับนักเรียน และระหว่างครูกับนักเรียนปัญหาที่พบคือ ขาดเงิน อุปกรณ์ และสถานที่ไม่เพียงพอไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม ไม่ให้ความร่วมมือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และขาดความคิดริเริ่ม ครูมีงานสอนมาก ฐานะของนักเรียนไม่เอื้ออำนวย ขาดความร่วมมือกับชุมชน เพราะการประชาสัมพันธ์ไม่ดีพอ กิจกรรมที่จัดไม่สอดคล้องกับหลักสูตร

วิมล เอ็มโอช (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ปัญหากิจกรรมนักเรียนด้านที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ปัญหาเรื่องงบประมาณ ซึ่งมีผลก่อให้เกิดปัญหาด้านอื่น ๆ ตามมาด้วย ดังนั้นถ้าเพียงแต่หวังหรือรอซึ่งงบประมาณทางราชการอย่างเดียวคงไม่ช่วยให้สภาพการจัดกิจกรรมนักเรียนดีขึ้นได้โรงเรียนอาจจะแก้ไขปัญหาโดยการจัดหารายได้พิเศษ เช่น จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ฝีมือนักเรียน จำหน่ายพืชผลจากกิจกรรมเพื่อการเกษตร เป็นต้น

2. ผู้บริหารควรสนับสนุนงานกิจกรรมนักเรียนเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ควรจัดเตรียมด้านงบประมาณ บุคลากร แผนงาน โครงการ ติดตามผลงานอย่างใกล้ชิด และพิจารณางานกิจกรรมที่ครูปฏิบัตินั้น เป็นส่วนหนึ่งของปริมาณงาน และผลงานในการพิจารณาความดีความชอบของครูด้วย

3. การประหยัด เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้สมาชิกให้ความร่วมมือได้มาก ดังนั้นการจัดกิจกรรมจึงคำนึงถึงประโยชน์และประหยัด ไม่ควรให้สมาชิกต้องเดือดร้อนสิ้นเปลืองจนเกินไป

4. ควรจัดกิจกรรมนักเรียนให้มีความสัมพันธ์กับชุมชนมากขึ้น ซึ่งนอกจากจะได้รับความร่วมมือสนับสนุนด้านงบประมาณจากชุมชนแล้ว ยังช่วยให้นักเรียนมีความผูกพันกับชุมชนของตนเอง เห็นคุณค่าของตนเอง ทำให้รักถิ่นฐาน ทำให้ร่วมมือพัฒนาชุมชนของตนสืบไป

5. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนต้องการมีส่วนร่วมในการริเริ่มจัดกิจกรรมนักเรียน ซึ่งจะทำให้การจัดกิจกรรมได้ตรงตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียนยิ่งขึ้น

การจัดกิจกรรมไม่ควรมุ่งหวังความสำเร็จมากกว่าวิธีการปฏิบัติ หรือกระบวนการทำงานของนักเรียน

6. โรงเรียนควรมีครูฝ่ายกิจกรรม หรือแนะแนว เพื่อให้การปรึกษาแนะแนวในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน เพื่อลดปัญหาที่นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรม จัดกิจกรรมไม่ตรงกับ ความสนใจของโรงเรียน นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไปทำให้เสียสุขภาพ และการเรียน เป็นต้น

7. ควรส่งเสริมให้มีการจัดประชุม อบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการตามโอกาสอันควรแก่ผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ จุดมุ่งหมาย วิธีการ การดำเนินงาน และคุณค่าของกิจกรรมนักเรียน เพื่อให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกัน มีจุดมุ่งหมายและแนวปฏิบัติร่วมกันก่อให้เกิดความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนขนาดเล็กประสบปัญหาการจัดกิจกรรมนักเรียนทั้งด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ และด้านวิชาการมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ดังนั้นถ้าต้องการให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษาอย่างแท้จริงแล้ว โรงเรียนขนาดเล็กควรได้รับความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างรีบด่วน

โกศิศ แก่นอิน (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน และครูอาจารย์ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด พม่า

1. ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย

2. เมื่อพิจารณารายละเอียดประเด็นปัญหา พบว่าการจัดบริการแนะแนวมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่สูงกว่าประเด็นปัญหาข้ออื่น ๆ และรองลงมาได้แก่ การบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน การรายงานการจัดการบริการห้องสมุดโรงเรียน การจัดกิจกรรมนักเรียน การจัดบริการสุขภาพอนามัย การควบคุมความประพฤติและวินัยนักเรียน การจัดบริการอาหารกลางวัน การรับนักเรียน และการทำทะเบียนนักเรียนตามลำดับ

3. เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนกับครูอาจารย์ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เมื่อเปรียบเทียบปัญหา การบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีคุณวุฒิ วิทยวุฒิ ประสบการณ์ในตำแหน่ง และขนาดของ โรงเรียน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. เมื่อเปรียบเทียบปัญหา การบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน ตามทัศนะของครู อาจารย์ผู้สอนที่มีคุณวุฒิ วิทยวุฒิ เพศ และประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เขียน ชูตินันท์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียน ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี พบว่าโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามกรอบแนวคิด ของโครงการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนประถมศึกษาสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติทั้ง 4 ประการคือ กิจกรรมที่มีการจัดทำทุกกิจกรรมคือ กิจกรรมที่ โรงเรียนต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประถมศึกษาพุทธศักราช 2523 และกิจกรรมที่โรงเรียน จัดบริการให้นักเรียนส่วนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดขึ้นในโรงเรียน และกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างโรงเรียนกับศิษย์เก่ามีการจัดทำกิจกรรม ยกเว้นการจัดตั้งชุมนุมต่าง ๆ และการสรรหา การยกย่องคนดีแต่ประจำชุมชน มีการจัดทำน้อยและที่ไม่มีการจัดทำเลยคือ การจัดตั้งสมาคม ศิษย์เก่า

สนอง ทาหอม (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการบริหาร กิจการนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ของผู้บริหารโรงเรียนพบว่า ปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาด กลางและขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปรีดา รุ่งโรจน์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาสภาพการบริหารกิจกรรม ส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการพบว่า ในการวางแผน โรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดทำแผน แผนที่จัดทำมากที่สุดคือ แผนปฏิบัติการประจำปีโดยกำหนด วัตถุประสงค์และเป้าหมายสนองนโยบายหน่วยงานระดับเหนือ ในการจัดทำแผนผู้บริหารและ บุคลากรในโรงเรียน เป็นผู้ร่วมกันวางแผนในด้านโครงสร้างในการบริหาร ส่วนใหญ่ประกอบ ด้วยผู้บริหารหัวหน้าโครงการและคณะกรรมการจะร่วมกันกำหนดโครงสร้าง ผู้บริหารมีหน้าที่แต่งตั้ง คณะกรรมการจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย หัวหน้าโครงการมีหน้าที่จัดกิจกรรมส่งเสริม

ประชาธิปไตย และคณะกรรมการจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยมีหน้าที่ให้คำปรึกษาคณะกรรมการนักเรียนในด้านการดำเนินการ ส่วนใหญ่มีการประชุมแจ้งวัตถุประสงค์ในการทำงาน โดยมีหัวหน้าโครงการและคณะกรรมการจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยเป็นผู้รับผิดชอบจัดกิจกรรมสำหรับกิจกรรมทั้งหมดที่จัดแล้วประสบความสำเร็จมากที่สุด และส่งผลให้เกิดคุณธรรมด้านคารวะธรรม สามัคคีธรรม และปัญญาธรรม ได้แก่ กิจกรรมอาหารกลางวัน กิจกรรมทำความสะอาดอาคารสถานที่ และกิจกรรมปกครองตนเองของนักเรียน ในด้านการประเมินผล ส่วนใหญ่มีการประเมินผลโดยหัวหน้าโครงการและคณะทำงานซึ่งใช้วิธีการสังเกตการประเมินผลจะประเมินเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการ หลังจากนั้นมีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการบริหารกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย ส่วนใหญ่มีปัญหายุทธศาสตร์มีเวลาจำกัด ในการวางแผน ขาดแคลนงบประมาณ และขาดการติดตามประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2532 : 5 - 8) จากการติดตามประเมินผลโครงการสนับสนุนกิจกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียนประถมศึกษาปี 2529 - 2530 พบว่า โรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนที่จัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยดีเด่น และโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย นักเรียนรู้จักร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม กล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็น ยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนนักเรียน รู้จักใช้เหตุผลในการทำงานและตัดสินใจต่าง ๆ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการปลูกฝังวิถีชีวิตประชาธิปไตยสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา

วิรัตน์ สกฤษ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาระดับปัญหาด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนที่มีคุณวุฒิ วิทยุฒิ และประสบการณ์การเป็นผู้บริหาร และขนาดของโรงเรียนพบว่า ระดับปัญหาด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนทั้ง 7 ด้าน โดยส่วนรวมอยู่ระดับปานกลาง ส่วนระดับปัญหาด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีคุณวุฒิ วิทยุฒิ ประสบการณ์การเป็นผู้บริหารและขนาดโรงเรียนแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุทิน แท่นนุ้ย (2533 : 117) ได้ศึกษาถึงปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน และครูอาจารย์ สังกัดสำนัก

งานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนในด้านการจัดกิจกรรมนักเรียนมีปัญหาที่สำคัญดังนี้ ชาวตัวสวนอุปกรณ์ และงบประมาณในการจัดกิจกรรมนักเรียนมีไม่เพียงพอ

ชัยวัฒน์ ไทยเกรียงไกรยศ (2536 : 111 - 112) ได้ทำการศึกษารูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชน ศึกษากรณีระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยทำการศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางด้านการบริหารการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และผู้เชี่ยวชาญจากผู้บริหารโรงเรียนเอกชนพบว่า การบริหารงานด้านกิจการนักเรียนควรมีการจัดหัวหน้าหมวดกิจกรรม ดูแลควบคุมโดยเฉพาะ และขึ้นตรงต่ออาจารย์ใหญ่ มีการจัดทีมงานบริหารกิจการนักเรียนโดยแบ่งหน้าที่ออกเป็น 4 ฝ่าย คือ บุคลากร กิจกรรม การประสานงานดำเนินการและการวัดผลประเมินผล ควรมีการจัดตั้งสมาคมผู้ปกครอง ควรมีฝ่ายประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนอย่างเด่นชัด

งานวิจัยต่างประเทศ

เทลเลอร์ (Taylor. 1988 : 102) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมรัฐจอร์เจียเกี่ยวกับโรงเรียนมัธยมของรัฐที่มีการจัดกิจกรรมนักเรียนในระดับดีเลิศ ผลของการวิจัยการจัดกิจกรรมนักเรียน มีทั้งที่เป็นปัญหาและไม่เป็นปัญหา ที่ไม่เป็นปัญหาได้แก่ ระบบบุคลากร การเงิน ปรัชญา จุดมุ่งหมาย และการวางแผนจัดโครงการ ส่วนการจัดกิจกรรมที่มีปัญหา ได้แก่ การขาดงบประมาณ การประเมินผล การสนับสนุนด้านการเงินและการฝึกอบรม ผู้วิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมนักเรียนที่มีคุณค่าต่อประสบการณ์ของนักเรียนและผู้อบรม แต่ก็มีปัญหาเกี่ยวกับโครงการและการจัดการ การได้ผู้สนับสนุนที่ไม่ดี อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้บริหารที่ไม่มีเวลาจะจัดเฉพาะกิจกรรมที่ต้องทำ ส่วนกิจกรรมบางอย่างไม่มีเวลาทำ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนที่มีการจัดกิจกรรมในระดับดีเลิศ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ไฮเดิล และคีช (Haidle and Keith. 1996 : 142) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจสนับสนุนให้ผู้ปกครองส่งนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนคริสเตียน พบว่าโรงเรียนที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่นิยมคือ โรงเรียนที่มีการจัดกิจกรรมนักเรียนอย่างดีเยี่ยมเหมาะสมกับวัยของนักเรียน และมีครูที่คอยดูแลเอาใจใส่อย่างดี

4. สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหารและครู มีทัศนคติต่อสภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับสูง
2. ผู้บริหาร และครู ที่มีประสบการณ์แตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา แตกต่างกัน
3. ผู้บริหาร และครู ที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ของผู้บริหารโรงเรียนและครู โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำกับข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

ประชากรเป็นผู้บริหารโรงเรียนและครูโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2540 จำนวน 41 โรงเรียน จำนวนทั้งหมด 1,051 คน จำนวนเป็นผู้บริหารโรงเรียน 82 คน และครู 969 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน

กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน จาก 41 โรงเรียน รวม 82 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู

กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางสำเร็จของ เครีจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random

Sampling) ใช้วิธีจับฉลากโดยกำหนดเลขที่ตามจำนวนครูแต่ละโรงเรียน และทำการจับฉลากมา 6 เลขที่ แล้วนำฉลากที่จับได้ไปเทียบกับบัญชีรายชื่อครูแต่ละโรงเรียน โรงเรียนละ 6 คน ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู จำนวน 246 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวนทั้งสิ้น 328 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจกรรม

นักเรียน จำนวน 42 ข้อ แบ่งกิจกรรมเป็น 6 ด้าน คือ

1. กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย	จำนวน	7 ข้อ
2. กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน	จำนวน	4 ข้อ
3. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน	จำนวน	7 ข้อ
4. กิจกรรมกีฬา	จำนวน	7 ข้อ
5. กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน	จำนวน	9 ข้อ
6. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน	จำนวน	8 ข้อ

แบบสอบถามดังกล่าวจัดทำขึ้นเพื่อใช้ถามทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครู โดยได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพและปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยมีค่าคะแนนของระดับการปฏิบัติและระดับของปัญหา ดังนี้

ระดับปฏิบัติ

ปฏิบัติน้อย	มีค่าคะแนน เท่ากับ	1
ปฏิบัติปานกลาง	มีค่าคะแนน เท่ากับ	2
ปฏิบัติมาก	มีค่าคะแนน เท่ากับ	3

ระดับปัญหา

ปัญหาน้อยที่สุด	มีค่าคะแนน เท่ากับ	1
ปัญหาน้อย	มีค่าคะแนน เท่ากับ	2
ปัญหาปานกลาง	มีค่าคะแนน เท่ากับ	3
ปัญหามาก	มีค่าคะแนน เท่ากับ	4
ปัญหามากที่สุด	มีค่าคะแนน เท่ากับ	5

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน

4. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

4.1 ศึกษาแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักเรียน จากเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ และศึกษาแบบสอบถามเพื่อการวิจัยของ สุทิน แทนนุ้ย (2533 : 221 - 237) และของ สมศักดิ์ คงเที่ยง (2529 : 50 - 64) แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามภายใต้องค์ประกอบ 6 กิจกรรม คือ กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมส่งเสริมวินัยในโรงเรียน กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน กิจกรรมกีฬา กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน

4.2 สร้างแบบสอบถามแบบปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ตอบแบบสอบถามและรวบรวมคำตอบที่ได้มาจัดเรียงลำดับความสำคัญเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามดังกล่าว และสร้างแบบสอบถามโดยกำหนดแนวคิดและขอบข่ายให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาภัณฑ์ เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

4.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมปริญญาภัณฑ์แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

- 1) นายวิทย์วัชรอาจ พรหมทา ศึกษาธิการอำเภอเมืองสมุทรปราการ
- 2) นายบุญเลิศ เทพแก้ว ศึกษาธิการอำเภอเมืองปทุมธานี
- 3) นายประเสริฐ แก้วเพชร ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ

4) ดร.บุญส่ง อัจฉาพงศ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์ จังหวัดสมุทรปราการ

5) ดร.กรรณิการ์ ภิญญาคง ผู้เชี่ยวชาญสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน

4.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารโรงเรียน และครู ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน

4.6 ทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แอลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 96

4.7 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขอย่างสมบูรณ์ เสนอคณะกรรมการ ควบคุมปริญญาโท เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังนี้

5.1 ขอหนังสือขอความร่วมมือ และแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ไปถึงศึกษานิเทศก์จังหวัดสมุทรปราการ

5.2 นำหนังสือขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามจากศึกษานิเทศก์จังหวัดสมุทรปราการ พร้อมด้วยแบบสอบถามส่งให้ผู้บริหารโรงเรียน และครูโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ทั้ง 41 โรงเรียน จำนวน 328 ฉบับ และนัดหมายวันไปรับแบบสอบถาม คืนภายใน 5 วัน ด้วยตนเอง

5.3 แบบสอบถามได้ส่งไปจำนวนทั้งสิ้น 328 ฉบับ ได้รับคืนทั้งหมด คิดเป็น ร้อยละ 100 แต่เนื่องจากแบบสอบถามปลายเปิดในตอนต้นที่ 3 มีผู้กรอกแบบสอบถามเพียง 2 ฉบับ ซึ่งมีได้นำมาวิเคราะห์ผล

6. การจัดกระทำกับข้อมูล

6.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมด จำนวน 328 ฉบับ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ และแยกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 82 ฉบับ และครูจำนวน 246 ฉบับ

6.2 กรอกราคาตอบของทั้ง 2 กลุ่ม ลงในตารางเพื่อการวิเคราะห์

6.3 นำคะแนนข้อมูลที่ได้ไปคำนวณ โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC + (Statistical Package for the Social Science / Personal Computer Plus) ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทางสถิติ เพื่อทราบถึงสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ตามความมุ่งหมายของที่กำหนด

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียนและครู โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

7.2 วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

7.3 กำหนดความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ระดับปฏิบัติ

คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.00	หมายความว่า	ปฏิบัติมาก
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายความว่า	ปฏิบัติปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายความว่า	ปฏิบัติน้อย

ระดับปัญหา

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายความว่า	มีปัญหามากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายความว่า	มีปัญหามาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายความว่า	ปัญหาปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายความว่า	ปัญหาน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายความว่า	ปัญหาน้อยที่สุด

7.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน และครู ที่มีประสบการณ์ต่างกัน และขนาดของโรงเรียนต่างกันโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One – way ANOVA)

7.5 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ .01 แล้ว ทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ นิวแมนคูลส์ (Newman - Kules Method)

7.6 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอนี้ และความคิดเห็นเพิ่มเติม นำเสนอเป็น ความเรียง

8. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

8.1 สถิติพื้นฐาน

8.1.1 ค่าร้อยละ ใช้สำหรับหาค่าร้อยละของแบบสอบถามและจำแนกกลุ่ม ตัวอย่าง

8.1.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของข้อมูล

8.1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้วัดค่าความกระจายของข้อมูล

8.2 สถิติสำหรับการทดสอบสมมุติฐาน

8.2.1 ค่าเอฟ (F - test) ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง ตัวแปร 3 กลุ่ม

8.2.2 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ นิวแมนคูลส์ (Newman - Kules Method)

8.2.3 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ใช้หาค่าความ เชื่อมั่นของแบบสอบถาม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันในการเสนอผลวิเคราะห์และการแปลความหมายจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนน
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติและปัญหาการบริหารงานกิจกรรม

นักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีประสบการณ์ต่างกันและขนาดของโรงเรียนต่างกัน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 แสดงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดของโรงเรียน

สถานภาพ	ผู้บริหารโรงเรียน		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง	82	25.00	246	75.00	328	100.00
ประสบการณ์						
ไม่เกิน 5 ปี	5	6.10	73	29.67	78	23.78
5 - 10 ปี	35	42.69	98	39.83	133	40.54
เกินกว่า 10 ปี	42	51.21	75	30.50	117	35.68
ขนาดของโรงเรียน						
เล็ก	17	20.73	51	20.73	68	20.73
กลาง	17	20.73	36	14.64	53	16.16
ใหญ่	48	58.54	159	64.63	207	36.11

จากตาราง 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 82 คน (ร้อยละ 25.00) และครูจำนวน 246 คน (ร้อยละ 75.00)

ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 5 คน (ร้อยละ 6.10) ประสบการณ์ 5 - 10 ปี จำนวน 35 คน (ร้อยละ 42.69) และประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 42 คน (ร้อยละ 51.21)

ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 17 คน (ร้อยละ 20.73) ขนาดกลาง จำนวน 17 คน (ร้อยละ 20.73) และขนาดใหญ่ จำนวน 48 คน (ร้อยละ 58.64)

ครูที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 73 คน (ร้อยละ 29.67) ประสบการณ์ 5 - 10 ปี จำนวน 98 คน (ร้อยละ 39.83) และประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 75 คน (ร้อยละ 30.50)

ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 51 คน (ร้อยละ 20.73) ขนาดกลาง จำนวน 36 คน (ร้อยละ 14.64) และขนาดใหญ่ จำนวน 159 คน (ร้อยละ 64.63)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานและปัญหาการบริหารงาน กิจกรรมนักเรียนตามที่เสนอของผู้บริหารโรงเรียนและครู โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ

2.1 สภาพการปฏิบัติงานการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการปฏิบัติงานกิจกรรม นักเรียนตาม
ทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู จำนวนรายด้านและรายข้อ

การปฏิบัติกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. กิจกรรมส่งเสริม						
ประชาธิปไตย	2.08	0.42	2.06	0.43	2.07	0.43
1.1 จัดบรรยายให้ความรู้ เกี่ยวกับระบอบ						
ประชาธิปไตย	2.00	0.61	1.88	0.60	1.91	0.60
1.2 ให้มีการเลือกตั้ง ประธานนักเรียน						
กรรมการนักเรียน						
หัวหน้านักเรียน	2.01	0.62	2.00	0.75	2.07	0.71
1.3 จัดกิจกรรมเพื่อฝึกการ ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม						
หรือหมู่คณะ	2.27	0.70	2.23	0.69	2.24	0.69
1.4 จัดกิจกรรมให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นและ						
รู้จักรับฟังความคิดเห็น						
ของผู้อื่น	2.17	0.70	1.97	0.69	2.02	0.69
1.5 จัดกิจกรรมสนับสนุนการ เลือกตั้งสมาชิกสภา						
ผู้แทนราษฎร	1.95	0.65	1.96	0.69	1.96	0.68

ตาราง 2 (ต่อ)

การปฏิบัติกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1.6 ฝึกการแสดงออกโดย ให้ออกมาพูดหน้าชั้น เรียนเกี่ยวกับ ประชาธิปไตย	2.08	0.61	2.11	0.73	2.10	0.70
1.7 แข่งขันตอบปัญหา	2.13	0.66	2.20	0.71	2.19	0.69
1.8 ประกวดเรียงความ	2.11	0.57	2.17	0.63	2.16	0.62
1.9 ประกวดวาดภาพ	2.13	0.62	2.11	0.67	2.12	0.66
1.10 แข่งขันได้วาที	1.98	0.74	1.96	0.74	1.96	0.76
2. กิจกรรมสร้างเสริมวินัย ในโรงเรียน	2.30	0.42	2.30	0.41	2.30	0.41
2.1 ประมุขิเทศน์นักเรียนเรื่อง การปฏิบัติตามกฎและ ข้อบังคับของโรงเรียน	2.37	0.56	2.18	0.62	2.23	0.62
2.2 รณรงค์ให้นักเรียนแต่ง เครื่องแบบอย่างถูกต้อง ตามระเบียบของ โรงเรียน	2.44	0.67	2.49	0.64	2.48	0.65

ตาราง 2 (ต่อ)

การปฏิบัติกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
2.3 การเข้าแถวรับบริการ สินค้าหรือบริการของ โรงเรียนตามลำดับ ก่อนหลัง	2.20	0.68	2.28	0.68	2.26	0.68
2.4 การเดินขึ้นลงอาคาร เรียนตามลูกศรที่ โรงเรียนกำหนด	2.16	0.79	2.33	0.72	2.28	0.74
2.5 การยกย่องชมเชย นักเรียนที่เคารพครู และข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียน	2.22	0.65	2.24	0.63	2.23	0.63
2.6 การยกย่องชมเชย นักเรียนที่รู้จักเสียสละ เพื่อส่วนรวม	2.40	0.56	2.35	0.65	2.36	0.63
2.7 การจูงใจให้นักเรียน รู้จักควบคุมตนเองให้ อยู่ในกรอบวินัยและ ประเพณีอันงดงาม	2.37	0.53	2.32	0.64	2.33	0.62

ตาราง 2 (ต่อ)

การปฏิบัติกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
2.8 การลงโทษนักเรียนที่ไม่เคารพกฎและข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างจริงจัง	2.11	0.65	2.17	0.66	2.16	0.66
2.9 จัดให้นักเรียนที่มีความรับผิดชอบในกิจกรรมทำความสะอาดห้องเรียน	2.44	0.67	2.36	0.68	2.38	0.68
3. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน	1.61	0.40	1.70	0.44	1.68	0.43
3.1 ประชุมชี้แจงให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องสหกรณ์	1.59	0.61	1.51	0.58	1.53	0.59
3.2 สนับสนุนให้นักเรียนทุกคนเป็นสมาชิกสหกรณ์	1.50	0.55	1.61	0.69	1.58	0.66
3.3 ให้นักเรียนร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ร้านค้าในโรงเรียน	1.46	0.61	1.59	0.64	1.55	0.64
3.4 ให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนเข้าไปทำงานในสหกรณ์	1.41	0.52	1.66	0.71	1.60	0.68

ตาราง 2 (ต่อ)

การปฏิบัติกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
3.5 สนับสนุนสถานที่จัดตั้ง สหกรณ์ในโรงเรียน	1.51	0.65	1.73	0.63	1.67	0.64
3.6 จัดให้นักเรียนไปดูงาน สหกรณ์ที่ประสบความสำเร็จ	1.60	0.54	1.67	0.66	1.65	0.63
3.7 ฝึกให้นักเรียนเห็น ประโยชน์ของการ ออมทรัพย์	2.17	0.64	2.16	0.80	2.16	0.76
4. กิจกรรมกีฬา	2.16	0.46	2.18	0.47	2.18	0.47
4.1 สนับสนุนให้นักเรียน เล่นกีฬาากลางแจ้งหรือ ในร่มเป็นประจำ	2.39	0.68	2.30	0.68	2.32	0.68
4.2 ส่งนักเรียนเข้าแข่งขัน กีฬาที่อำเภอ จังหวัด หรือที่หน่วยงานอื่น ๆ จัดขึ้น	2.21	0.60	2.22	0.66	2.22	0.64
4.3 จัดแข่งขันกีฬาระหว่าง สีต่าง ๆ ในโรงเรียน	2.37	0.75	2.23	0.72	2.27	0.73

ตาราง 2 (ต่อ)

การปฏิบัติกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
4.4 จัดแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียนที่อยู่ในกลุ่ม เดียวกัน	1.84	0.73	2.11	0.73	2.04	0.73
4.5 โรงเรียนให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์และ สถานที่อย่างเพียงพอ ในการเล่นกีฬา	2.21	0.64	2.16	0.67	2.17	0.66
4.6 โรงเรียนจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการ จัดกิจกรรมการแข่งขัน กีฬาเป็นประจำทั้งปี	2.07	0.70	2.11	0.68	2.10	0.67
4.7 โรงเรียนส่งเสริม นักเรียนที่มีความ สามารถพิเศษในด้าน กีฬาไปแข่งขันในระดับ ที่สูงขึ้น	2.05	0.40	2.14	0.73	2.11	0.73

ตาราง 2 (ต่อ)

การปฏิบัติกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
5. กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรม นักเรียน	1.91	0.40	1.89	0.40	1.90	0.40
5.1 จัดกิจกรรมในวันสำคัญ ต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปี ใหม่ วันไหว้ครู วันแม่ แห่งชาติ วันสุนทรภู่ วันเข้าพรรษา ฯลฯ	2.46	0.63	2.54	0.56	2.52	0.58
5.2 ให้มีการประกวดการ จัดโต๊ะหมู่บูชา	1.79	0.66	1.77	0.76	1.77	0.73
5.3 จัดสวนดอกไม้ทำเอง สรภัญญะ เป็นประจำใน ทุกสัปดาห์	1.94	0.73	1.92	0.75	1.93	0.74
5.4 จัดประกวดต้นเทียน พรรษาของนักเรียน แต่ละระดับชั้น	1.74	0.72	1.87	0.71	1.84	0.71
5.5 นิมนต์พระมาแสดงธรรม เทศนาให้นักเรียนฟัง	1.57	0.63	1.65	0.74	1.63	0.71
5.6 จัดเข้าค่ายธรรมะ	1.66	0.67	1.48	0.66	1.52	0.66
5.7 จัดบวชสามเณรในภาค ฤดูร้อน	1.63	0.62	1.51	0.72	1.54	0.70

ตาราง 2 (ต่อ)

การปฏิบัติกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
5.8 จัดกิจกรรมของหาย ได้คืน	2.12	0.64	1.96	0.71	2.00	0.70
5.9 จัดประกวดมารยาท	2.29	0.73	2.32	0.67	2.31	0.69
6. กิจกรรมเข้าเพื่อประโยชน์ต่อ โรงเรียนและชุมชน	1.99	0.43	2.03	0.46	2.02	0.45
6.1 ให้มีการเก็บกวาดสิ่ง สกปรกบริเวณโรงเรียน	2.29	0.66	2.30	0.68	2.30	0.67
6.2 ให้นักเรียนได้ร่วม กิจกรรมทำความสะอาด บริเวณวัดที่อยู่ใกล้ โรงเรียน	1.94	0.64	2.07	0.72	2.04	0.70
6.3 จัดสัปดาห์รักษาความ สะอาดโดยโรงเรียน ร่วมกับชุมชน	1.94	0.67	1.98	0.74	1.97	0.72
6.4 จัดเวรให้นักเรียนดูแล รักษาสาธารณสุขสมบัติของ โรงเรียนและชุมชน	1.90	0.73	2.03	0.71	2.00	0.71

ตาราง 2 (ต่อ)

การปฏิบัติกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
6.5 จัดให้นักเรียนทาสาย แหล่งเพาะพันธุ์ยุง บริเวณโรงเรียนและ ชุมชน	1.89	0.72	1.81	0.77	1.83	0.75
6.6 ส่งนักเรียนเข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ ที่ ชุมชนจัดขึ้น	1.89	0.70	2.08	0.68	2.03	0.69
6.7 รณรงค์ให้นักเรียนช่วย กันปลูกต้นไม้เนื่องใน วันต้นไม้แห่งชาติ	1.96	0.68	1.97	0.69	1.97	0.69
6.8 จัดทำสวนหย่อมหน้า โรงเรียน หรือบริเวณ โรงเรียน โดยให้ นักเรียนช่วยกันดูแล รักษา	2.07	0.64	1.97	0.73	2.00	0.71
รวม	2.01	0.29	2.03	0.32	2.02	0.31

สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ใน
จังหวัดสมุทรปราการ โดยรวม ทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน

จากตาราง 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยสภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนด้านกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือ ข้อที่ 1.3 จัดกิจกรรมเพื่อฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะ ($\bar{X} = 2.27$) ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือ 1.5 จัดกิจกรรมสนับสนุนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ($\bar{X} = 1.95$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมากมี 2 คือ ข้อที่ 2.2 งดรับค่าให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบอย่างถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ($\bar{X} = 2.44$) และข้อที่ 2.9 คือให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในกิจกรรมการทำความสะอาดห้องเรียน ($\bar{X} = 2.44$) ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติ น้อย คือ ข้อ 2.8 การลงโทษนักเรียนที่ไม่เคารพครูและข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 2.11$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือ ข้อที่ 3.7 ฝึกให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการออมทรัพย์ ($\bar{X} = 2.17$) ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติ น้อย คือ ข้อ 3.4 ให้นักเรียนผลิตเปลี่ยนเข้าไปทำงานในสหกรณ์ ($\bar{X} = 1.41$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือ ข้อที่ 4.1 สนับสนุนให้นักเรียนเล่นกีฬากลางแจ้งหรือในร่มเป็นประจำ ($\bar{X} = 2.39$) ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติ น้อย คือ ข้อ 4.4 จัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ($\bar{X} = 1.84$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือ ข้อที่ 5.1 จัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันไหว้ครู วันแม่แห่งชาติ วันสุนทรภู่ วันเข้าพรรษา ฯลฯ ($\bar{X} = 2.46$) ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติ น้อย คือ ข้อ 5.5 นิมนต์พระมาแสดงธรรมเทศนาให้นักเรียนฟัง ($\bar{X} = 1.57$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือ ข้อที่ 6.1 ให้มีการเก็บกวาดสิ่งสกปรกในบริเวณโรงเรียน ($\bar{X} = 2.29$) ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อยมีจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 6.5 จัดให้นักเรียนทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงบริเวณโรงเรียนและชุมชน ($\bar{X} = 1.89$) และ ข้อ 6.6 ส่งนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดขึ้น ($\bar{X} = 1.89$)

ค่าเฉลี่ยสภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.01$) โดยด้านที่มีการปฏิบัติมากคือด้านกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน ($\bar{X} = 2.30$) ด้านที่มีการปฏิบัติน้อยคือด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ($\bar{X} = 1.61$)

สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ใน
จังหวัดสมุทรปราการ โดยรวม ทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครู

ค่าเฉลี่ยสภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนด้านกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยตามทัศนะของครูพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือ ข้อที่ 1.3 คือ จัดกิจกรรมเพื่อฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะ ($\bar{X} = 2.23$) ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือ ข้อ 1.1 จัดกิจกรรมสนับสนุนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ($\bar{X} = 1.88$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมากคือ ข้อที่ 2.2 รมรงค์ให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบอย่างถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ($\bar{X} = 2.49$) ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือ ข้อ 2.8 การลงโทษนักเรียนที่ไม่เคารพครูและข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 2.17$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือ ข้อที่ 3.7 ฝึกให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการออมทรัพย์ ($\bar{X} = 2.16$) ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือ ข้อ 3.1 ประชุมชี้แจงให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องสหกรณ์ ($\bar{X} = 1.51$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือ ข้อที่ 4.1 สนับสนุนให้นักเรียนเล่นกีฬาากลางแจ้งหรือในร่มเป็นประจำ ($\bar{X} = 2.30$) ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อยมีจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 4.4 จัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ($\bar{X} = 2.11$) และข้อ 4.6 โรงเรียนจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาเป็นประจำทั้งปี ($\bar{X} = 2.11$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือ ข้อที่ 5.1 จัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันไหว้ครู วันแม่แห่งชาติ วันสุนทรภู่ วันเข้าพรรษา ฯลฯ ($\bar{X} = 2.54$) ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือ ข้อ 5.6 จัดเข้าค่ายธรรมะ ($\bar{X} = 1.48$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือ ข้อที่ 6.1 ให้มีการเก็บกวาดสิ่งสกปรกในบริเวณโรงเรียน ($\bar{X} = 2.30$) ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือ ข้อ 6.5 จัดให้นักเรียนทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงบริเวณโรงเรียนและชุมชน ($\bar{X} = 1.81$)

ค่าเฉลี่ยสภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนโดยรวม ทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครูอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.03$) โดยด้านที่มีการปฏิบัติมากคือ ด้านกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน ($\bar{X} = 2.30$) ด้านที่มีการปฏิบัติน้อยคือ ด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ($\bar{X} = 1.70$)

2.2 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนตาม
ทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู จำนวนกรายด้านและรายชื่อ

ปัญหาของกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. กิจกรรมส่งเสริม						
ประชาธิปไตย	2.41	0.63	2.29	0.61	2.32	0.62
1.1 จัดบรรยายให้ความรู้ เกี่ยวกับระบอบ						
ประชาธิปไตย	2.40	0.91	2.35	0.81	2.37	0.84
1.2 ให้มีการเลือกตั้ง ประธานนักเรียน						
กรรมการนักเรียน						
หัวหน้านักเรียน	2.50	0.91	2.25	0.90	2.31	0.91
1.3 จัดกิจกรรมเพื่อฝึกการ ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม หรือหมู่คณะ	2.43	0.77	2.35	0.86	2.37	0.84
1.4 จัดกิจกรรมให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นและ รู้จักรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น	2.51	0.86	2.33	0.81	2.38	0.83
1.5 จัดกิจกรรมสนับสนุนการ เลือกตั้งสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร	2.60	0.94	2.41	0.85	2.46	0.88

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัญหาของกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1.6 ฝึกการแสดงออกโดย ให้ออกมาพูดหน้าชั้น เรียนเกี่ยวกับ ประชาธิปไตย	2.54	0.92	2.44	0.95	2.46	0.94
1.7 แข่งขันตอบปัญหา	2.29	0.91	2.08	0.85	2.13	0.87
1.8 ประกวดเรียงความ	2.35	0.96	2.13	0.81	2.19	0.85
1.9 ประกวดวาดภาพ	2.22	0.98	2.25	0.84	2.24	0.88
1.10 แข่งขันได้วาที	2.22	0.94	2.31	0.97	2.29	0.96
2. กิจกรรมสร้างเสริมวินัย ในโรงเรียน	2.23	0.59	2.19	0.65	2.20	0.63
2.1 ประมุขิเทศนักเรียนเรื่อง การปฏิบัติตามกฎและ ข้อบังคับของโรงเรียน	2.26	0.68	2.26	0.86	2.26	0.82
2.2 รมรงค์ให้นักเรียนแต่ง เครื่องแบบอย่างถูกต้อง ตามระเบียบของ โรงเรียน	2.12	0.76	2.13	0.88	2.13	0.85

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัญหาของกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
2.3 การเข้าแถวรับบริการ สินค้าหรือบริการของ โรงเรียนตามลำดับ ก่อนหลัง	2.23	0.85	2.20	0.87	2.20	0.86
2.4 การเดินขึ้นลงอาคาร เรียนตามลูกศรที่ โรงเรียนกำหนด	2.11	0.89	2.08	0.94	2.08	0.93
2.5 การยกย่องชมเชย นักเรียนที่เคารพคุณ และซื่อสัตย์ต่าง ๆ ของโรงเรียน	2.30	0.91	2.25	0.88	2.26	0.88
2.6 การยกย่องชมเชย นักเรียนที่รู้จักเสียสละ เพื่อส่วนรวม	2.24	0.81	2.11	0.88	2.14	0.83
2.7 การจูงใจให้นักเรียน รู้จักควบคุมตนเองให้ อยู่ในกรอบวินัยและ ประเพณีอันงดงาม	2.24	0.84	2.22	0.81	2.22	0.82

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัญหาของกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
2.8 การลงโทษนักเรียนที่ไม่เคารพกฎและข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างจริงจัง	2.39	0.75	2.35	0.94	2.36	0.90
2.9 จัดให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในกิจกรรมทำความสะอาดห้องเรียน	2.22	0.93	2.11	0.89	2.13	0.90
3. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน	2.76	0.88	2.54	0.80	2.59	0.83
3.1 ประชุมชี้แจงให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องสหกรณ์	2.60	0.91	2.54	1.04	2.56	1.01
3.2 สนับสนุนให้นักเรียนทุกคนเป็นสมาชิกสหกรณ์	2.80	1.00	2.60	1.00	2.65	1.00
3.3 ให้นักเรียนร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ร้านค้าในโรงเรียน	2.84	1.06	2.57	0.98	2.63	1.01
3.4 ให้นักเรียนพลัดเปลี่ยนเข้าไปทำงานในสหกรณ์	2.82	1.11	2.63	1.06	2.68	1.07

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัญหาของกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
3.5 สัมภาษณ์สถานที่จัดตั้ง สหกรณ์ในโรงเรียน	2.78	1.10	2.43	0.97	2.52	1.02
3.6 จัดให้นักเรียนไปดูงาน สหกรณ์ที่ประสบความสำเร็จ	2.85	0.96	2.65	1.05	2.70	1.03
3.7 ฝึกให้นักเรียนเห็น ประโยชน์ของการ ออมทรัพย์	2.60	1.00	2.35	1.03	2.41	1.02
4. กิจกรรมกีฬา	2.54	0.73	2.27	0.74	2.34	0.75
4.1 สัมภาษณ์ให้นักเรียน เล่นกีฬากลางแจ้งหรือ ในร่มเป็นประจำ	2.49	0.84	2.26	0.87	2.32	0.87
4.2 ส่งนักเรียนเข้าแข่งขัน กีฬาที่อำเภอ จังหวัด หรือที่หน่วยงานอื่น ๆ จัดขึ้น	2.55	0.90	2.26	0.96	2.33	0.95
4.3 จัดแข่งขันกีฬาเ็นระหว่าง สีต่าง ๆ ในโรงเรียน	2.55	0.86	2.24	0.99	2.32	0.97

ตาราง 3 (ต่อ)

เนื้อหาของกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
4.4 จัดแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียนที่อยู่ในกลุ่ม เดียวกัน	2.71	0.99	2.25	0.96	2.37	0.99
4.5 โรงเรียนให้การสนับสนุน ด้านอุปกรณ์และ สถานที่อย่างเพียงพอ ในการเล่นกีฬา	2.40	0.95	2.19	0.88	2.24	0.90
4.6 โรงเรียนจัดสรรงบประมาณ เพื่อใช้ในการ จัดกิจกรรมการแข่งขัน กีฬาเป็นประจำทั้งปี	2.55	0.98	2.27	0.93	2.34	0.95
4.7 โรงเรียนส่งเสริม นักเรียนที่มีความ สามารถพิเศษในด้าน กีฬาไปแข่งขันในระดับ ที่สูงขึ้น	2.52	0.93	2.43	1.01	2.45	0.99

ตาราง 3 (ต่อ)

เนื้อหาของกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
5. กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรม นักเรียน	2.47	0.64	2.36	0.65	2.38	0.64
5.1 จัดกิจกรรมในวันสำคัญ ต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปี ใหม่ วันไหว้ครู วันแม่ แห่งชาติ วันสุนทรภู่ วันเข้าพรรษา ฯลฯ	2.28	0.67	2.20	0.87	2.22	0.83
5.2 ให้มีการประกวดการ จัดโต๊ะหมู่บูชา	2.71	0.91	2.41	0.90	2.48	0.91
5.3 จัดสวดมนต์หมู่ทำนอง สรภัญญะ เป็นประจำใน ทุกสัปดาห์	2.34	0.88	2.20	0.94	2.24	0.92
5.4 จัดประกวดต้นเทียน พรรษาของนักเรียน แต่ละระดับชั้น	2.48	0.92	2.33	0.90	2.37	0.91
5.5 นิมนต์พระมาแสดงธรรม เทศนาให้นักเรียนฟัง	2.54	0.93	2.41	1.01	2.45	0.99
5.6 จัดเข้าค่ายธรรมะ	2.67	0.90	2.55	1.08	2.58	1.03
5.7 จัดบวชสามเณรในภาค ฤดูร้อน	2.66	1.07	2.56	1.00	2.58	1.02

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัญหาของกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
5.8 จัดกิจกรรมของหาย ได้คืน	2.44	0.92	2.28	0.93	2.32	0.92
5.9 จัดประกวดมารยาท	2.13	0.95	2.26	0.86	2.23	0.88
6. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อ โรงเรียนและชุมชน	2.38	0.61	2.30	0.71	2.32	0.68
6.1 ให้มีการเก็บกวาดสิ่ง สกปรกบริเวณโรงเรียน	2.17	0.78	2.09	0.92	2.11	0.88
6.2 ให้นักเรียนได้ร่วม กิจกรรมทำความสะอาด บริเวณวัดที่อยู่ใกล้ โรงเรียน	2.34	0.86	2.26	0.92	2.28	0.90
6.3 จัดสัปดาห์รักษาความ สะอาดโดยโรงเรียน ร่วมกับชุมชน	2.32	0.89	2.26	0.92	2.27	0.91
6.4 จัดเวรให้นักเรียนดูแล รักษาสาธารณสมบัติของ โรงเรียนและชุมชน	2.38	0.80	2.30	0.91	2.32	0.88

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัญหาของกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน (N = 82)		ครู (N = 246)		รวม (N = 328)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
6.5 จัดให้นักเรียนทาลาย แหล่งเพาะพันธุ์ยุง บริเวณโรงเรียนและ ชุมชน	2.43	0.80	2.58	1.01	2.54	0.97
6.6 ส่งนักเรียนเข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ ที่ ชุมชนจัดขึ้น	2.55	0.86	2.26	0.96	2.33	0.95
6.7 รณรงค์ให้นักเรียนช่วย กันปลูกต้นไม้เนื่องใน วันต้นไม้แห่งชาติ	2.49	0.93	2.34	0.90	2.38	0.91
6.8 จัดทำส่วนหย่อมหน้า โรงเรียน หรือบริเวณ โรงเรียน โดยให้ นักเรียนช่วยกันดูแล รักษา	2.40	0.83	2.33	0.90	2.35	0.88
รวม	2.47	0.52	2.32	0.52	2.36	0.52

ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ใน
จังหวัดสมุทรปราการ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน

จากตาราง 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ด้านกิจกรรมส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุด คือ ข้อที่ 1.5 จัดกิจกรรมสนับสนุนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ($\bar{X} = 2.60$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาน้อยสุดมีจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 1.9 คือ ประกวดวาดภาพ ($\bar{X} = 2.22$) และข้อ 1.10 แข่งขันโต้วาที ($\bar{X} = 2.22$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุด คือ ข้อที่ 2.8 การลงโทษนักเรียนที่ไม่เคารพกฎและข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 2.39$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาน้อยสุด คือ ข้อ 2.4 การเดินขึ้นลงอาคารเรียนตามลูกศรที่โรงเรียนกำหนด ($\bar{X} = 2.11$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุด คือ ข้อที่ 3.6 จัดให้นักเรียนไปดูงานสหกรณ์ที่ประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 2.85$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาน้อยสุด มีจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 3.1 ประชุมชี้แจงให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องสหกรณ์ ($\bar{X} = 2.60$) และข้อ 3.7 ฝึกให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการออมทรัพย์ ($\bar{X} = 2.60$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุด คือ ข้อที่ 4.4 จัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ($\bar{X} = 2.71$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาน้อยสุด คือ ข้อ 4.5 โรงเรียนให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์และสถานที่อย่างเพียงพอในการเล่นกีฬา ($\bar{X} = 2.40$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุด คือ ข้อที่ 5.2 ให้มีการประกวดการจัดโต๊ะหมู่บูชา ($\bar{X} = 2.71$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาน้อยสุด คือ ข้อ 5.9 จัดประกวดมารยาท ($\bar{X} = 2.13$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุด คือ ข้อที่ 6.6 ส่งนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดขึ้น ($\bar{X} = 2.55$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาน้อยสุด คือ ข้อ 6.1 คือ ให้มีการเก็บกวาดสิ่งสกปรกบริเวณโรงเรียน ($\bar{X} = 2.17$)

ค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.47$) โดยด้านที่มีปัญหาการบริหารมากที่สุด คือด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ($\bar{X} = 2.76$) ด้านที่มีปัญหาการบริหารน้อยที่สุด คือด้านกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน ($\bar{X} = 2.23$)

ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ใน จังหวัดสมุทรปราการ ตามทัศนะของครู

ค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารงานกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย ตามทัศนะของครูพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุด คือ ข้อที่ 1.6 ฝึกการแสดงออกโดยให้ออกมาพูดหน้าชั้นเรียนเกี่ยวกับ ประชาธิปไตย ($\bar{X} = 2.44$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 1.7 แข่งขันตอบปัญหา ($\bar{X} = 2.08$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุด คือ ข้อที่ 2.8 การลงโทษนักเรียนที่ไม่เคารพ กฎและข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 2.35$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 2.4 การเดินขึ้นลงอาคารเรียนตามลูกศรที่โรงเรียนกำหนด ($\bar{X} = 2.08$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุด คือ ข้อที่ 3.6 จัดให้นักเรียนไปดูงานสหกรณ์ ที่ประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 2.65$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 3.7 คือ ฝึกให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการออมทรัพย์ ($\bar{X} = 2.35$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมกีฬาในโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุด คือ ข้อที่ 4.7 โรงเรียนส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในด้านกีฬาให้ไปแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 2.43$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 4.5 โรงเรียนให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์และสถานที่อย่างเพียงพอในการเล่น กีฬา ($\bar{X} = 2.19$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุด คือ ข้อที่ 5.7 ($\bar{X} = 2.56$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาน้อยสุด มีจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 5.1 จัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันไหว้ครู วันแม่แห่งชาติ วันสุนทรภู่ วันเข้าพรรษา ฯลฯ ($\bar{X} = 2.20$) และข้อ 5.3 จัดสวนมนต์ หมู่ทำนองสรภัญญะ เป็นประจำในทุกสัปดาห์ ($\bar{X} = 2.20$)

ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมมาเพื่อประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุด คือ ข้อที่ 6.5 จัดให้นักเรียนทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงบริเวณโรงเรียนและชุมชน ($\bar{X} = 2.58$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาน้อยสุด คือ ข้อ 6.1 ให้มีการเก็บกวาดสิ่งสกปรกบริเวณโรงเรียน ($\bar{X} = 2.09$)

ค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน โดยรวม ทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครูอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.32$) โดยด้านที่มีปัญหาการปฏิบัติมากที่สุดคือ ด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ($\bar{X} = 2.76$) ด้านที่มีปัญหาการปฏิบัติน้อยสุด คือ ด้านกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน ($\bar{X} = 2.19$)

2.3 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ตามทัศนะผู้บริหารโรงเรียนและครู
จำแนกตามประสบการณ์

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู จำแนกตามประสบการณ์

ปัญหาของกิจกรรม	ไม่เกิน 5 ปี		5 - 10 ปี		เกินกว่า 10 ปี	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ผู้บริหารโรงเรียน	2.16	0.35	2.35	0.40	2.60	0.56
1. กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย	2.22	0.43	2.28	0.46	2.53	0.74
2. กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน	2.38	2.78	2.10	0.40	2.33	0.69
3. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน	1.91	0.56	2.59	0.86	3.00	0.85
4. กิจกรรมกีฬา	2.00	0.51	2.32	0.55	2.79	0.80
5. กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน	2.09	0.43	2.42	0.63	2.56	0.65
6. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน	2.38	0.27	2.40	0.55	2.38	0.69
ครู	2.33	0.52	2.36	0.48	2.29	0.60
1. กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย	2.30	0.55	2.34	0.56	2.22	0.72
2. กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน	2.15	0.61	2.31	0.65	2.07	0.66
3. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน	2.53	0.74	2.58	0.74	2.57	1.20
4. กิจกรรมกีฬา	2.26	0.64	2.27	0.66	2.27	0.92
5. กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน	2.38	0.64	2.36	0.59	2.33	0.73

ตาราง 4 (ต่อ)

ปัญหาของกิจกรรม	ไม่เกิน 5 ปี		5 - 10 ปี		เกินกว่า 10 ปี	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
6. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อ โรงเรียนและชุมชน	2.35	0.64	2.29	0.62	2.27	0.86
รวม	2.32	0.51	2.36	0.47	2.39	0.59

จากตาราง 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี และ 5 - 10 ปี อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.16$) และ ($\bar{X} = 2.35$) ส่วนกลุ่มเกินกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เกือบทุกกลุ่มอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น กลุ่ม 5 - 10 ปี ด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.59$) ส่วนกลุ่มเกิน 10 ปี มีความเห็นว่ามีปัญหาระดับปานกลาง 4 ด้าน ด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ($\bar{X} = 3.00$) ด้านกิจกรรมกีฬา ($\bar{X} = 2.79$) ด้านกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน ($\bar{X} = 2.56$) และ ด้านกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย ($\bar{X} = 2.53$)

ค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครูโดยรวมทุกกลุ่มประสบการณ์อยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับมากไปหาน้อย คือกลุ่ม 5 - 10 ปี ($\bar{X} = 2.36$) ไม่เกิน 5 ปี ($\bar{X} = 2.33$) และเกินกว่า 10 ปี ($\bar{X} = 2.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูทุกกลุ่มประสบการณ์ มีความเห็นว่ามีปัญหาระดับน้อยทุกด้าน ยกเว้น ด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ครูทุกกลุ่มประสบการณ์ มีความคิดเห็นระดับปานกลาง

2.4 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนตามทัศนะผู้บริหารโรงเรียนและครู
จำนวนตามขนาดของโรงเรียน

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูจำนวนกตามขนาดของโรงเรียน

ปัญหาของกิจกรรม	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ผู้บริหารโรงเรียน	2.78	0.63	2.25	0.43	2.43	0.47
1. กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย	2.75	0.78	2.16	0.35	2.37	0.60
2. กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน	2.50	2.74	2.06	0.61	2.20	0.51
3. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน	3.20	1.00	2.26	0.66	2.77	0.83
4. กิจกรรมกีฬา	2.87	0.89	2.30	0.53	2.51	0.71
5. กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน	2.71	0.70	2.45	0.65	2.40	0.60
6. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน	2.65	0.77	2.24	0.61	2.33	0.53
ครู	2.58	0.56	2.41	0.41	2.23	0.51
1. กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย	2.51	0.64	2.32	0.55	2.21	0.60
2. กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน	2.46	0.61	2.31	0.76	2.07	0.60
3. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน	2.67	0.76	2.58	0.67	2.52	0.99
4. กิจกรรมกีฬา	2.60	0.82	2.39	0.62	2.14	0.70
5. กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน	2.58	0.71	2.51	0.59	2.25	0.61

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัญหาของกิจกรรม	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
6. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อ โรงเรียนและชุมชน	2.63	0.59	2.33	0.60	2.19	0.73
รวม	2.63	0.58	2.36	0.42	2.27	0.50

จากตาราง 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน คือกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก มีความเห็นว่ามีปัญหาระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$) ส่วนกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความเห็นว่ามีปัญหาระดับน้อย ($\bar{X} = 2.43$) และ ($\bar{X} = 2.25$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เกือบทุกกลุ่มมีปัญหา อยู่ในระดับน้อย ยกเว้น กลุ่มที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ($\bar{X} = 3.20$) ด้านกิจกรรมกีฬา ($\bar{X} = 2.87$) ด้านกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย ($\bar{X} = 2.75$) ด้านกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน ($\bar{X} = 2.71$) ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน ($\bar{X} = 2.65$) ด้านกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน ($\bar{X} = 2.50$)

กลุ่มที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีความเห็นว่ามีปัญหาในกิจกรรมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับน้อย ส่วนกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ($\bar{X} = 2.77$) และด้านกิจกรรมกีฬา ($\bar{X} = 2.51$)

ค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน คือ กลุ่มโรงเรียนขนาดเล็กมีความเห็นว่ามีปัญหาระดับปานกลาง

($\bar{X} = 2.63$) ส่วนกลุ่มโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความเห็นว่า มีปัญหาในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.36$) และ ($\bar{X} = 2.27$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เกือบทุกกลุ่มมีปัญหายอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น กลุ่มที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความเห็นว่า มีปัญหายอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 6 ด้าน กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ($\bar{X} = 2.67$) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน ($\bar{X} = 2.63$) กิจกรรมกีฬา ($\bar{X} = 2.60$) กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน ($\bar{X} = 2.58$) กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย ($\bar{X} = 2.51$) ส่วนครูที่อยู่ในกลุ่มโรงเรียนขนาดกลาง เห็นว่ามีปัญหายในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ($\bar{X} = 2.58$) กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน ($\bar{X} = 2.51$) และในกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ เห็นว่ามีปัญหาระดับปานกลาง ด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ($\bar{X} = 2.52$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน และขนาดของโรงเรียนต่างกัน

3.1 เปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน จำนวนตามประสบการณ์ ดังตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะผู้บริหารโรงเรียน ที่มีประสบการณ์ต่างกัน

กิจกรรมนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.40	0.70	1.83
	ภายในกลุ่ม	79	30.30	0.39	
	รวม	81	31.70		
2. กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.19	0.60	1.71
	ภายในกลุ่ม	79	27.40	0.35	
	รวม	81	28.60		
3. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.96	3.48	4.93*
	ภายในกลุ่ม	79	55.80	0.70	
	รวม	81	62.76		
4. กิจกรรมกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	2	5.71	2.86	5.99**
	ภายในกลุ่ม	79	37.69	0.48	
	รวม	81	43.40		
5. กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.20	0.60	1.50
	ภายในกลุ่ม	79	31.63	0.40	
	รวม	81	32.82		

ตาราง 6 (ต่อ)

กิจกรรมนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
6. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อ โรงเรียนและชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.01	0.01	0.01
	ภายในกลุ่ม	79	30.20	0.38	
	รวม	81	30.21		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.68	0.83	3.21*
	ภายในกลุ่ม	79	20.50	0.26	
	รวม	81	22.17		

*แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

**แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนตามประสบการณ์ เมื่อพิจารณาโดยรวมทั้ง 6 กิจกรรมแล้ว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์แตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านกิจกรรมกีฬาที่ระดับ .01

ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่า มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ต่างกัน คือ ไม่เกิน 5 ปี, 5 - 10 ปี และเกินกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อทราบความแตกต่างของทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ เป็นรายคู่ คู่ที่มีทัศนคติแตกต่างกันได้นำไปวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างรายคู่ ดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ตามทัศนะผู้บริหาร
โรงเรียนที่มีประสบการณ์ต่างกันเป็นรายคู่

ประสบการณ์	\bar{X}	เกินกว่า 10 ปี (3.00)	5 - 10 ปี (2.59)	ไม่เกิน 5 ปี (1.91)
1. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน				
เกินกว่า 10 ปี	(3.00)	-	0.41*	1.09*
5 - 10 ปี	(2.59)		-	0.68
ไม่เกิน 5 ปี	(1.91)			-
ประสบการณ์	\bar{X}	เกินกว่า 10 ปี (2.79)	5 - 10 ปี (2.32)	ไม่เกิน 5 ปี (2.00)
2. กิจกรรมกีฬา				
เกินกว่า 10 ปี	(2.79)	-	0.47*	0.79**
5 - 10 ปี	(2.32)		-	0.32
ไม่เกิน 5 ปี	(2.00)			-
ประสบการณ์	\bar{X}	เกินกว่า 10 ปี (2.60)	5 - 10 ปี (2.35)	ไม่เกิน 5 ปี (2.16)
รวม				
เกินกว่า 10 ปี	(2.60)	-	0.25*	0.44
5 - 10 ปี	(2.35)		-	0.19
ไม่เกิน 5 ปี	(2.16)			-

*แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

**แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมสหกรณ์นักเรียนแตกต่างกับผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี, และกลุ่มไม่เกิน 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี สูงกว่ากลุ่มผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี, และไม่เกิน 5 ปี

ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมกีฬา แตกต่างกับผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี สูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี

ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ เกินกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมกีฬา แตกต่างกับผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี สูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี

ผลการวิเคราะห์โดยรวมทั้ง 6 กิจกรรม พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อการบริหารงานกิจกรรมทั้ง 6 ด้าน โดยรวมแตกต่างกับผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี สูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี

3.2 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของครู จำนวนตามประสบการณ์
 ดังตาราง 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครู ที่มีประสบการณ์ต่างกัน

กิจกรรมนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.57	0.28	0.76
	ภายในกลุ่ม	243	90.93	0.37	
	รวม	245	91.50		
2. กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.70	1.35	3.28*
	ภายในกลุ่ม	243	100.40	0.41	
	รวม	245	103.10		
3. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.37	0.19	0.29
	ภายในกลุ่ม	243	157.90	0.64	
	รวม	245	158.29		
4. กิจกรรมกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	2	0.005	0.002	0.004
	ภายในกลุ่ม	243	133.92	0.56	
	รวม	245	133.92		
5. กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.09	0.042	0.10
	ภายในกลุ่ม	243	102.24	0.42	
	รวม	245	102.32		

ตาราง 8 (ต่อ)

กิจกรรมนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
6. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อ โรงเรียนและชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.24	0.12	0.24
	ภายในกลุ่ม	243	121.87	0.50	
	รวม	245	122.11		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.31	0.15	0.58
	ภายในกลุ่ม	243	65.84	0.27	
	รวม	245	66.16		

*แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกันคือไม่เกิน 5 ปี, 5 - 10 ปี และเกินกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน คือ ไม่เกิน 5 ปี, 5 - 10 ปี และเกินกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อทราบความแตกต่างของทัศนคติของครูโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวนตามประสบการณ์เป็นรายคู่ว่า กลุ่มใดที่มีทัศนคติแตกต่างกันจึงนำไปวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างรายคู่ ดังปรากฏในตาราง 9

ตาราง 9 ผลวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ด้านกิจกรรมส่งเสริมวินัย
ในโรงเรียน ครูที่มีประสบการณ์ต่างกันเป็นรายคู่

ประสบการณ์	\bar{x}	5 - 10 ปี (2.31)	ไม่เกิน 5 ปี (2.15)	เกินกว่า 10 ปี (2.07)
กิจกรรมสร้างเสริมวินัยใน โรงเรียน				
5 - 10 ปี	(2.31)	-	0.16	0.24*
ไม่เกิน 5 ปี	(2.15)		-	0.08
เกินกว่า 10 ปี	(2.07)			-

*แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 9 ครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรม
เสริมสร้างวินัยในโรงเรียน แตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 โดยค่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่มีประสบการณ์เกินกว่า 5 - 10 ปี สูงกว่าครูที่มี
ประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี

ส่วนกลุ่มอื่น ๆ พบว่าแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน
จําแนกตามขนาดของโรงเรียน ดังตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะ
ของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

กิจกรรมนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.10	1.56	4.28*
	ภายในกลุ่ม	79	28.60	0.37	
	รวม	81	31.70		
2. กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.73	0.87	2.56
	ภายในกลุ่ม	79	26.86	0.33	
	รวม	81	28.60		
3. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	7.57	3.79	5.41**
	ภายในกลุ่ม	79	55.19	0.70	
	รวม	81	62.76		
4. กิจกรรมกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.81	1.40	2.74
	ภายในกลุ่ม	79	4.60	0.51	
	รวม	81	43.40		
5. กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.21	0.60	1.51
	ภายในกลุ่ม	79	31.61	0.40	
	รวม	81	32.82		

ตาราง 10 (ต่อ)

กิจกรรมนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
6. กิจกรรมมาเพื่อประโยชน์ต่อ โรงเรียนและชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.67	0.84	2.32
	ภายในกลุ่ม	79	28.53	0.37	
	รวม	81	30.21		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.54	1.28	5.12**
	ภายในกลุ่ม	79	19.61	0.24	
	รวม	81	22.17		

*แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

**แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 10 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ผู้บริหารที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อทราบความแตกต่างของทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียนเป็นรายคู่ว่า คู่ใดที่มีทัศนะแตกต่างกันจึงนำไปวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างรายคู่ดังปรากฏในตาราง 11

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหาร
โรงเรียนที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันเป็นรายคู่

ขนาดของโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก (2.75)	ขนาดใหญ่ (2.37)	ขนาดกลาง (2.16)
1. กิจกรรมส่งเสริม ประชาธิปไตย				
ขนาดเล็ก	(2.75)	-	0.38*	0.59*
ขนาดใหญ่	(2.37)		-	0.21
ขนาดกลาง	(2.16)			-
ขนาดของโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก (3.20)	ขนาดใหญ่ (2.77)	ขนาดกลาง (2.26)
3. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน				
ขนาดเล็ก	(3.20)	-	0.43	0.94**
ขนาดใหญ่	(2.77)		-	0.51*
ขนาดกลาง	(2.26)			-
ขนาดของโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก (2.78)	ขนาดใหญ่ (2.43)	ขนาดกลาง (2.25)
รวม				
ขนาดเล็ก	(2.78)	-	0.35*	0.53**
ขนาดใหญ่	(2.43)		-	0.18
ขนาดกลาง	(2.25)			-

*แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

**แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 11 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยแตกต่างกับผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางตามลำดับ

ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมสหกรณ์นักเรียนแตกต่างกับผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยค่าเฉลี่ยของผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง

ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมสหกรณ์นักเรียนแตกต่างกับผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่สูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง

ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโดยรวมทั้ง 6 กิจกรรม แตกต่างกับผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ตามลำดับ

3.4 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของครู จำนวนตามขนาดของโรงเรียน ดังตาราง 12

ตาราง 12 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครู จำนวนตามขนาดของโรงเรียน

กิจกรรมนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.52	1.77	4.87**
	ภายในกลุ่ม	243	87.98	0.37	
	รวม	245	91.50		
2. กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.36	3.18	8.00**
	ภายในกลุ่ม	243	96.74	0.40	
	รวม	245	103.10		
3. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.39	0.70	1.08
	ภายในกลุ่ม	243	156.90	0.64	
	รวม	245	158.30		
4. กิจกรรมกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	2	8.83	4.41	8.58**
	ภายในกลุ่ม	243	125.10	0.51	
	รวม	245	133.92		
5. กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.23	2.61	6.54**
	ภายในกลุ่ม	243	97.10	0.40	
	รวม	245	102.32		

ตาราง 12 (ต่อ)

กิจกรรมนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
6. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	2	7.51	3.76	7.98**
	ภายในกลุ่ม	243	114.60	0.48	
	รวม	245	122.11		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	5.02	2.51	9.98**
	ภายในกลุ่ม	243	61.13	0.26	
	รวม	245	66.16		

**แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 12 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีทักษะต่อระดับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน กิจกรรมกีฬา กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน ส่วนด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อทราบความแตกต่างของทักษะของครูที่อยู่ในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวนตามขนาดของโรงเรียนเป็นรายคู่ คู่ที่มีทักษะแตกต่างกันได้นำไปวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างรายคู่ ดังปรากฏในตาราง 13

ตาราง 13 ผลวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในกิจกรรม 5 ด้าน ตามทัศนะ
ของครูอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกันเป็นรายคู่

ขนาดของโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก (2.51)	ขนาดกลาง (2.32)	ขนาดใหญ่ (2.21)
1. กิจกรรมส่งเสริม ประชาธิปไตย				
ขนาดเล็ก	(2.51)	-	0.19	0.30**
ขนาดกลาง	(2.32)		-	0.11
ขนาดใหญ่	(2.21)			-
ขนาดของโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก (2.46)	ขนาดกลาง (2.31)	ขนาดใหญ่ (2.07)
2. กิจกรรมสร้างเสริมวินัย ในโรงเรียน				
ขนาดเล็ก	(2.46)	-	0.15	0.39**
ขนาดกลาง	(2.31)		-	0.24**
ขนาดใหญ่	(2.07)			-
ขนาดของโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก (2.60)	ขนาดกลาง (2.39)	ขนาดใหญ่ (2.14)
3. กิจกรรมกีฬา				
ขนาดเล็ก	(2.60)	-	0.21	0.46**
ขนาดกลาง	(2.39)		-	0.25
ขนาดใหญ่	(2.14)			-

ตาราง 13 (ต่อ)

ขนาดของโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก (2.58)	ขนาดกลาง (2.51)	ขนาดใหญ่ (2.25)
4. กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรม นักเรียน				
ขนาดเล็ก	(2.58)	-	0.07	0.33**
ขนาดกลาง	(2.51)		-	0.26**
ขนาดใหญ่	(2.25)			-
ขนาดของโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก (2.63)	ขนาดกลาง (2.33)	ขนาดใหญ่ (2.19)
5. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ต่อโรงเรียนและชุมชน				
ขนาดเล็ก	(2.63)	-	0.30*	0.44**
ขนาดกลาง	(2.33)		-	0.14
ขนาดใหญ่	(2.19)			-
ขนาดของโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก (2.58)	ขนาดกลาง (2.41)	ขนาดใหญ่ (2.23)
6. รวมทุกด้าน				
ขนาดเล็ก	(2.58)	-	0.17	0.35**
ขนาดใหญ่	(2.41)		-	0.18
ขนาดกลาง	(2.23)			-

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 13 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยแตกต่างกันกับครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยทัศนคติของครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กสูงกว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลาง มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียนแตกต่างกันกับครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยทัศนคติของครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลางสูงกว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลาง มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน แตกต่างกัน ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยทัศนคติของครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลางสูงกว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน แตกต่างกับครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ โดยค่าเฉลี่ยทัศนคติของครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กสูงกว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่

อนึ่ง แบบสอบถามในตอนี่ 3 ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ปรากฏว่ามีผู้ตอบเพียง 2 ฉบับ จาก 328 ฉบับ (ร้อยละ 0.62) ได้นำมาสรุปและเสนอแนะ ไว้ดังนี้ ผู้บริหารไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียน ครูไม่ค่อยมีเวลา เนื่องจากมีชั่วโมงสอนมาก ครูไม่เข้าใจวิธีการจัดกิจกรรมอย่างดีพอ ขาดความร่วมมือ จากผู้บริหาร และเพื่อนครูด้วยกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้จะกล่าวถึงความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า สรุปผลการค้นคว้า อภิปรายและเสนอแนะโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับของปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนกับครูโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ โดยจำแนกตามประเภทโรงเรียน และขนาดของโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จำนวน 82 คน และครูจำนวน 246 คน ในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 328 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ตำแหน่งประเภทโรงเรียน (ในตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนและประเภทโรงเรียนในการสอนของครู) จำแนก 3 ระดับ และตามขนาดของโรงเรียน 3 ขนาด ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามตามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปฏิบัติและระดับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 6 กิจกรรม คือ กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน กิจกรรมกีฬา กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยแยกการประเมินค่าระดับปฏิบัติ 3 ระดับ คือ น้อย ปานกลาง มาก ส่วนระดับปัญหาจำนวนเป็น 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 41 โรงเรียน ในจังหวัดสมุทรปราการ ด้วยตนเอง และขอรับคืนแบบสอบถาม โดยการติดตามของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยรวบรวมแบบสอบถาม ทั้งหมดได้ภายในเวลา 5 วัน ตรวจสอบแล้วครบสมบูรณ์ทั้ง 328 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

แต่อย่างไรก็ตาม แบบสอบถามปลายเปิดในตอนที่ 3 มีผู้ตอบเพียง 2 ฉบับ และผู้วิจัยมีเวลาจำกัด ไม่อาจติดตามให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกรายการข้อความเพิ่มเติมโดยสมบูรณ์ได้ จึงได้ยอมรับความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพียงเฉพาะในตอนที่ 1 และตอนที่ 2 เท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้ง 328 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Science/Personal Computer Plus) ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สัณฐานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปฏิบัติและระดับปัญหา หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้ตอบสมมติฐานตามข้อ 1 และข้อ 2

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับปัญหาตามที่เสนอของผู้บริหารโรงเรียนและครู
จำแนกตามประสบการณ์และขนาดของโรงเรียน เพื่อหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 3 กลุ่ม
โดยใช้ F-test วิเคราะห์แบบทางเดียว (One way ANOVA) เพื่อตอบสมมติฐานในข้อ 3
เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ .01 ได้ใช้การทดสอบความ
แตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของนิวแมน คูลส์ (Newman - Kuels Method)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงสถานภาพ
ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดของโรงเรียน

ผู้บริหารโรงเรียนมีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี มีจำนวน 5 คน (ร้อยละ 6.10)
ประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีจำนวน 35 คน (ร้อยละ 42.69) และประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป
มีจำนวน 42 คน (ร้อยละ 51.21)

ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวน 17 คน (ร้อยละ 20.73)
ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวน 17 คน (ร้อยละ 20.73) และ
ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวน 48 คน (ร้อยละ 58.64)

ครูที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี มีจำนวน 73 คน ร้อยละ (29.67) ประสบการณ์
5 - 10 ปี มีจำนวน 98 คน (ร้อยละ 39.83) และประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป มีจำนวน
75 คน (ร้อยละ 30.50)

ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวน 51 คน (ร้อยละ 20.73) ครูที่อยู่ในโรงเรียน
ขนาดกลาง มีจำนวน 36 คน (ร้อยละ 14.64) และครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวน
159 คน (ร้อยละ 64.63)

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับ
ประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ตามที่เสนอของผู้บริหารโรงเรียนและครู

1. สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา
ในจังหวัดสมุทรปราการ ตามที่เสนอของผู้บริหารโรงเรียนและครู

1.1 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนพบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยแต่ละด้านดังนี้

1.1.1 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือจัดกิจกรรมเพื่อฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือหมู่คณะ ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือ จัดกิจกรรมสนับสนุนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

1.1.2 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมเสริมสร้างวินัยในโรงเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีการปฏิบัติมาก มี 2 ข้อ คือ รมรงค์ให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบอย่างถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน และจัดให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในกิจกรรมการทำความสะอาดห้องเรียน ส่วนกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อย คือ การลงโทษนักเรียนที่ไม่เคารพกฎและข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างจริงจัง

1.1.3 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนเข้าไปทำงานในสหกรณ์

1.1.4 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมกีฬา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือสนับสนุนให้นักเรียนเล่นกีฬากลางแจ้งหรือในร่มเป็นประจำ ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือจัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

1.1.5 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมจริยธรรมนักเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันไหว้ครู วันแม่แห่งชาติ วันสุนทรภู่ วันเข้าพรรษา ฯลฯ ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือนิมนต์พระมาแสดงธรรมเทศนาให้นักเรียนฟัง

1.1.6 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือให้มีการเก็บกวาดสิ่งสกปรกบริเวณโรงเรียน ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือจัดให้นักเรียนทำสายแหล่งเพาะพันธุ์ยุบบริเวณโรงเรียนและชุมชน

1.1.7 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมทั้ง 6 กิจกรรม โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมที่มีการปฏิบัติมาก คือกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน ส่วนกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อย คือกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน

1.2 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนตามทัศนะของครู พบว่า

1.2.1 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย โดยรวม มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือ จัดกิจกรรมเพื่อฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือหมู่คณะ ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือ จัดบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย

1.2.2 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมเสริมสร้างวินัยในโรงเรียน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือ รมรงค์ให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบอย่างถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือ การลงโทษนักเรียนที่ไม่เคารพ กฎหมายข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างจริงจัง

1.2.3 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีการปฏิบัติมากคือ ฝึกให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการออมทรัพย์ ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือ ประชุมชี้แจงให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องสหกรณ์

1.2.4 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมกีฬา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือ สนับสนุนให้นักเรียนเล่นกีฬาากลางแจ้งหรือในร่มเป็นประจำ ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือ จัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

1.2.5 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีการปฏิบัติมาก คือ จัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันไหว้ครู วันแม่แห่งชาติ วันสุนทรภู่ วันเข้าพรรษา ฯลฯ ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือ จัดเข้าค่ายธรรมะ

1.2.6 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีการปฏิบัติมากคือ ให้นักเรียนเก็บกวาดสิ่งสกปรกบริเวณโรงเรียน ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติน้อย คือ จัดให้นักเรียนทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงบริเวณโรงเรียนและชุมชน

1.2.7 สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมทั้ง 6 กิจกรรม โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมที่มีการปฏิบัติมาก คือกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน ส่วนกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อย คือ กิจกรรมสหกรณ์

2. ปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา

ในจังหวัดสมุทรปราการ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู

2.1 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนตามที่เสนอของผู้บริหารโรงเรียนพบว่า

2.1.1 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ จัดกิจกรรมสนับสนุนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ กิจกรรมประกวดวาดภาพ

2.1.2 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมเสริมสร้างวินัยในโรงเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ การลงโทษนักเรียนที่ไม่เคารพกฎและข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างจริงจัง ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ การเดินขึ้นลงอาคารเรียนตามลูกศรที่โรงเรียนกำหนด

2.1.3 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ จัดให้นักเรียนไปดูงานสหกรณ์ที่ประสบความสำเร็จ ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ฝึกให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการออมทรัพย์

2.1.4 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมกีฬา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุด จัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ โรงเรียนให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์และสถานที่อย่างเพียงพอในการเล่นกีฬา

2.1.5 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ให้มีการประกวดการจัดโต๊ะหมู่บูชา ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ จัดประกวดมารยาท

2.1.6 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ส่งนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดขึ้น ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ให้มีการเก็บกวาดสิ่งสกปรกบริเวณโรงเรียน

2.1.7 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมทั้ง 6 กิจกรรม โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมที่มีปัญหามากที่สุด คือ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ส่วนกิจกรรมที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

2.2 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ตามที่เสนอของครูพบว่า

2.2.1 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ฝึกการแสดงออกโดยให้ออกมาพูดหน้าชั้นเรียน ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ แข่งขันตอบปัญหา

2.2.2 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือการลงโทษนักเรียนที่ไม่เคารพกฎและข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างจริงจัง ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือการเดินขึ้นลงอาคารเรียนตามลูกศรที่โรงเรียนกำหนด

2.2.3 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือจัดให้นักเรียนไปดูงานสหกรณ์ที่ประสบความสำเร็จ ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด ฝึกให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการออมทรัพย์

2.2.4 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมกีฬา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือโรงเรียนส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในด้านกีฬาให้ไปแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ โรงเรียนให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์และสถานที่อย่างเพียงพอในการเล่นกีฬา

2.2.5 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมสร้างเสริมจริยธรรมนักเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือจัดบวชสามเณรในภาคฤดูร้อน ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือจัดสวดมนต์หมู่ทำนองสรภัญญะ เป็นประจำในทุกสัปดาห์

2.2.6 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือจัดให้นักเรียนทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงบริเวณโรงเรียนและชุมชน ส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือให้มีการเก็บกวาดสิ่งสกปรกบริเวณโรงเรียน

2.2.7 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมทั้ง 6 กิจกรรม โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมที่มีปัญหามากที่สุด คือ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ส่วนกิจกรรม ที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

3. ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน และครู จำนวนตามประสพการณ์

3.1 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กิจกรรมที่มีปัญหามากมีจำนวน 2 กิจกรรม คือกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน ส่วนกิจกรรมที่มีปัญหาน้อย คือกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน

3.2 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กิจกรรมสหกรณ์นักเรียนมีปัญหามาก ส่วนกิจกรรมที่มีปัญหาน้อยคือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

3.3 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กิจกรรมที่มีปัญหามากคือ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ส่วนกิจกรรมที่มีปัญหาน้อยคือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

3.4 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครูที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กิจกรรมที่มีปัญหามากคือ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ส่วนกิจกรรมที่มีปัญหาน้อยคือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

3.5 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กิจกรรมที่มีปัญหามากคือ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ส่วนกิจกรรมที่มีปัญหาน้อยคือ กิจกรรมกีฬา

3.6 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครูที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี ค่าเฉลี่ยทั้ง 6 ด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กิจกรรมที่มีปัญหามากคือ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ส่วนกิจกรรมที่มีปัญหาน้อยคือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

4. ปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน และครู จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

4.1 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กิจกรรมที่มีปัญหามากคือ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ส่วนกิจกรรมที่มีปัญหาน้อยคือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยโรงเรียน

4.2 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า กิจกรรมที่มีปัญหามาก คือ กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน ส่วนกิจกรรมที่มีปัญหาน้อย คือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

4.3 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า กิจกรรมที่มีปัญหามาก คือ กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน ส่วนกิจกรรมที่มีปัญหาน้อย คือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

4.4 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า กิจกรรมที่มีปัญหามาก คือ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ส่วนกิจกรรมที่มีปัญหาน้อย คือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

4.5 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า กิจกรรมที่มีปัญหามาก คือ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ส่วนกิจกรรมที่มีปัญหาน้อย คือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

4.6 ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า กิจกรรมที่มีปัญหามาก คือ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน ส่วนกิจกรรมที่มีปัญหาน้อย คือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับของปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีประสบการณ์ต่างกันและขนาดของโรงเรียนแตกต่างกัน

1. ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน พบว่า มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี กับผู้บริหารโรงเรียนที่มี

ประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 กิจกรรม คือ กิจกรรมกีฬา และที่ระดับ .05 จำนวน 1 กิจกรรม คือ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน

โดยผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมสหกรณ์นักเรียนแตกต่างกันกับผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี

ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมกีฬาแตกต่างกันกับผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันกับผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี

2. ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะของครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน พบว่า มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

โดยครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงาน กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียนแตกต่างกันกับครูที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีทัศนคติต่อปัญหาสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี

3. ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทัศนะผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน พบว่า มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม แตกต่างกับผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีทักษะต่อปัญหาสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยและแตกต่างกันที่ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน คือ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน

ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยแตกต่างกันกับผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีทักษะต่อปัญหาสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางตามลำดับ

ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมสหกรณ์นักเรียนแตกต่างกันกับผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีทักษะต่อปัญหาสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง

ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนแตกต่างกับผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีทักษะต่อปัญหาสูงกว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง

4. ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม ตามทักษะของครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน พบว่า มีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 กิจกรรม แตกต่างกับครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีทักษะต่อปัญหาสูงกว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน

กิจกรรมกีฬา กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียนและกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียน และชุมชน

ครูที่มีอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยแตกต่างกันกับครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีทักษะต่อปัญหาสูงกว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กและครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางมีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียนแตกต่างกันกับครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กและครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางมีทักษะต่อปัญหาสูงกว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมกีฬาแตกต่างกันกับครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีทักษะต่อปัญหาสูงกว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กและครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางมีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียนแตกต่างกันกับครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กและครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางมีทักษะต่อปัญหาสูงกว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชนแตกต่างกันกับครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ โดยครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีทักษะต่อปัญหาสูงกว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่

อภิปรายผล

1. สภาพการปฏิบัติงานการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนและครูทั้ง 6 กิจกรรม พบว่า มีการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งปฏิเสธกับสมมุติฐาน โดยลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยทั้ง 6 ด้าน คือกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน กิจกรรมกีฬา กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน กิจกรรมเสริมสร้างจริยธรรมนักเรียน และกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน และ

ถ้าพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่า กิจกรรมที่มีการปฏิบัติค่อนข้างมากก็คือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน โดยเฉพาะการรณรงค์ให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบอย่างถูกต้องตามระเบียบของทางโรงเรียน การยกย่องชมเชยนักเรียนที่เคารพกฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนและยกย่องชมเชยนักเรียนที่รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ได้มีโครงการสร้างเสริมวินัยในโรงเรียนซึ่งเป็นโครงการตามนโยบายของรัฐบาลทางด้านการศึกษา ส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งชาติ ซึ่งผู้บริหารและครูทุกคนเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการปลูกฝังคุณลักษณะที่ดีให้แก่เด็กนักเรียนในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง อีกทั้งส่วนหนึ่งอาจเป็นความต้องการของผู้ปกครองที่จะให้บุตรหลานของตนได้แสดงออกในทางที่ถูกต้องที่ควรทำตามโครงการ นอกเหนือไปจากการเรียนที่เน้นหนักไปทางวิชาการ โดยเฉพาะโรงเรียนที่มีการจัดกิจกรรมนักเรียนได้อย่างดีเยี่ยมเหมาะสมกับวัยและมีครูที่คอยดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี ไฮเดิล และคีท (Haidle and Keith. 1996 : 142)

จะอย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดของกิจกรรมย่อย ๆ ในแต่ละด้านแล้ว พบว่า มีบางกิจกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ได้แก่ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนเป็นสมาชิกสหกรณ์นักเรียน ให้นักเรียนร่วมเป็นคณะกรรมการ และกรรมการดำเนินการสหกรณ์นักเรียน และให้นักเรียนพลัดเปลี่ยนเข้าไปทำงานในสหกรณ์ ซึ่งเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะปฏิบัติได้ยากในโรงเรียนเอกชน เพราะจุดประสงค์หลักของการดำเนินการตั้งโรงเรียนของเอกชนก็คือ ทำให้เป็นธุรกิจการศึกษา คือต้องมีรายได้หรือผลกำไรจากการดำเนินการ ดังนั้นกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการได้จึงมักจะดำเนินการเองกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน แม้จะมีจัดขึ้นในโรงเรียน ส่วนใหญ่โรงเรียนมักจะเป็นผู้ดำเนินการเองจึงทำให้ทั้งผู้บริหารและครูเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ อีกสาเหตุหนึ่งอาจมาจากโรงเรียนยังขาดความพร้อมในการจัดการที่ถูกต้องเนื่องมาจากขาดบุคลากรที่มีความเข้าใจที่แท้จริงของหลักการจัดกิจกรรมสหกรณ์ในโรงเรียน และยังไม่มีการมีฝ่ายกิจกรรมนักเรียนเข้ามารับผิดชอบงานนี้โดยตรง (สำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดสมุทรปราการ. 2539 : 8 - 9) ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ค่อนข้างสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยวดี พิรัชตะเปาระ (2522 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า กิจกรรมที่จัดได้น้อยที่สุดในโรงเรียนประถมศึกษา คือกิจกรรมยุวสหกรณ์

กิจกรรมย่อยในเรื่องการนิมนต์พระมาแสดงธรรมเทศนาให้นักเรียนฟัง การจัดเข้าค่ายธรรมะ และการจัดบวชสามเณรในภาคฤดูร้อนก็เป็นกิจกรรมที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำเช่นกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการดำเนินการในเรื่องเหล่านี้ค่อนข้างจะใช้เวลาในการเตรียมการและเวลาในการดำเนินการ โรงเรียนเอกชนซึ่งมุ่งเน้นในด้านวิชาการจึงไม่ให้ความสนใจและปฏิบัติงานในด้านนี้ค่อนข้างน้อย

2. ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีทักษะต่อระดับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนอยู่ในระดับน้อย ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่หนึ่ง อาจเป็นเพราะโรงเรียนเอกชนในกลุ่มที่ศึกษามีโอกาสเลือกจัดกิจกรรมนักเรียนได้ตามความสามารถ และความถนัดของโรงเรียน หรือโรงเรียนดังกล่าวอาจมีความพร้อมด้านทรัพยากรในระดับหนึ่ง จึงไม่สอดคล้องกับรายงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ (2539 : 8 - 9) ที่สรุปเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมไว้ว่า สาเหตุที่ทำให้โรงเรียนเอกชนไม่จัดกิจกรรมนักเรียน เนื่องจากโรงเรียนเอกชนขาดเงินทุน ที่สนับสนุนจากทางสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ ทำให้การจัดกิจกรรมแต่ละอย่างเป็นไปอย่างลำบาก ขาดแคลนบุคลากรที่มีหน้าที่ทางด้านส่งเสริมการศึกษา ซึ่งไม่เพียงพอที่จะ ไปนิเทศและส่งเสริมงานด้านการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ตลอดจนโรงเรียนส่วนใหญ่เห็นว่ากิจกรรมเป็นสิ่งสิ้นเปลือง และโรงเรียนยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานจัดกิจกรรมนักเรียน

นอกจากนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทิน แทนนุ้ย (2533 : 172 - 173) ที่พบว่าระดับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนและครูสังกัดเดียวกันโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับความพร้อมในการจัดกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนรัฐบาล แตกต่างกับโรงเรียนเอกชน ดังนั้นระดับปัญหาจึงแตกต่างกัน

3. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีทักษะต่อการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ในด้านกิจกรรมสหกรณ์นักเรียนและกิจกรรมกีฬา ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี กับผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี และ ไม่เกิน 5 ปี มีทักษะต่อปัญหาการบริหารงานแตกต่างกันโดยผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยของปัญหาการบริหารงานสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี และ ไม่เกิน 5 ปี ตามลำดับ แต่ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี กับไม่เกิน 5 ปี มีทักษะต่อปัญหา

การบริหารงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าประสบการณ์ในการบริหารงาน การได้สัมผัสกับปัญหา การได้ศึกษาค้นคว้า การประชุมพิเศษบ่อยครั้ง ทำให้มองปัญหาได้กว้างขึ้นและมากขึ้น ตามมา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ สุทิน แทนนุ้ย (2533 : 173 - 174) ที่พบว่า ปัญหาของการบริหารงานกิจการนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเดียวกัน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารต่ำกว่า 10 ปี และเกิน 10 ปีขึ้นไป โดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกันในระดับนัยสำคัญทางสถิติและ โกลีซี แก่นอิน (2531 : 90) ที่พบว่า ระดับปัญหาของการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดตรัง ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเดียวกันที่มีประสบการณ์ ในตำแหน่งการบริหารต่างกัน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในด้านขนาดของโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีทัศนะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโดยส่วนรวมแตกต่างกัน โดยผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กมีระดับค่าเฉลี่ยของปัญหา มากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สอนง ทาหอม (2531 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งอธิบายได้ว่าโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันย่อมมีปัญหาในด้านการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอันเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้

1. เงิน เป็นปัจจัยสำคัญในการจัดกิจกรรมนักเรียน เนื่องจากโรงเรียนขนาดเล็กไม่สามารถจะจัดกิจกรรมนักเรียนได้อย่างทั่วถึง เพราะมีงบประมาณน้อย เงินส่วนใหญ่จะต้องนำไปใช้จ่ายในด้านอื่น ๆ ที่จำเป็นกว่า เช่น เงินเดือนครู อุปกรณ์การเรียนการสอน ค่าน้ำ ค่าไฟ เป็นต้น

2. ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมาก่อนจึงขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมนักเรียน จึงเป็นสาเหตุให้ไม่ยอมทบทวนหน้าที่ในการเป็นครูที่ปรึกษากิจกรรม

3. ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนน้อย ต้องทำหน้าที่ประจำในด้าน การเรียนการสอนจนไม่มีเวลาเหลือมาทำกิจกรรมในด้านอื่น ๆ ทำให้กิจกรรมนักเรียนใน โรงเรียนไม่เข้มแข็งและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทิน แทนนัย (2533 : 174) ที่พบว่า ระดับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเดียวกันที่ปฏิบัติงาน ในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ และโกศิศ แก่นอิน (2531 : 31) ที่พบว่า ระดับปัญหาการบริหารงานกิจการ นักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ระดับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนตามทัศนะของครูที่มีประสบการณ์ ต่าง ๆ กัน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน คือ ไม่เกิน 5 ปี 5 - 10 ปี และเกินกว่า 10 ปีขึ้นไป มีทัศนะต่อระดับปัญหาในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทิน แทนนัย (2533 : 175) ที่พบว่า ระดับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะ ของครูที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่ำกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป โดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและ โกศิศ แก่นอิน (2531 : 96) ที่พบว่า ครูที่มี ประสบการณ์แตกต่างกัน มีทัศนะต่อระดับปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าปัจจุบันครูส่วนมากให้ความสนใจในการพัฒนาตนเอง ตามนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ โดยการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองให้ก้าวทันโลกและสังคม เพื่อเป็นที่ยอมรับของเพื่อนครู ผู้ปกครอง และสังคมโดยการศึกษาต่อ การอบรมวิชาการ วิชาชีพต่าง ๆ การสัมมนา การศึกษาหาความรู้ จากเอกสารตำรา ทำให้มีความรู้ ความสามารถมากขึ้นจึงมองปัญหาที่เกิดขึ้นไม่แตกต่างกัน

จะอย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของกิจกรรม พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี และเกินกว่า 10 ปีขึ้นไป มีระดับปัญหาด้านกิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์เกินกว่า 10 ปีขึ้นไป ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าประสบการณ์ในการทำงานมีผลต่อ

การสร้างเสริมวินัยในโรงเรียนของนักเรียนซึ่งครูที่มีประสบการณ์มากกว่าย่อมจะเข้าใจและให้ความสนใจในการปฏิบัติตามระเบียบเคารพต่อกฎกติกาและประเพณีปฏิบัติในขอบเขตของข้อกำหนดมากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า

ระดับปัญหาตามทัศนะของครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีทัศนะต่อระดับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหามากกว่าขนาดใหญ่และขนาดกลางตามลำดับ และครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหามากกว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความแตกต่างกันในกิจกรรมถึง 5 ด้าน ดังนี้ กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน กิจกรรมกีฬา กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนขนาดแตกต่างกันมีความพร้อมในการบริหารงานแตกต่างกัน โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่กว่าย่อมมีความพร้อมมากกว่า เช่น ด้านงบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งเทคนิควิธีการจัดการด้วย จะอย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ขัดแย้งกับงานวิจัยของสุทิน แท่นนุ้ย (2533 : 175) ที่พบว่า ระดับปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามทัศนะของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ขอเสนอแนะความคิดเห็นจากผลการวิจัยดังนี้

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. ผู้บริหารควรมีนโยบายในเรื่องการจัดกิจกรรมนักเรียนเป็นแผนปฏิบัติงานของโรงเรียนอย่างเด่นชัด จัดครูไปอยู่ตามกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ แม้ว่าผลการวิจัยในเรื่องการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารจะอยู่ในระดับปานกลางก็ตาม ผู้บริหาร

ควรจะสำรวจดูว่ากิจกรรมด้านใดที่ยังปฏิบัติน้อยกว่ากิจกรรมด้านอื่น ๆ หรือกิจกรรมที่มีปัญหา
มาก ๆ เช่น กิจกรรมสหกรณ์นักเรียนก็ควรจะส่งเสริมให้มีขึ้นในโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนทุกคน
ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่โรงเรียนได้จัดขึ้น อันจะส่งผลให้นักเรียนมีทักษะและประสบการณ์ใน
การเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจะก่อให้เกิดความชำนาญและทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต

2. ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน ควรปฏิบัติงานกิจกรรม
นักเรียนให้เหมาะสมตามความพร้อมของโรงเรียน โดยจัดกิจกรรมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดย
ให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง

3. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูและนักเรียนให้เข้าร่วมกิจกรรม
นักเรียนในโรงเรียนเป็นประจำ เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้กลับมาจัดงานกิจกรรมนักเรียนใน
โรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูและนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม
นักเรียนที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้นและส่งเสริมให้ได้เข้าร่วมกิจกรรมของอำเภอ จังหวัดหรือที่
หน่วยงานอื่น ๆ จัดขึ้น เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์และทักษะให้กับนักเรียนมากยิ่งขึ้นและควร
ส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในเรื่องกิจกรรมให้มีศักยภาพสูงที่สุดในค่านั้น ๆ

5. ผู้บริหารควรสอดส่องดูงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนที่มอบหมายให้ครู
ไปดำเนินการอยู่ตลอดเวลา ถ้าพบว่ามีปัญหาอะไรต้องคอยประสานงานและสนับสนุนให้งาน
นั้นสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

6. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการประเมินผลในการจัดกิจกรรมนักเรียนเป็น
ประจำในทุก ๆ กิจกรรม เพื่อที่จะนำไปแก้ไขข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

1. ครูควรปฏิบัติงานตามกิจกรรมนักเรียนที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ
โดยเน้นให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมความตามสนใจให้มากที่สุดหลาย ๆ กิจกรรม

2. ครูควรให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ในการทำงาน ด้านกิจกรรมนักเรียน
ในโรงเรียน

3. ครูควรมีการปรึกษากับผู้บริหารอย่างตรงไปตรงมาในเรื่องในการจัด
กิจกรรมนักเรียน เพื่อที่จะได้ทราบถึงสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันและนำข้อมูลนั้นมาปรับปรุงการจัด
กิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- ค. ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานทางการศึกษาที่มีหน้าที่ดูแลโรงเรียนเอกชน
1. ควรจะจัดทำคู่มือในการจัดกิจกรรมนักเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน โดยเฉพาะ
 2. ควรจะเพิ่มงบประมาณในส่วนที่จะมาจัดกิจกรรมนักเรียนในแต่ละจังหวัดให้มากยิ่งขึ้น
 3. ควรจัดการอบรมพัฒนาความรู้แก่ผู้บริหารและครูในเรื่องการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนเป็นประจำทุกปี
 4. จัดหาเจ้าหน้าที่เข้าไปนิเทศและตรวจสอบการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนเอกชนเป็นระยะ ๆ แล้วรายงานให้หน่วยเหนือทราบ
 5. จัดประชุมสัมมนาเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนเอกชน แล้วนำข้อมูลที่ได้จัดทำเป็นรูปแบบงานกิจกรรมนักเรียนที่มีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะ เพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา
3. ควรศึกษาถึงรูปแบบและวิธีการจัดกิจกรรมนักเรียนที่เหมาะสมกับโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา
4. ควรศึกษาเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนเอกชนที่ได้รับความนิยมสูงกับโรงเรียนเอกชนโดยทั่วไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- กิติมา ปรีดีดีล็ก. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2532.
- โกศิศ แก่นอิน. การศึกษาปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู อาจารย์สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง. ปรินญาณินทร์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2531. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการศึกษาเอกชนต่ำกว่าระดับปริญญาตรี. กรุงเทพฯ : บริษัท ที พี พรินท์ จำกัด, 2536.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. การบริหารงานบุคคล การบริหารงานกิจการนักเรียนชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เล่มที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล สามเจริญ, 2528.
- _____ . โครงการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา เล่ม 3 การบริหารโรงเรียน การบริหารวิชาการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามเจริญพานิช, 2528.
- _____ . ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2528.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. การจัดองค์กรและการบริหารการศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2538.
- _____ . คู่มือการบริหารโรงเรียนเอกชน : การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, ม.ป.ป.
- _____ . คู่มือการวางแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนระดับจังหวัด ชุดฝึกอบรม เล่มที่ 1 - 6. กรุงเทพฯ : กองนโยบายและแผน, 2532.

- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. "โครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียนตามนโยบายของรัฐบาล," คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนตามนโยบายรัฐบาล. กรุงเทพฯ : 2539. เอกสารอัดสำเนา.
- _____ . พระราชบัญญัติ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชน. กรุงเทพฯ : กองทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2535.
- ชาญชัย อินทรประวัตติ. การบริหารกิจการนักเรียน. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2521. อัดสำเนา.
- เชาว์ มณีวงษ์. การบริหารงานกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อมรรкарพิมพ์, 2528.
- ธีระวุฒิ ประทุมพรรัตน์. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2534.
- นพพร พานิชสุข. "ข้อคิดการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา," มิตรครู, 12 - 17 : 15 ; มกราคม 2524.
- ประดิษฐ์ สวามเจริญ และคนอื่น ๆ. วิชาการบริหารการศึกษาว่าด้วยการบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2521.
- ประภาพรธรรม สุวรรณสุข. "กิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษา," ใน พฤติกรรมการสอนประถมศึกษา หน่วยที่ 6 - 10. หน้า 159 - 214. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2525.
- ปิยะวดี ศิริงคะเปาระ. การจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- ปรีดา รุ่งโรจน์. การบริหารกิจการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. อัดสำเนา.
- พกา บุญเรือง. เอกสารประกอบการสอน วิชาแนะแนว 314 กิจกรรมนักเรียน. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2526.
- ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ และวันนอร์ มะทา. กิจกรรมเสริมหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2528.

- ภิญโญ สาธร. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2526.
- เขียน ชูตินันท์. การบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2531. อัดสำเนา.
- วสันต์ พรหมบุญ. โปรแกรมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2522. อัดสำเนา.
- วิชัย ราษฎร์ศิริ. หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท ไทยวัฒนาพานิช
จำกัด, 2522.
- วินัย จินดาวรรณ การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- วิมล เอ็มโอช. สภาพปัญหาการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2529. อัดสำเนา.
- วิรัตน์ สกฤดา. การศึกษาค้นคว้าด้านการบริหารกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถม
ศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2533. อัดสำเนา.
- วีรชัย โชคไพฑูย์. การบริหารกิจการนักเรียน. ลพบุรี : วิทยาลัยครูเทพสตรี, 2529.
อัดสำเนา.
- ศลิษา วงศ์วิริยะ. "พัฒนาการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน," วารสาร
กองทุนส่งเสริมการศึกษาเอกชน. 1 - 2 ; มิถุนายน - กันยายน, 2535.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ยูไนเต็ด โปรตักชั่น, 2524.

- ศึกษาธิการ, กระทรวง. แผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมระยะที่ 7
(พ.ศ. 2535 - 2539). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2535.
- ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ, สำนักงาน. รายงานประจำปีงบประมาณ ปี 2539
เรื่องปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียน. สมุทรปราการ : 2539.
เอกสารอัดสำเนา.
- สมพงษ์ มั่นระวัง. เอกสารคำสอนวิชาแนะแนว 501 พื้นฐานการแนะแนวและงานด้าน
กิจกรรมนักเรียน. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2535. อัดสำเนา.
- สนอง ทาหอม. ปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
ศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ. ปริญญาโท กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2531. อัดสำเนา.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. "สภาพปัจจุบัน และความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการนักเรียนของ
ผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา," รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2529.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. การจัดโรงเรียนประถมศึกษา เล่มที่ 1 หน่วยที่ 1 - 6.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2525.
- เอกสารการสอนชุดวิชาฝึกอบรมผู้บริหารการศึกษาระดับประถมศึกษา.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ฝ่ายการพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528.
- สุทิน แทนนุ้ย, การศึกษาปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน และครูอาจารย์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปริญญาโท กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สงขลา, 2533. อัดสำเนา.
- สุรพันธ์ ยันต์ทอง. การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา, 2526.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. บริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อนงค์ศิลป์
การพิมพ์, 2527.

Haidle, Ruth Ellen Keith. Student Choose : Private Christian High Schools. South Dakota : University of South Dakota, 1996.

Krejcie, Roberts V. and Daryle W.Morgan "Determining Sample Size for Research Activities," Education and Psychological Measurement. 3 : 607 - 610 ; Autumn, 1970.

Likert, Rensis. The Human Organization : Management and Values. New York : McGraw - Hill Book Company, 1967.

Stoops, Emerry, Max Rufferty and Russel E. Johnson. Handbook of Educational Administration : A Guide for Practitioners. Boston : Allyn and Bacon, Inc., 1981.

Taylor, Rosemary Tennyson. Student Activities Management in Georgia Secondary Shools. Georgia : Georgia State University, 1988.

ภาคผนวก

(สำเนา)

ที่ ทม 1007/1898

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 กุมภาพันธ์ 2541

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ

เนื่องจาก นายธีระ แทนศิริ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการบริหารกิจกรรม
นักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ" ทั้งนี้อยู่ในความควบคุม
ดูแลของ

อาจารย์จุงใจ แสงพันธ์

ประธาน

อาจารย์ ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์

กรรมการ

มีความประสงค์จะขอหนังสือราชการเพื่ออำนวยความสะดวกในการขอความร่วมมือจากโรงเรียน
เอกชนในสังกัดสำนักงานศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ โดยขอให้ผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชน
ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2541 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำ
วิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยจึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในเรื่องนี้ด้วย และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ที่ท่านจะให้แก่บัณฑิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

(สำเนา)

โรงเรียนศิริวิทยา

2 หมู่ 4 ต.บางจาก อ.พระประแดง

จังหวัดสมุทรปราการ 10130

9 มีนาคม 2541

เรื่อง ขอความกรุณาตอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์ใหญ่และครู

ด้วยกระผม นายธีระ แทนศิริ นิสิตปริญญาโท ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิจัยเรื่อง "ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต"

กระผมเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่องานวิจัยครั้งนี้ ในการให้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ที่จะนำไปปรับปรุงพัฒนางานด้านกิจกรรมนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความกรุณาท่านโดยได้โปรดตอบแบบสอบถามนี้ด้วย จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ธีระ แทนศิริ

(นายธีระ แทนศิริ)

นิสิตปริญญาโท

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

**ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชน
ระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ**

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับผู้บริหาร และครูเป็นผู้ตอบตามสถานภาพของตนเอง
2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน
 - ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของท่าน
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติและระดับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนจำนวน 42 ข้อ และ
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในแต่ละกิจกรรม
3. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการทราบความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนทั้ง 6 ด้าน เพื่อผลการวิจัยไปปรับปรุงงานกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดสมุทรปราการให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
4. แบบสอบถามฉบับนี้จะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม จึงขอรับรองว่าจะไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใดทั้งสิ้น ขอให้ท่านโปรดตอบตามความคิดเห็นที่แท้จริง จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยจะสงวนคำตอบของท่านเป็นความลับ และจะใช้ประโยชน์เพื่องานวิจัยนี้เท่านั้น

(นายธีระ แทนศิริ)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถามแต่ละตอน

ตอนที่ 1 สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. สถานภาพของท่านในโรงเรียน

- [] ครูใหญ่
- [] ผู้ช่วยครูใหญ่
- [] ครู

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน
โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ

ข้อ	ปัญหาการบริหารงานกิจกรรม นักเรียนโรงเรียนเอกชน	ระดับปฏิบัติ			ระดับปัญหา				
		น้อย	ปาน กลาง	มาก	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
1	1. <u>กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย</u> จัดบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับระบอบ ประชาธิปไตยให้กับนักเรียน		/				/		

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านแล้วทำเครื่องหมาย / ลงใน [] ให้ตรงกับความเป็นจริงที่เกี่ยวกับตัวท่าน

1. สถานภาพของท่านในโรงเรียน

- [] ครูใหญ่
- [] ผู้ช่วยครูใหญ่
- [] ครู

2. ประสบการณ์ในการทำงาน หรือดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน

- [] ไม่เกิน 5 ปี
- [] 5 - 10 ปี
- [] เกินกว่า 10 ปี

3. ขนาดของโรงเรียน

- [] ขนาดเล็ก (มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 280 คน)
- [] ขนาดกลาง (มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 280 - 500 คน)
- [] ขนาดใหญ่ (มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 500 คนขึ้นไป)

ข้อ	ปัญหาการบริหารงานกิจกรรม นักเรียนโรงเรียนเอกชน	ระดับปฏิบัติ			ระดับปัญหา				
		น้อย	ปาน กลาง	มาก	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
	3. กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน								
1	ประชุมชี้แจงให้ความรู้แก่นักเรียน เกี่ยวกับเรื่องสหกรณ์
2	สนับสนุนให้นักเรียนทุกคนเป็นสมาชิก สหกรณ์
3	ให้นักเรียนร่วมเป็นคณะกรรมการ ดำเนินการสหกรณ์ร้านค้าในโรงเรียน
4	ให้นักเรียนพลัดเปลี่ยนเข้าไปทำงาน ในสหกรณ์
5	สนับสนุนสถานที่จัดตั้งสหกรณ์ใน โรงเรียน
6	จัดให้นักเรียนไปดูงานสหกรณ์ที่ประสบ ความสำเร็จ
7	ฝึกให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการ ออมทรัพย์

ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ข้อ	ปัญหาการบริหารงานกิจกรรม นักเรียนโรงเรียนเอกชน	ระดับปฏิบัติ			ระดับปัญหา				
		น้อย	ปาน กลาง	มาก	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
	5. <u>กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน</u>								
1	จัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันไหว้ครู วันแม่แห่งชาติ วันสุนทรภู่ วันเข้าพรรษา ฯลฯ
2	ให้มีการประกวดการจัดโต๊ะหมู่บูชา
3	จัดสวดมนต์หมู่ทำนองสรภัญญะเป็นประจำ ในทุกสัปดาห์
4	จัดประกวดต้นเทียนพรรษา ของนักเรียน แต่ละระดับชั้น
5	นิมนต์พระมาแสดงธรรมเทศนาให้ นักเรียนฟัง
6	จัดเข้าค่ายธรรมะ
7	จัดบวชสามเณรในภาคฤดูร้อน
8	จัดกิจกรรมของหายไต้คีน
9	จัดประกวดมารยาท

ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายธีระ ชื่อสกุล แทนศิริ
เกิดวันที่ 19 เดือนมีนาคม พุทธศักราช 2504
สถานที่เกิด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 2 หมู่ 4 ตำบลบางจาก อำเภอพระประแดง
จังหวัดสมุทรปราการ 10130
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน ครูใหญ่โรงเรียนศิริวิทยา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนศิริวิทยา
2 หมู่ 4 ตำบลบางจาก อำเภอพระประแดง
จังหวัดสมุทรปราการ 10130

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516 ประถมศึกษา
จากโรงเรียนอัมพรไพศาลอนุสรณ์ กรุงเทพฯ

พ.ศ. 2523 มัธยมศึกษาตอนต้น
จากโรงเรียนทวีธาภิเศก กรุงเทพฯ

พ.ศ. 2526 มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ
จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

พ.ศ. 2532 คุรุศาสตรบัณฑิต
สถาบันราชภัฏธนบุรี

พ.ศ. 2541 การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา
จังหวัดสมุทรปราการ

บทคัดย่อ
ของ
ธีระ แทนศิริ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2541

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ โดยศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนใน 6 ด้าน คือ กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน กิจกรรมกีฬา กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมนักเรียน และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน และเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูจําแนกตามประเภทโรงเรียน และขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 82 คน และครูจำนวน 246 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 42 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม 3 กลุ่ม โดยใช้ F-test

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ทั้ง 6 ด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ทั้ง 6 ด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูโดยรวมอยู่ในระดับน้อย
3. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน และครู ที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน และขนาดของโรงเรียนแตกต่างกัน พบว่า

3.1 ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ต่างกันมีทัศนะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน คือ กิจกรรมสหกรณ์นักเรียนและกิจกรรมกีฬา

3.2 ครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีทัศนะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ กิจกรรมสร้างเสริมวินัยโรงเรียน

3.3 ผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีทัศนะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโดยรวมแตกต่างกันกับผู้บริหารที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
1 ด้าน คือกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย และที่ระดับ .01 1 ด้าน คือ กิจกรรมสหกรณ์
นักเรียน

3.4 ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกันมีทัศนคติต่อระดับปัญหาการบริหารกิจกรรม
นักเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้าน
พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 5 ด้าน คือ กิจกรรม
ส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในโรงเรียน กิจกรรมกีฬา กิจกรรมส่งเสริม
จริยธรรมนักเรียน และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน

THE PROBLEM OF THE STUDENT ACTIVITIES ADMINISTRATION
OF PRIVATE SCHOOL FOR PRIMARY EDUCATION
IN SAMUTPRAKARN PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
TEERA TANSIRI

Presented in partial fulfillment of the requirements of the
Master of Education degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University

May 1998

The research aimed to study the situation and problems of the student activities administration of Primary Education, Private school in Samut Prakan Province as perceived by the school administrators and teachers and to compare the level of problems of administration in six areas of student activities administration.

To classify by position, work experiences and school sizes, the sample subjects of this study consisted of 82 school administrators and 246 teachers. The data were collected through 42 item rating scale questionnaires. The statistical techniques employed to analyse data were means, standard deviation and Analysis of Variance

The findings were as follows :

1. The situation of the student activities administration of private school of primary education in Samut Prakan Province as perceived by school administrators and teachers in six areas of student activities administrators as a whole were at moderate level.

2. The problems of the student activities administrations of private school of primary education in Samut Prakan Province in six areas of the student activities as a whole were at the less level.

3. The comparison of the problems of the student activities administration of private school of primary education in Samut Prakan Province as perceived by school administrators and teachers which classified into two groups, work experiences and school sizes indicated that :

- 3.1 The perception of the student activities administrators toward the school administrators who differ work experiences, as a whole were found significant difference at the .05 level. By considering on each activity, co - operative student activity and sport activity was found significant difference at the .05 level.

3.2 The perception of the student activities administration toward the teachers who differ in work experiences, as a whole showed no statistically significant difference. By considering on each activity, discipline student activity was found significant difference at the .05 level.

3.3 The perception of the student activities administrators toward the school administrators in large school sizes and in the middle school sizes were found significant difference at the .05 level and at the .0 level. By considering on each activity, support democracy activity was found significant difference at the .05 level and co - operative student activity was found significant difference at the .01 level.

3.4 The perception of the student activities administration toward the teachers who work in the different school sizes as a whole, were significant difference at the .01 level. By considering on each activity, support democracy activity, discipline student activity, sport activity, support manner student activity and conduct oneself for the school and community was found significant difference at the .01 level.